

Keyifli Okumalar Dileriz

Binlerce kategoride milyonlarca PDF e-kitap, ders kitapları, dergiler ve romanlara platformumuz üzerinden ücretsiz ulaşabilirsiniz.

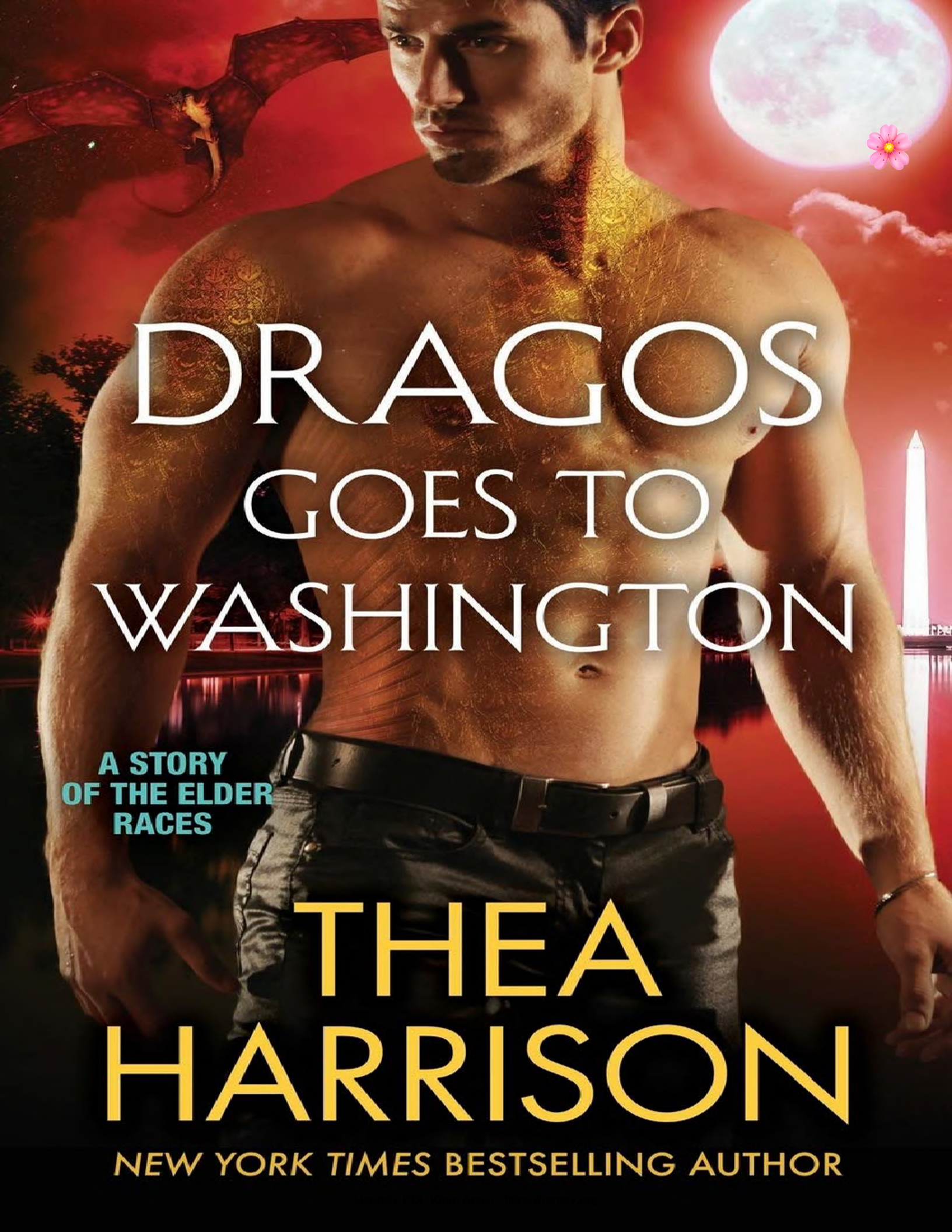
RESMİ WEB SİTEMİZ

<https://rantey.org>

Yedek ve Duyuru Kanallarımız

Sitemize erişim engeli gelmesi veya adres değişikliği durumunda aşağıdaki kanallardan güncel giriş adresine erişebilirsiniz:

- Telegram: <https://t.me/birkitapbir>
- WhatsApp Kanalımız : <https://whatsapp.com/channel/0029VbDHv8uE50Us4lvMoc0Y>

DRAGOS GOES TO WASHINGTON

A STORY
OF THE ELDER
RACES

THEA
HARRISON

NEW YORK TIMES BESTSELLING AUTHOR

- Çeviri Kitapların Olduğu Telegram Kanalımız
 - Çeviri Yedek Telegram Grubumuz
 - Çeviri Kitaplar Sohbet Grubumuz
 - Çeviri Kitaplar Yorum + Öneri
- Çeviri Kitaplar Instagram Sayfamız

Not: Türkiye’de basılmamış kitapların ya da yarım kalmış serilerin yapay zeka çevirisini paylaşan bir topluluğuz. Kitaplarımız paylaşılacak içindir. Ama lütfen emeklerimizi hiçe sayarak kendi oluşumunuz gibi yansıtmayınız. PDF içindeki logo-imza sayfamızı silmeyiniz. Çok fazla zaman ve emek verilerek oluşturulmuş bir arşivimiz mevcut. Lütfen anlayışlı olunuz.

Dip not: Artık Çeviri Kitap isteği alınmayacaktır.

Sevgiler.

Çevirigiller Ekibi

Dragos Washington'a Gidiyor

(Yaşlı Irkların Hikayesi)

Thea Harrison

Wyr Lordu Dragos Cuelebre'nin kimseyi sakatlamadan bir parti vermesi gerekiyor.

Bu kulağa geldiği kadar kolay değil. Son on sekiz ayın yıkıcı olaylarından sonra, Yaşlı Irklar insanoğluyla barışı teşvik etmek için Washington D.C.'ye gidiyor. Diplomasi becerileriyle tanınmayan Dragos, pençelerden ziyade kelimeler ve kibar gülümsemelerle dolu bir savaş alanında yol almasına yardımcı olması için eşi Pia'ya güvenmek zorundadır. Dragos'un çiftleşme içgüdüğü yüzeye yakın seyrederken, öfkesi her zamankinden daha dengesizdir ve şiddet tehdidi havada asılı durmaktadır.

Derken önde gelen bir politikacının insan eşi öldürülür ve Dragos ile Pia, suçtan sorumlu tutulmadan önce olayın arkasındakileri yakalamak için zamana karşı yarışmak zorunda kalır.

DRAGON BOUND ve LORD'S FALL hayranları için Elder Races'ın son romanı tutku, tehlike, politik entrika ve Dragos ile Pia'nın hayatlarını sonsuza dek değiştirecek ifşaatlarla dolu.

DRAGOS WASHINGTON'A GİDİYOR Dragos, Pia ve oğulları Liam'ı konu alan üç hikâyelik serinin ilk bölümü. Her hikâye tek başına okunabilir, ancak hayranlar üçünü de yayınladıkları sırayla okumak isteyebilirler: DRAGOS WASHINGTON'A GİDİYOR, PIA HOLLYWOOD'DA ve LIAM MANHATTAN'DA.

Dragos Washington'a Gidiyor
Copyright © 2015 Teddy Harrison LLC
ISBN 10: 0990666158
ISBN 13: 978-0-9906661-5-8
Dijital Baskı

Kapak Resmi© Frauke Spanuthe

Bu kitap bir kurgu eseridir. İsimler, karakterler, yerler ve olaylar yazarın hayal gücünün ürünüdür veya kurgusal olarak kullanılmıştır ve gerçek olarak yorumlanmamalıdır. Herhangi bir Yaşayan veya ölmüş kişilerle, gerçek olaylarla, yerlerle veya kuruluşlarla benzerlik tamamen tesadüfidir.

Tüm hakları saklıdır. Bu kitabın hiçbir bölümü, eleştirel makale ve incelemelerde yer alan kısa alıntılar dışında, yazılı izin alınmaksızın kullanılamaz, çoğaltılamaz, taranamaz veya herhangi bir şekilde dağıtılamaz.

İçindekiler

[Başlık Sayfası](#)

[Kitap Hakkında](#)

[Telif Hakkı](#)

[Sayfası](#)

[Birinci Bölüm](#)

[İkinci Bölüm](#)

[Üçüncü](#)

[Bölüm](#)

[Dördüncü](#)

[Bölüm Beşinci](#)

[Bölüm Altıncı](#)

[Bölüm](#)

[Yedinci Bölüm](#)

[Sekizinci Bölüm](#)

[Dokuzuncu](#)

[Bölüm Onuncu](#)

[Bölüm](#)

[Yazar Hakkında](#)

[Ayrıca mevcut](#)

[Thea Harrison'ın bu kitaplarına göz atın](#)

Birinci Bölüm

DRAGOS'un kot pantolonlu, sert kalçası, koltuğunda geriye doğru yayılan Pianinkine sürtündü.

Pia kot pantolon giymiyordu. Şort giymişti ve tenindeki küçük, aşındırıcı sürtünme Pia'nın bedeninde bir cinsel farkındalık titreşimi yarattı.

Aralarında her zaman böyle olmuştu. Birbirlerine ne zaman yakın olsalar ısı parıldıyordu, görünmez ama yoğun. Adam onun dünyasını yakıp kül ediyordu, ta ki ondan başka hiçbir şey, hiç kimse kalmayana dek.

Ejderha bunu bilmekten memnun olurdu. Muhtemelen çok memnun olurdu. En iyi zamanlarda bile talepkâr ve sahiplenici biriydi, bu yüzden ona söylemeye niyeti yoktu. Zaten çok kayıtsız olma tehlikesiyle karşı karşıyaydı.

Bu düşünce onu kendi kendine gülümsetti. Tıpkı diğer ebeveynler gibi tribünde oturup Liam'ın takım arkadaşlarıyla futbol sahasında yaptığı antrenmanı izlerken çok yavan görünüyor olmalıydılar.

Çocuklar çok sevimliydi. Hâlâ ilkokuldaydılar, kaskları çok büyüktü, ince vücutları gelişmemişti. Çoğu erkekti ama sahada dört tane de ateşli kız vardı.

Başka insanlar da oradaydı ve onları izliyorlardı; birkaç ebeveyn ve diğer okul çocuklarından bazıları. Pia'nın bakışları okul öncesi çağda iki çocuğu olan bir anneye takılınca kalbi sıkıştı.

Anne, üç yaşlarında narin bir kız olan en büyük çocuğuna portatif bir yoğurt kabı uzattı; çocuk kabın ağızlığını emerken dönerek güneş elbisesinin tüllü eteğini dalgalandırdı. Parlak pembe kalp şeklinde gözlükler takıyordu. En küçüğü, bebek arabasında, sarkık bir güneş şapkası takan neşeli, şişman bir bebektir. Yaklaşık altı ya da yedi aylık olan bebek, dış çıkarma bisküvisini harıl harıl kemiriyordu.

Diğer ebeveynler, çocuklarını evlerine götürebilmek için futbol antrenmanının bitmesini beklerken, sahadaki ciddi oyuncularını desteklemek için oradaydı.

O ve Dragos, Liam'ın takıma katılmasına izin vermekle hata yapmadıklarından emin olmak için antrenmanı izliyorlardı.

Okul yılı başladığından beri Liam bir büyüme hamlesi daha yapmıştı. Yırtıcı Wyr'lerin otçullardan daha hızlı büyümesi alışılmadık bir durum değildi ama Liam'ın büyüme hızı normal bir yırtıcı Wyr çocuğunun çok ötesindeydi. Hem Liam hem de sınıf arkadaşları için durumun tuhaflığını en aza indirmek için, onu birinci sınıftan beşinci sınıfa geçirdiklerinde okullarını da değiştirmişlerdi. Yeni ilkokul evden daha uzaktaydı, ama Pia fazladan araba sürmeye aldırıyordu.

Bazen Eva'yı SUV'la önden gönderiyor, Liam'ın ejderha biçimine girmesine izin veriyor ve okula giderken onun omuzlarına biniyordu. Bu tam da bir zamanlar birbirlerine söyledikleri gibiydi; Liam onun Wyr formuna binemeyecek kadar büyüdüğünde, Eva onunkine binebilirdi.

Sabah uçuşları onların küçük sırrıydı. Dragos'un bunu onaylamayacağından emindi ama Liam kendi başına uçamayan bir yolcuya sahip olduğu için o kadar gergindi ki yavaş ve son derece dikkatli uçuyordu. Ayrıca, ikisi de ciddi gizlenme becerilerine sahipti, bu yüzden kendini her zaman oldukça güvende hissediyordu.

Eva'yla buluşacakları önceden kararlaştırılmış noktaya, yoldan görünmeyen korunaklı bir ağaçlığın arkasına vardıklarında Liam iniş yaptı ve tekrar erkek çocuğa dönüştü. Pia direksiyona geçti ve normal bir annenin normal bir çocuğunu normal bir okula götürmesi gibi yolun geri kalanını sakın bir şekilde sürdürdü. Bu konuda sık sık birlikte kıkırdarlardı.

Liam okul değişikliğine iyi uyum sağlamış görünüyordu ve futbol takımına katılma düşüncesi onu o kadar heyecanlandırmıştı ki, Pia onu izlerken sahadaki diğer çocuklardan çok daha hızlı ve güçlü olduğunu bilmesine rağmen hayır demeye cesaret edememişti.

Bu, onun oyun oynamaktan duyduğu şeffaf neşeyi azaltmıyordu. Diğer çocukların yetenekleriyle eşleşmek için ne kadar dikkatli adımlar attığını onaylayarak not etti.

"Bence iyi olacak, sence de öyle değil mi?" Dragos'a döndü.

"Kendini kaybetmediği sürece iyi olacak. Diğer çocuklardan birine çok kolay zarar verebilir."

Dragos'un sesi mantıklı ve gerçekçiydi. Sanki nöbetçilerinden birinin göreceli güçlerini ve zayıflıklarını tartışıyor gibiydi.

Kadın kaşlarını çatarak ona baktı. Uzun gövdesini üç koridora yayılacak şekilde uzatmış, dirseklerini arkalarındaki tribün sırasına dayamış, botlarını da alttaki sıraya dayamıştı.

Öğleden sonrası sonbaharın ilk günlerine göre parlak ve sıcaktı ama Dragos güneşten korunmak için asla güneş gözlüğü takmazdı. Sadece diğer insanlarla arasına bir bariyer koymak istediğinde takardı. Herkesten biraz uzakta oturdukları için güneş gözlüklerini katlamış ve gömleğinin cebine sokmuştu.

Düz gri bir polo tişört ve kot pantolon giymiş olan adamın ipeksi siyah saçları ve koyu bronz teni her zamankinden daha parlak görünüyordu. Altın rengi gözleri düz, düşük kaşlarının altında düşünceli bir şekilde parlıyordu. Bronzlaşmayan tek yeri, bir kaşını boydan boya kesen soluk, ince yara iziydi.

Ejderha ateşten bir yaratıktı ve Dragos güneşte ne kadar kalırsa kalsın hiç yanmazken, Pia solgun tenine sürekli güneş kremi sürmek, beyzbol şapkası ve güneş gözlüğü takmak zorundaydı.

Kıskanç bir iç çekişi bastırarak, "Ne dediğini anlıyorum, ama onu keşkelerle yargılamanın adil olduğunu sanmıyorum. O iyi ve dikkatli bir çocuk. Eğer üstesinden gelebileceğini söylüyorsa, bence ona inanmalıyız. Sahip olabileceği ya da yapabileceği şeyleri sürekli kısıtlarsak, ona kısa da olsa mutlu bir çocukluk deneyimi yaşatamayız. Bize sadece kızgınlık duyacaktır ve bunda da haklıdır."

Dragos uzun bir süre sessiz kaldı. Her zamanki gibi sert yüz hatlarındaki vurdumduymaz ifadeden ne düşündüğünü anlamak mümkün değildi. Bir süre sonra, "Düşündüğümüzden daha hızlı ilerliyor," dedi.

Bu ifadeyle nereye varmak istediğinden emin olamayan kadın temkinli bir şekilde, "Biliyorum," diye cevap verdi.

Kocası bir dişini emdi, ağzının kenarı sanki ekşi bir şey tatmış gibi çekikti. Altın rengi bakışları kadına doğru kaydı. "Çok uzun süre çocuk kalmayacak. Belki de istediği köpeği almasına izin vermeliyiz."

"Bırakalım ..." Kız ona bakarken sesi kesildi. "Ama sen her zaman bir köpek edinmeye karşı çok kararlıydın."

Adam iri bir omzunu kaldırdı, gömleğinin pürüzsüz gri yüzeyinin altında güçlü kaslar dalgalanıyordu. "Evet, bu konuyu biraz daha düşündüm ve fikrimi değiştirdim. Yavru bir köpek olmalı, sakinliğiyle bilinen bir cins olmalı, böylece benim, Liam'ın ya da nöbetçilerden herhangi birinin yanındayken paniğe kapılmaması için onu eğitebiliriz."

Dragos evcil hayvan sahibi olma arzusunu gerçekten anlamıyordu. Tıpkı Liam'ın oyuncak tavşanına olan sevgisini anlayamadığı gibi, dedi.

bebekliğinden beri vardı.

Liam artık tavşan için çok yaşlı olduğunu ilan etmişti, ama yine de onu dolabında saklamakta ısrar ediyordu. Liam onu yakınında tutmakta bu kadar kararlı olmasaydı, Pia şimdiye kadar onu ondan çalmış olurdu.

O tavşanı seviyordu, yırtık pırtık kulakları ve her şeyiyle. Liam'ın dış çıkarırken o kulakları nasıl çiğnediğini hatırlamak hoşuna gidiyordu.

"Liam evden ayrılacak kadar büyüdüğünde ne olacak?" diye sorarak Dragos'a en güçlü argümanını geri verdi. "Bu düşündüğümüzden daha hızlı gerçekleşecek. O zaman köpekle ne yapacağız?"

Dragos yine omuz silkti. "Bilmiyorum. O köprüye geldiğimizde geçebiliriz."

Dragos çok çabaladı. Ebeveynlik her ikisi için de yeniydi, özellikle de böylesine sihirli yeteneklere sahip bir çocuğa ebeveynlik yapmak. Ama her nasılsa Dragos için durum farklıydı. Pia daha gençti. Pek çok açıdan daha uyumluydu.

Dragos ise ... Dürüst olmak gerekirse, kaç yaşında olduğundan emin değildi. Sadece çok yaşlı olduğunu biliyordu.

Ama o bu engeli aşmak için çok çalışmıştı. Ne kadar korkutucu ve acımasız olsa da, inanılmaz bir babaydı.

Bakışları tekrar bebek arabasındaki mutlu, şişman küçük bebeğe kaydı ve kalbi tekrar daraldı. Göğsünde garip, bilinmeyen bir güç oluştu, ta ki onu daha fazla zapt edemeyene kadar.

"Bir tane daha istiyorum." Düşünmeye fırsat bulamadan kelimeler ağzından dökülüyordu, içinde zar zor fark ettiği derin bir ihtiyaç kuyusundan taşıyordu.

"Başka ne istiyorsun?" Dragos sordu.

Böylesine duygu yüklü bir konu hakkında konuşmanın sırası değildi. Kelimeleri ısırarak geri çekmeye çalıştı ama yine de ağzından döküldüler. "Bir bebek. Başka bir bebek istiyorum."

"İstiyorsun ..." Durdu ve yeniden başladı, sözcükleri dikkatle söylüyordu. "Bunu burada mı konuşmak istiyorsun?"

Yüzündeki şaşkın ifade dayanılacak gibi değildi. Gözleri yaşlarla dolarken güneşli öğleden sonranın detayları bulanıklaştı. Dragos onun yüz ifadesini görmeden önce hızla dönüp yüzünü öne çevirdi.

"Hayır, tabii ki hayır." Sesi titriyordu. "Bunu söylememeliydim. Ağzımdan öylece çıkıverdi."

Kambur pozisyonundan doğruldu.

Eğer ona dokunur ya da herhangi bir nezaket belirtisi gösterirse, gözyaşlarının gayzere dönüşeceğini hissedebiliyordu ve gerçekten de herkesin içinde gözyaşlarına boğulmak istemiyordu. Gerçekten istemiyordu.

Ne halt ediyorsun, benlik?

Kekeleyerek, "F-futbol antrenmanı bitmek üzere, neden Liam'ı burada beklemiyorsun, ben ikinizle arabada buluşurum?" derken ondan uzaklaştı.

"Pia," dedi Dragos, gözlerinin altın rengi parlayarak akkor haline geldi. Belli ki bu öneriden hiç hoşlanmamıştı.

Telepatik olarak, *"Dragos, sorun yok."* dedi. *Duygusal bir an yaşıyorum. Bunu beklemiyordum. Birdenbire ortaya çıktı ve bundan biraz utandım. Kendimi toparlamak için birkaç dakika istiyorum. Lütfen.*

Bir süre sonra homurdandı: *"Bunu yine de konuşacağız."*

Tabii ki konuşacağız. Sadece herkesin içinde değil, tamam mı? Uzaklaşarak geniş beton basamaklardan aşağı indi.

Uzaklaşırken, onun şiddetli enerjisinin sırtında kaynadığını hissedebiliyordu. Kızın ağlamasından nefret ediyordu ve ondan geride kalmasını istemesinden iki kat daha fazla nefret edecekti.

Ama bunu yapacaktı, çünkü ondan bunu istemişti. Çünkü onu seviyordu.

Hayatında gördüğü en korkunç yaratık olabileceği gibi küçük bir gerçeği bir kenara bırakırsak, mükemmel bir koca ve eş olmanın yanı sıra bir babaydı da.

Zemin kata ulaştı. Köşeyi dönmeden hemen önce tekrar ona baktı.

Artık tribünlerde rahat bir şekilde yayılmıyordu, öne doğru oturmuş, dirseklerini dizlerine dayamış, koyu renk kafası ona doğru eğilmişti. Bakışlarından taşan akkor halini gizlemek için güneş gözlüklerini takmıştı ve çene çizgisi gergindi. Bu onun sert ve acımasız yüz hatlarını daha da vahşi gösteriyordu.

Birdenbire sahnedeki uyumsuzluğu fark etti.

Mükemmel bir banliyö gününde, mükemmel bir banliyö ortamıydı. Uysal, zümrüt yeşili tarlalar uzaktaki kasabaya doğru uzanıyordu. Yaşlı Adirondacks Dağları pitoresk bir fon oluşturuyordu.

Koçun düdüğü çocuklardan gelen bağırış ve çağırışlar arasında duyuldu. Ona doğru koşullar ve o onlarla konuşurken kafalarını kaldırarak grubun içinde durdular.

Pia kimsenin onlara dikkat etmediği konusunda yanılmıştı.

Kimse ona dikkatini vermiyordu.

Herkes dikkatini Dragos'a vermişti. Etrafına göz gezdirirken, birkaç yetişkinin daha Dragos'un oturduğu yere, diğerlerinden biraz uzağa baktığını gördü.

O, mükemmel banliyö ortamındaki bir anomaliydi. Tombul, gıdaklayan güvercin sürüsünün ortasında yayılan bir aslan, sakın bir kır kilisesinde sessiz bir gezinti yapan karanlık, acımasızca zarif bir Mephistopheles'ti ve içgüdüsel bir kısım bunu biliyordu. Kadınlardan birkaçı açıkçası imrenmiş görünüyordu. Özellikle bir tanesi aynı anda hem imreniyor hem de biraz korkuyor gibiydi.

Dragos'la ilişkisinin başlangıcını anlattığı için, o kadının neler hissettiğini çok iyi anlıyordu.

Pia, Dragos'tan çalmak zorunda kaldığı, hayatını geride bırakıp kaçtığı o yalnız günleri düşünmekten hoşlanmıyordu. Dragos'la birbirlerine karşı bir şeyler hissetmeye başlamadan önceki o ilk günler en rahatsız edici anılarından bazılarıydı.

Ondan çok korkmuştu. Sonra, onunla tanıştığında, aynı anda hem korkmuş hem de ondan etkilenmişti, kafası karışmıştı.

Adamın da kafası aynı şekilde karışmıştı - hırsızlığa kızgın, güvensiz ve aynı zamanda cinsel olarak ona çekilmişti. Onu ilk bulduğunda ve sahilde yakaladığında, lazer keskinliğindeki odağıyla onu incelerken saçlarını parmaklamış ve ereksiyonu kalçasına baskı yapmıştı.

Bu senin uzun pullu sürüngen kuyruğun mu, yoksa onu gördüğüne mi sevindin?

Ben mi?

Bu ona söylediği ilk şey olmuştu.

O kadar yer varken kendimizi nasıl burada bulduk? diye merak etti. etrafına bakındı.

Bir anda bu mükemmel banliyö manzarasındaki mizah dikkatini çekti. Cadillac Escalade'lerine doğru yürürken kendini hem gülerken hem de yüzünü silerken buldu.

Eve dönüş yolculuğunda Dragos sessiz kaldı.

Liam günüyle ve futbol antrenmanı ile ilgili heyecanlı konuşmalar yapıyordu, bu yüzden tuhaf bir şey fark etmedi.

Ancak Pia, Dragos'un ne kadar sessiz olduğunun dayanılmaz bir şekilde farkındaydı. Sinirden boğazı düğümlendi ve Liam'a, çocuğun ivmesini devam ettirecek kadar cevap verirken, Dragos'un sert, açık vermeyen profiline gizlice baktı.

Hâlâ güneş gözlüklerini takıyordu. Gözlerindeki ifadeyi ondan saklamıyordu, değil mi? Dudağını ısırarak pencereden dışarıya, geçen manzaraya baktı.

Eve vardıklarında mutfağa doğru yürüdüler. Dragos Liam'a, "Kendine bir şeyler al. Annenle konuşmamız gereken bir şey var, o yüzden süitimize çıkıyoruz. Akşam yemeğinde görüşürüz." "Elbette." Liam Dragos'tan ona baktı. "Ben de yüzmeye gidebilir miyim?

Göl?"

Olimpik boyutlarda, ısıtmalı bir yüzmeye havuzları olmasına rağmen Liam gölde yüzmeyi tercih ediyordu çünkü balık avlamak için dalmayı seviyordu. Boğazını temizleyerek, "Devam et. Hugh'ya haber ver, o da seninle gelsin."

"Tamam!" Buzdolabının kapısını açtı ve başını içeri soktu.

Pia çıkmak için dönerek zemin kata doğru yürüdü ve titreyen bacaklarıyla merdivenleri tırmandı. Dragos'un onu takip etmek için mutfaktan ne zaman çıktığını tam olarak biliyordu, onu duyduğu için değil. Bu kadar iri bir adam için bile, istediği zaman tam bir sessizlik içinde hareket edebiliyordu.

Merdivenlerin dibine geldiğinde ve yaklaştığında onun Gücünün sıcaklığını hissedebiliyordu. Koridorda neredeyse koşmaya başlayana kadar hızını artırdı. Süitin kapısını açık bırakarak dağınık yatak odalarına baktı.

Büyük boy yatağın üzerine giysiler serpiştirilmişti; Dragos'un giymesi için takım elbiseler ve yatağın kenarlarına serdiği ve üzerine çeşitli uyumlu takı parçalarını bıraktığı kendi kıyafetleri. Kıyafetlerinin hiçbirisi Target'tan alınmamıştı, bu yolculuk için değil.

Toplanmanın ortasında olduğunu unutmuştu. İç çekerek dolabına doğru yürüdü ve en büyük valizini raftan aldı. Yatak odasına geri döndüğünde, Dragos yerin ortasında durmuş, ellerini kalçalarına dayamış, onu izliyordu. Sonunda güneş gözlüklerini çıkarmıştı.

Yüzüne tam olarak bakmadan, "Washington'da ne kadar kalacağız?" diye sordu.

"şu anda onay bekliyorum, ancak demesne liderlerinin ne zaman toplanacağına bağlı olarak sekiz gün sürebilir," dedi. "Saymalısın

en az bir hafta."

D.C.'de bir hafta kalmak için valiz hazırlamak, bir haftalık tatil için valiz hazırlamaya benzemiyordu. Hızlı bir zihinsel hesaplama yaptı.

Liderler arasında yapılacak herhangi bir toplantıya katılmayacağı için bu konuyu önemsemedi. Yedi gün, muhtemelen günde üç etkinlik, yirmi bir kadar kıyafet alması gerektiği anlamına geliyordu ve bu kıyafetlerin yedisinin gece kıyafeti olması gerekiyordu. Gün boyunca aynı kıyafeti giyerek kurtulabilirdi belki ama buna güvenemezdi.

Bu akşam etkinliklerinden biri, Dragos'la birlikte Washington'daki Wyr konutunda resmi olarak ev sahipliği yapacakları bir toplantıydı ama geçen hafta Wyr etkinlik ekibiyle birlikte menüyü tasarlayıp onaylamak dışında, şu ana kadar yolculuğa hazırlanmak dışında yapacak başka bir şeyi olmamıştı.

Gözlerini ovuşturarak dolabına geri döndü, bir bavul daha aldı ve oturma odasına taşıdı.

Mürekkep karası kaşlarının çatılması dışında Dragos kıpırdamamıştı. "Kes şunu" dedi.

"Yapamam, sabah sekizde yola çıkacaksak olmaz." İkinci valizi birincinin yanına bıraktı.

"Geç başlasak da fark etmez. İlk yükümlülüğümüz yarın akşama kadar değil."

"Şu Beyaz Saray meselesi," dedi. Bazen hayatı aklını başından alıyordu. Bir milyon yıl geçse de Beyaz Saray'da davetli olarak bir şeye katılmayı beklemiyordu.

"Evet, Beyaz Saray olayı. Buraya gel." Bir kedi kadar hızlıydı, onun kolunu yakaladı ve kendine doğru çekti.

Kız yeterince istekli bir şekilde ona doğru ilerledi, ama her nasılsa, yaklaştıkça başı ağırlaştı, ta ki adamın ayaklarına bakana kadar.

Uzun, karanlık parmaklar çenesinin altından kıvrıldı ve yüzünü nazikçe kaldırdı.

Aynı anda, bakışlarını onunkilerle buluşturmak için kaldırdı.

Başlarına o kadar çok şey gelmişti ki. İlişkileri henüz iki yaşında bile değildi. Liam'la olan hamileliği çiftleşmelerinin bir sonucu olarak gerçekleşmişti. Dragos baba olmayı seçmemişti. Buna uyum sağlamıştı.

Ona, "Okuldaki duygu patlamamı unut. Bilmeni isterim ki, ne dersen de, her şey yoluna girecek."

"Evet."

Verdiği yanıt nefes kesecek kadar basitti, ilk başta fark edilmedi. O zaman kalbi çarpmaya başladı. Kulaklarına inanamıyordu. "Hepsi bu mu, sadece evet mi?" diye sordu yarı gülerek. "Hepsi bu mu? Bu konuda söyleyecek bir şeyin var mı? Sanırım uzun ve endişeli bir sohbetten mahrum bırakılmış hissediyorum."

Tek kaşını kaldırdı. "Bu konuda söyleyeceklerimin bu kadar olduğunu söylemedim. Sadece kısa keseceğimi düşündüm." Başparmağını çenesinin kenarında gezdirirken onu inceledi. "İhtimallerin bize karşı olduğunu sen de benim kadar biliyorsun. Hamile kalsak bile, ilk seferde karşılaştığımız zorlukların çoğuyla karşılaşacağımızı ve başka bir bebeğin Liam'ın yerini almayacağını da biliyorsun."

Başını iki yana salladı. "Tabii ki hayır. Liam olduğu haliyle mükemmel. Evet, ne kadar hızlı olgunlaştığını keşfetmek ilk başta beni sarstı ama bununla başa çıktım. Gerçekten, sorun değil."

"Sana inanıyorum." Elini çenesinden çekerek parmaklarıyla boynunu okşadı. "Ve o bebeğin iyiliği için bir bebek daha istediğine inanıyorum. Ebeveynlik bize sürpriz oldu ve bu da sorun değil. Yine de bu kez seçimi ben yapmak istiyorum."

"Kesinlikle," diye fısıldadı. Dokunuşu duyularını uyuşturmaya, onu aynı anda hem yatıştırmaya hem de tahrik etmeye başladı ve başka nedenlerden dolayı kendini ağır hissetmeye başladı. Dik durmak daha fazla çaba gerektiriyordu. Öne doğru sallanarak ellerini adamın geniş göğsüne doğru uzattı.

Adam kollarını ona doladı. "Bence konuşmamız gereken şey, gerçekleşmezse hayal kırıklığıyla nasıl başa çıkacağımız. Çünkü büyük ihtimalle olmayacak."

"Asla bilemezsin," dedi ona. Onun yüzüne baktı. "Yaşlı Irklar için gebe kalmanın ve çocuk sahibi olmanın ne kadar zor olduğuna dair gerçek bir kafiye ya da sebep yok. Bazı aileler birden fazla çocuk sahibi olabiliyor. Belki de sperminiz çok güçlüdür, sihirli mermiler atıyorsunuzdur."

Niyetli ifadesi parçalandı ve bir kahkaha patlattı. Neredeyse aynı hızla tekrar ayıldı ve tamamen dürüst bir yüz ifadesiyle "Tabii ki biliyorum" dedi.

Sonra gülme sırası ona geldi. Kollarını ona doladı. "Evet, hayal kırıklığına uğrayabiliriz ve eğer olursa bununla başa çıkacağız. En azından denemek istiyorsun."

"İstiyorum." Sesi derinleşti. Bir eliyle kızın ensesini kavrarken, diğer eliyle de kıcının kıvrımlarını avuçladı. "Hamile kalmaya çalışmak

yapmaktan en çok hoşlandığım şeylerden biri. Sık sık ve büyük bir şevkle pratik yapmamız gerekecek."

Mutluluk içinde dans ederken kıs kıs güldü. Belki de Dragos'un altın gözlerine sahip, küçük, yoğun bir kızları olacaktı. Belki bir ejderhaları daha olabilirdi. Vahşi, sevimli ejderhalarına bayılırdı.

Hâlâ konuşmak istediği ve düşünmeleri gereken çok şey vardı. Dragos'un da belirttiği gibi, başka bir çocuk da Liam'la aynı yeteneklere sahip olabilir ve aynı hızla büyüye bilirdi.

Ve her ikisinin de az önce birbirlerine söylediği gibi, tekrar hamile kalamama ihtimalleri de vardı. Liam ilk çiftleşme çılgınlıklarının bir sonucu olarak dünyaya gelmişti. Bu sefer o kadar şanslı olmayabilirlerdi.

Eğer durum buysa, bir Wyr bebeği evlat edinmeyi düşünmek istiyordu. Aslında herhangi bir bebeği evlat edinmekten mutluluk duyardı ama evleri ve yaşamları o kadar Wyr ağırlıklıydı ki, hiçbir çocuğunun büyürken olduğu gibi kendini yabancı hissetmesini istemiyordu.

Ama bu konu ileride konuşulmak üzere saklanabilirdi. Şimdilik, Dragos hafif bir parmağını atletinin yakasının altında gezdirirken düşünceleri dağıldı. Nasırlı teninin küçük sürtünmesi vücudunda bir ürperti yarattı.

Konuşacak çok şeyleri olabilirdi ama şimdilik ciddi konuşma zamanının geçtiğine dair bir his vardı içinde.

"Akşam yemeğine kadar vaktimiz var," diye mırıldandı. Bakışları ağırlaşmış ve yırtıcı bir hal almıştı. "Belki de hamile kalmak için pratik yapmaya başlamalıyız."

Kadın dudaklarını yaladı. Wyr'ler için doğum kontrolü, doğum kontrol hapı almak ya da prezervatif kullanmak gibi dışarıdan yapmaları gereken bir şey değildi. Bunun yerine, içsel, doğuştan gelen bir özellikti. Bir zamanlar, Wyr formuna dönüşmeyi ve Wyr tarafına tam olarak erişmeyi başarmadan önce bir RİA kullanması gerekmişti. Artık hamile kalmaya çalışmak, bedenlerine "bırak gitsin" demek kadar basit ve temeldi.

Sadece bırakmak.

Bu baş döndürücü bir deneyimdi, yüksek hızlı bir motorun gazını bırakmak gibi. Ona duyduğu ihtiyaç hiç azalmıyordu. Günlerinin ve gecelerinin tanımını belirleyen itici, amansız bir güçtü. Daha önce hiçbir şey ya da hiç kimse hakkında bu kadar saplantılı olmamıştı. Onsuz, onsuz yaşamayı hayal bile edemeyecek kadar silinmez bir iz bırakmıştı.

Umursamaz görünmeye çalışarak, "Evet, sanırım bu konuda birkaç ipucu işine yarayabilir." dedi.

Adamın gözleri kısıldı ve kocaman yumruğunu kolsuz bluzunun narin omuz askısına geçirdi; hem çok nazik hem de arsızca baskın bir hareketti bu. "Bu sözleri sana yedireceğim."

"Denemekten memnuniyet duyarsın," diye fısıldadı. Kendini beğenmişlik çabası nefes nefese ve özlem dolu bir hal almıştı. "Lütfen, çok sıkı dene."

Sert yüz hatlarını bir gülümseme aydınlattı. "İnanın bana, bu tamamen benim için bir zevk olacak."

İkinci Bölüm

Şakalaşmalarında yeni bir şey yoktu. Günlük hayatlarının vazgeçilmez bir parçasıydı ve Dragos buna nefes almak gibi güvenmeye başlamıştı.

Onun gözlerini güneş ışığı gibi aydınlatan ışıltının tadını çıkardı. Onun Mutluluk onu ısıttı ve ayakta tuttu. Onun kadınsı kokusu, kendisini ona ne kadar doyurmaya çalışırsa çalışsın, asla solmayan ya da yumuşamayan bir açlığın vahşetini besliyordu.

Onu tamamen unuttuğunda bile, hâlâ onu istiyordu. Kısa süreli hafıza kaybının anısı ağzını sıktı.

Yaralanmasına neden olan inşaat kazası birkaç ay önce olmuştu. Hafızasının neredeyse tamamını geri kazanması sadece birkaç gününü almıştı ama hayatındaki her şeyden uçup gidebileceği ve aradaki farkı asla anlayamayacağı zamanlarda bile onun varlığından büyülenmiş ve azminden etkilenmişti.

O zaman bile, ejderha en vahşi ve tehlikeli halindeyken, onunla çiftleşmişti. Hissettiği garip, sahiplenici mücadeleyi hâlâ hatırlıyordu; kendine, en azından anıları geri gelmeden önce olduğunu sandığı adama karşı duyduğu tuhaf kıskançlığı.

İki kez çiftleşmişlerdi. Ne kadar yaşlı olsa da böyle bir şeyi daha önce hiç duymamıştı. Kızın spagetti kayışını kavrayarak onu kendine çekti ve yüzüne doğru usulca hırladı: "Benden asla kurtulamayacaksın. İkimiz de yaşadığımız sürece asla."

Her zaman olduğu gibi yine aynı mucize gerçekleşti ama bu onu şaşırtmayı asla başaramadı. Yüz hatlarını bir huzur ifadesi yumuşattı. "Asla" diye fısıldarken ona yumuşak bir gülümseme verdi.

Onun dayanmasını istiyordu. Onu istiyordu.

Adam kadının kalçalarını tuttu ve onu kendine doğru bastırdı, böylece kadın ereksiyonunun kot pantolonuna doğru gerildiğini hissedebiliyordu. Göz kapakları ağırlaştı ve huzurlu ifadesi kızardı. Dudaklarını yaladı, dolgun, yumuşak etini nemlendirdi, böylece onu tatmak zorunda kaldı.

Başını eğerek onun ağzını kendi ağzıyla kapattı. Ona nasıl nazik olunacağını öğretmişti, bu ona doğuştan gelmeyen bir özellikti ama

Bunu öğrenmekten zevk alıyordu, çünkü bu onun zevkinin, yemeyi sevdiği pek çok hassas yönünü ortaya çıkarıyordu.

Nefesinin sıkışması. Menekşe gözlerinin kararması. Dudaklarının titremesi. Ondan daha soğukkanlıydı, ama yine de tutku yükseldiğinde solgun tenini alaca bir gül rengine boyuyordu, sanki içinde bir ateş yanıyormuş gibi. Ona yaptıklarının kanıtı olan her şeyi kana kana içti. Eğer kızın ona öğrettiği dersleri almamış olsaydı, tüm bunları kaçırmış olacaktı.

Her zaman bencil bir adam olacaktı. Ona öğrettiği nezaket ona zevk veriyordu.

Ama kendisine ve onun uyarılmasından aldığı zevke rağmen, konuştukları şeylerin birleşimi -düşündüğü şeyler -Karşı koyamayacağı kadar güçlü bir kokteyldi.

Onu hamile bırakma ihtimali onu o kadar sertleştirmişti ki, bunu düşünürken bile neredeyse altına kaçıracaktı. Ve onunla ne kadar yakın zamanda çiftleştiğinin anısı -her iki seferde de- onu o eski duygularla tekrar temasa geçirdi.

Onu neredeyse kaybettiği ve onun da onu neredeyse kaybettiği o kadar çok zaman olmuştu ki. Başlangıçta, bu kadar baskın ve sahiplenici duygulara sahipken, onu elinin tersiyle itebilirdi ve hepsi bu kadar olurdu. Onu reddetmek için her türlü nedeni vardı. Onu kovalamış, korkutmuş ama yine de sonunda onu sevmişti. Onunla çiftleşmişti.

Çiftleşme çılgınlığı her zaman aklının bir köşesinde, terk ettiği bir yer gibi duruyordu. Tek yapması gereken geri dönüp köşeyi dönmekti ve yine oradaydı.

Onu istemekten delirmişti.

Dikkatini ondan uzaklaştıran her şeyi delicesine kıskanıyordu. Ve ona o kadar çok ihtiyacı vardı ki, karnına bir bıçak saplanmış gibi hissediyordu.

Elini saçlarında gezdirdikten sonra başını öpücükten kaldırdı. Başını geriye yatırarak dudaklarını onun savunmasız, güzel boynuna bastırdı.

Onun kırılğan, taç yaprakları gibi yumuşak tenine karşı, "Bunun nasıl gittiğini biliyorsun, değil mi?" dedi.

Onu ilk seviştikleri zamana, *çığlık atana kadar seni yiyeceğim* dediği zamana götürmek istemişti.

Bunun yerine Pia onun konuşma oyununu yakaladı ve o.

"Genel anlamda," diye fısıldadı kararsızca. Ellerini adamın kollarında gezdirdi ve parmaklarını adamın omuzlarına geçirdi. "Sen burayı beceriyorsun, ben orayı emiyorum. Ya da belki sen emersin, ben emerim. Ya da ikisi birden. Birkaç vuruş ve on ya da on beş itiş. 'Ah bebeğim, çok iyisin, dayanamıyorum,' *pow*, *vesaire*, 'hadi gidip buzdolabını yağmalayalım.'"

Dudaklarının bir sırtışı dönüşüğünü hissetti ve kendini durdurdu. Sesini biraz ısırmaya zorlayarak tekrarladı, "*On* ya da *on beş* itiş?"

Kıkırdamaya başladığında vücudu sarsıldı. "Şey, bilirsin, onları gerçekten hiç saymadım. Genelde kendi *gücümle* o kadar meşgul oluyorum ki senin ne yaptığını takip edemiyorum."

"Senin gücün," diye homurdandı. Atleti, onun en sevdiği renklerden biri olan güzel bir kiraz kırmızısıydı. Yumuşak, ince kumaşı gövdesinden yukarı doğru hafifçe sıyırdı ve kollarını kaldırarak başının üzerinden çekmesini sağladı. "Sanırım yanıyorsun."

"Ne hakkında?" Üstünün altından gülen yüzü çıktı, saçları dağınık, gözleri ışıltı ışıltıydı.

Sütyen giymemişti ve göğüsleri serbestçe sallanıyordu. Dik pembe meme uçlarıyla güzel, cömertçe yuvarlatılmış göğüsleri. Onlara bakarken ağzı sulandı.

"Bu *pows*. Çoğul," dedi ona. Göğüslerini avuçladı, elleriyle meme uçlarına masaj yaptı. Sesi bir hırıltıya dönüştü. "Ne yaptığımı takip edemeyecek kadar çok *pow*'unla meşgulsün. Ve çılgılık atana kadar seni *pow* yapacağım."

Kıkırdaması boğuklaştı ve gözleri zevkle karardı. "Elinden gelenin en iyisini yap, koca adam" diye fısıldadı.

Ona aylardır böyle hitap etmemişti. Adam onu kucağına alıp yatağa bırakırken ağzının bir köşesi kalktı.

Takım elbise ve kıyafetlerin arasına yayılmış bir şekilde yere düştüğünde gözleri açıldı. Soluk sarı saçları yüzüne dökülmüştü. Gülerek yuvarlanmaya başladı. "Temiz kıyafetler! Temiz kıyafetler!"

"Boş ver kıyafetleri," dedi. Bir dizini yatağın şiltesine dayayarak avuç avuç malzeme topladı ve bir kenara fırlattı.

Kahkahası nefes nefese kalmasına neden oldu. "Bunların hepsini ben toplayacaktım," diye itiraz etti.

"Boş ver toplamayı," dedi adam ona. Kadın yataktan kalkmaya çalışırken, adam onu kalçalarından yakaladı ve kendine doğru çekti.

"Bunu söylemek senin için kolay," diye azarladı ama sözlerinde hiç sıcaklık yoktu. "Kendi eşyalarını hiç toplamıyorsun. Eşyalar sihirli bir şekilde ortaya çıkıyor, temiz, ütülenmiş ve ihtiyacın olduğunda hazır."

Ayağa kalktı ve kararsız parmakları gömleğinin eteğini yakalayıp gövdesinden yukarı çekti. Adam da gömleği başının üzerinden çekip fırlatarak ona karşılık verdi.

Kadının saçlarından bir avuç alıp inceledi. Soluk altın teller öğleden sonra ışığında parlıyordu. Bir dürtüye uyarak yüzünü bereketli kütleye sürttü. Teninde ham ipek gibi hissetti.

"Elbette ihtiyacım olduğunda sihirli bir şekilde ortaya çıkarlar," dedi ona. "Bu yüzden bu kadar çok ev personelimiz var."

Kadın geri çekilerek ona ters ters baktı. "Hey, sana bir haberim var - yatağın üzerine düzgünce serilmiş ve az önce yere attığın tüm bu hazırlık çalışmaları? Ev personelinin bununla hiçbir ilgisi yok. Karın yaptı."

Adamın gözleri kadına dikilmişti. "İkimiz de yatakta yarı çıplak yatıyoruz, hamile kalma *alıştırması* yapmak ve birbirimizi birden fazla kez becermek üzereyiz ve çamaşırlar hakkında mı tartışıyoruz?"

Bakışları yerini belirsizliğe bıraktı. Bir süre durakladıktan sonra, "Sanırım öyle?" dedi. Son derece memnun olan adam başını salladı ve onu göğsüne doğru çekti.

Orada diz çöktüler, ten tene karşı. Ellerini kadının sırtının zarif kıvrımlarında gezdirerek ağzına doğru fısıldadı: "Biz çok evliyiz."

Kararsızlığı kayboldu, yerini mutluluk, sıcaklık ve geri dönen kahkahanın parıltısı aldı. "Evet, öyleyiz, değil mi?"

"Ve iki kez çiftleştik," diye fısıldadı onun ağzına karşı. Kadının dudakları dolgun ve yumuşaktı ve adam onu öperken dudaklarına yapıştı. "Bundan kurtulmaya çalışmayı düşünüyorsan diye söylüyorum."

"Teknik olarak iki kez çiftleştin," diye belirtti. "Hafıza kaybı yaşamadım, yani yaşamıyorum."

Araştıran parmakları şortunun bağını buldu. Bağlantıyı açıp fermuarı aşağı çekerken, kadının nefesinin kesildiğini duydu.

"Böyle bir zamanda bana anlambilimsel şeyler anlatma, kadın," diye hırladı. "Biz evliyiz, iki kez çiftleştik ve seni yalınayak ve güçlü spermlemlerimle hamile bırakmak üzereyim, bu yüzden arkana yaslan ve *pow*'larını al, olur mu?" "Ooh." Seksi küçük beklenti mırıltısı doğruca onun Kasık.

Adam onu sırt üstü yatırdığında, kadın isteyerek yattı ve yüzükoyun yatarken, adamın şortunu ve iç çamaşırlarını çıkarması için kalçalarını kaldırdı. Adam da onları

nereye düştüklerine bakmadan.

Tüm dikkati önünde bir ziyafet gibi yayılmış yatan muhteşem kadına odaklanmıştı. Kadın öğleden sonra güneşinin altında hafifçe parlıyordu ve adam onun incelemesi için tamamen çıplak yatacak şekilde nemlendirici büyüünü çıkardığını fark etti. Wyr formu çok nadir görüldüğünden ve ortaya çıkması onun için inanılmaz derecede tehlikeli olacağından, gerçek doğasını o, Liam ve en güvendikleri ortakları dışında herkesten saklıyordu.

İçine bir sıcaklık yayıldı, zevk ve adını koyamadığı bir tür duygu. O daha istemeyi düşünmeden, ona çok şey vermişti. Ona her şeyi vermişti.

Kot pantolonunu çıkardı ve vücudunu onunkinin üzerine indirdi, çıplak vücutları birbirine yaklaşırken gözlerinin kararmasını izledi. Sertleşmiş siki kadının leğen kemiğinin zarif kavisine sürtündüğünde nabızı atmaya başladı ve kadının nefesinin kesilmesinden onun da bunu hissettiğini anladı.

İçindeki gevşeme dürtüsünü dizginledi. Çok erkendi ve kız ona hazır olmayabilirdi. İçindeki baskıdan dolayı nefesinin altında hırlayarak, bir eliyle vücudunun nazik kıvrımlarında huzursuzca dolaşırken, diğer eliyle de onun dolgun, davetkâr ağzının tadını çıkarmasına izin verdi.

Kadın kollarını adamın etrafında doladı ve adamın onu öptüğü gibi aynı ateşli ihtiyaçla onu öptü. İçindeki alevler daha sıcak, daha vahşî bir hal aldı. Adam onun göğsünü avuçladı, meme ucunu baş ve işaret parmakları arasında yuvarlarken, dili ağzının derinliklerine daldı.

"Yanıyorsun," diye fısıldadı kadın onun dudaklarına karşı. "Yanıyorum," diye mırıldandı.

Net düşünce kırmızı bir pus içinde kayboldu. İnce boğazının yumuşak derisini ısırdı, ağırlığını aşağı kaydırarak dolgun göğüslerini emip okşayabildi. İnleyerek, onun altında huzursuzca hareket etti. Gergin, titreyen parmaklarıyla başının arkasını tutarken, uyarılmışlığının sarhoş edici kokusu havada çiçek açıyordu.

Emici ısırıkları, parlayan teninin altındaki kanı yukarı çekiyor, böylece dokunuşunun gölgeleri onu açıkça işaretliyordu.

Onun üzerinde iz bırakmayı *seviyordu*. Sevişmelerinden sonra kadının bu yerleri belirgin bir zevkle parmaklamasını *seviyordu*. Onun zevk noktalarını ve sınırlarını biliyordu ve son on sekiz ayda geliştirdikleri yakınlık, birlikte geçirdikleri zamanları daha da güzelleştiriyordu.

Daha da aşığı inerek kadının uzun, ince bacaklarını omzunun üzerinden geçirdi, böylece kadın ona daha da açıkta uzanacaktı. Bu onun en sevdiği pozisyonlardan biriydi ve kadın ona uyum sağlamak için hevesle yer değıştirdi.

Bir elinin parmaklarıyla, kadının açıklığını çevreleyen narin etin dolgun, pembe yapraklarını ayırdı. Topraksı, zengin kokusu burun deliklerini doldurdu ve onu görmek o kadar heyecan vericiydi ki, ağrıyan siki yeniden nabız gibi atmaya başladı.

Evli. İki kez çiftleşmiş.

İnsanlardan esinlenen bu kelimeler önemliydi ve son derece tatmin ediciydi. İma ediyorlardı ama aralarındaki gerçeğin en derin özüne dokunmuyorlardı.

Ama bir kelime dokundu. Sonunda ağzını onun üzerine koydu ve en mahrem etine karşı hırladı, "Benim."

* * *

DRAGOS'UN BÜYÜMESİ vücudunun alt kısmını titretti ve kız tepki olarak titremeye başladı. O, insan eti kılığına hafifçe bürünmüş bir vahşetin ta kendisiydi ama bir kez olsun bile bile ona zarar vermemişti ve asla da vermeyeceğini biliyordu.

Adamın karanlık başının bacaklarının arasındaki görüntüsü onu tahrik etmekte asla başarısız olmamıştı. Adamın dili hatasız bir şekilde klitorisini buldu ve onu çalıştırmaya başladı. Ağzının ritmi tüm vücudunda nabız gibi atıyordu. Kalbinin atışını devraldı ve damarlarında gümbürdedi.

Zevk bir spiral gibiydi, onu emdikçe daha da yükseliyor ve sıkılaşıyordu. Uzun, zeki parmaklarından ikisini kızın dar geçidine soktuğunda, kızın içinde bir süpernova gibi patladı. Doruk noktasının onu ne zaman sarstığını biliyor ve ona nazikçe masaj yapıyordu.

"Günün ilk *pow*'u," diye fısıldadı saçlarını okşayarak.

Adamın hızlı, altın rengi bakışları kıza kaydı. *Sonuncusu değil*. Seksi hırıltı zihinsel sesini ele geçirmişti. *Hem de hiç*.

Saf, baygın bir zevk onu lüks, dalgalı bir yuvarlanma içinde gerdi. Kendisiyle bile rekabet edebilen, titiz ve detaycı bir koca için tanrılara şükürler olsun.

Adam onun aşırı hassas küçük et yumrularını daha sert emerken, tüm tutarlı düşünceler aklından uçup gitti. Zaten bir kez zirveye ulaşmış olan zevk, şiddetli bir his dalgasıyla daha güçlü bir şekilde geri geldi. Yoğunluğu neredeyse dayanılmaz hale gelene kadar sinir uçları boyunca çağladı.

Kalçalarını sabit tutamıyordu. Onun bilge, acımasız ağzıyla buluşmak için yukarı kalktılar. Onu saçlarından yakalamaya çalıştı ama adam saçlarını çok kısa tuttu ve ipeksi düz teller parmaklarının arasından kaydı. Eğer kısa sürede kopmazsa, biriken gerilim onu öldürecekti. Kalbi sanki koşuyormuş gibi çarpıyordu, hep koşuyordu.

Her zaman ona doğru koşuyordu.

İkinci orgazmı onu tekrar yatağa çarptı. Kollarını açarak, girdapta tutunabileceği bir şey olsun diye yatak örtüsünü avuçladı ve boğuk, nefessiz bir çığlık attı.

"Tamam, tamam," diye soludu, kelimeleri formüle edebildiği zaman. "Şimdi sakin ol-Dragos, lütfen ..."

Hayatta olmaz, diye mırıldandı Mephistopheles kafasının içinde.

Bu kez hazzın doruk noktası ani ve vahşiydi, sanki ejderha onu dişlerinin arasına almış ve bedensel olarak sarsmıştı.

Bacakları adamın sırtında kenetlendi ve titreyen dudaklarından boğuk bir çığlık daha koptu. Ona küfretti ve kötü kalpli sevgilisi ona güldü. Aman Tanrım, içindeki her şey alev alev yanıyordu ve adam bir türlü ... durmuyordu.

O da gülmeye çalıştı ama nefesi kesilmişti. Çaresizlik içinde başının üstünden yastıklardan birine uzandı. Onunla kafasına vurdu. "Bu beni hamile bırakmayacak!"

Bunun üzerine adam elleri ve dizleri üzerinde doğruldu ve kadının vücuduna tırmandı, bir anda o kadar iri ve sıvı bir güç ve zarafetle doldu ki kadın az olan nefesini de kaybetti.

Bu açıdan göğsü muazzam görünüyordu ve ereksiyonu sıkı, yuvarlak testislerinin üzerinde ağır ve kalın bir şekilde asılı duruyordu. Altın rengi gözleri ışık ve sıcaklıkla parlıyordu ve yüz ifadesi sahip olduğu azıcık insancılığı da kaybetmişti.

"Ah, seni hamile bırakacağım," dedi ejderha yüzüne karşı. "Yürüyemeyecek hale gelene kadar seni becereceğim."

"Sözler," diye küçümsemeye çalıştı. Daha çok hırıltılı bir kıkırdamaya benziyordu. Yastıkla ona tekrar vurdu.

Adam yıldırım hızında bir hareketle yastığı ondan kaptı. Bir kolunu beline dolayarak yastığı kalçalarının altına kaydırды. Yerinde kıkırdandı, iki açgözlü eliyle onun sikine uzanırken bile pelvisini onun için yukarı eğdi.

Birlikte ereksiyonunun geniş, kalın ucunu kadının açıklığına yerleştirdiler ve acımasızca etkili bir hareketle içine girdi. Kibarlığını kaybetmişti ve ikisi de bunu özlememişti. O kadar kaygan ve şişmişti ki, o kadar hassaslaşmıştı ki, adam kendini ona doğru bastırırken tekrar boşaldı. Bu sefer ses çıkarmayı geçmişti. Her tarafı titriyordu ve gözlerinin kenarlarından yaşlar dökülüyordu.

Onu tamamen yok etti. Onu özünden fethedene kadar, dünyaya karşı sahip olduğu her engeli ortadan kaldırdı. Soyunmuş ve savunmasız olan kadın yapabileceği tek şeyi yaptı; kollarını adamın boynuna doladı ve sahip olduğu her şeyle ona sarıldı.

Adam onu vahşice, kısa sert darbelerle becerdi, vahşi gözlerle yüzüne baktı. Etrafı sarılmıştı ve içi ısı ve basınçla dolmuştu. Adam tam bir sessizlik içinde boşaldı, güçlü vücudu demir gibi sertleşmişti. Onun içinde nabzının attığını hissettiğinde ağır göz kapakları aşağı sarktı.

Nabız yavaşladığında, titreyen kollarından birini çözmeyi başardı, böylece onun yüzünü, saçlarını okşayabildi. Tanrım, ona duyduğu aşk o kadar yoğun ki bazen onu kendi bedeninin dışına çıkarıyordu.

Akkor halindeki gözlerini kapatarak o vahşi, insanlık dışı yüzünü onun okşamasına çevirdi ve dudaklarını avucuna bastırdı.

"Kaç kez soktun?" Sesi gırtlaktan çıkmıştı.

Sözlerinin anlamını kavraması bir an aldı. Enkaz halinde olduğu halde, zayıf bir kahkaha attı. "Gördün mü? Sana söylediğim gibi, kendi boşalmalarım o kadar meşgul oluyorum ki, senin ne yaptığına hiç dikkat etmiyorum."

Nefes nefese, çekip gitti. Kız onun aniden gidişine hayal kırıklığına uğramış bir yüz ifadesi takınmaya fırsat bulamadan, adam onu güçlü ve kırılmaz bir kavrayışla kavradı ve yastık hâlâ kalçalarının altındayken yüzüstü yatacak şekilde çevirdi.

"O zaman bana aldırma," diye hırladı. "Sensiz devam edeceğim.

Çünkü henüz işim
bitmedi." Henüz
bitmedi.

Kelimeler sıvı bir cızırtı halinde omurgasından aşağı aktı.

Çiftleşme çılgınlığına ulaşmıştı. Aman Tanrım. Kasları yeniden titremeye başladı, derin, kontrol edilemez bir tepki.

Güç ve enerji kol ve bacaklarına geri aktı. Dirseklerinin üzerine çıktı. Dizlerini içine çekerek kendini ona doğru kaldırdı. Bu en ilkel ve zevkli pozisyonlardan biriydi ve içindeki hayvani bir şeyi tatmin ediyordu.

Omzunun üzerinden bakarak fısıldadı, "Sen hazır olduğunda ben de hazırım koca adam. Hadi gidelim."

Karanlığın ayı gölgelemesi gibi, adam onun üzerine boşaldı. İçine girerken çok doğru, çok iyi hissetti. Gerekli olduğunu hissetti. Gözlerini kapattı, hâlâ titriyordu, kendini açtı ve kendi çiftleşme çılgınlığının gelmesine izin verdi.

Bir noktada, birisi kapılarını çaldı. Dragos gitmeleri için kükrediğinde, onlar da gülererek gittiler. Gelen Eva'ydı.

Pia kendini toparlayıp diğer kadına telepatik olarak, *Lütfen Liam'a akşam yemeğini yedir ve ona annesiyle babasının çok yorgun olduğunu, sabah görüşeceklerini söyle, demeyi başardı.*

Tabii, söylerim, dedi Eva. Ama onun daha iyi bildiğini biliyorsun, değil mi?

Buna kibar kurgu denir, diye tersledi Pia. Aileler birbirlerine böyle söyler, değil mi?

Koridorun aşağısından Eva daha sert güldü.

Pia ona bir kez daha çıkışacak oldu, ama tam o sırada Dragos ona öyle bir şey yaptı ki, gözleri yuvalarından fırladı ve dünyanın geri kalanı yok olup gitti.

Akşamın ve gecenin geri kalanı hararetsiz bir alev içinde geçti, sonunda yorgunluk onu amansız bir şekilde ele geçirdi ve Pia, Dragos'un göğsüne kemiksiz bir şekilde uzanmış, yumrukları saçlarında kenetlenmiş bir halde uykuya daldı.

Bir süre sonra, çok daha sonra, farkındalık onu derin bir uykudan uyandırdı.

İlk fark ettiği şey yatakta yalnız olduğu ve her kasının ağrıdığı oldu. Tamamen doygunluktan gelen iyi, derin bir ağrıydı bu.

Bir kolunda ve omzunda ılık güneş ışığı uzanıyordu. Güneş ışığı mı?

Bir gözünü açmayı başardı. Yakındaki açık balkon pencerelerinin dışında parlak, güneşli bir gün daha vardı.

Güneş ışığı bu pencerelerden sabahın geç saatlerine ve öğleden sonraya kadar hiç içeri girmezdi. Çok, çok, çok geç kalmışlardı ve o daha eşyalarını bile toplamamıştı.

"Oh, hayır," diye mırıldandı. Bu daha çok bir vıraklamaya benziyordu.

"Sana söylemek zorundayım, sevgilim. Bütün bir gece seviştikten sonra söylediğin en heyecan verici şey bu değil."

Dragos'un sesi odanın öbür ucundan geliyordu. Büyük bir çabayla başını çevirdi ve tekrar yastığın üzerine bıraktı.

Dragos yakındaki bir şezlonga uzanmıştı. Tıraş olmamış olmasına rağmen duş almış, kot pantolon giymiş, üstsüz ve yalınayak kalmıştı. Göz ucuyla yatak odasındaki televizyonun Dragos'un elinde olduğunu gördü.

sesi kısılmış bir haber kanalına döndü. Dizüstü bilgisayarı kucağındaydı ama kadın onu izlerken bir kenara bıraktı.

"Saat çok geç oldu ve ben daha toplanmayı bitirmediğim," dedi. "Ne diyorum ben? Daha dik oturmayı bile beceremedim."

Adam ona doğru uzanmak için diz çöktüğünde yatağın bir tarafı eğildi. Ağzını onun kürek kemiğine bastırarak tenine karşı, "Toplandım," dedi.

Dudaklarının hassas tenine dokunuşuyla, vücudundaki ısı aşağıya doğru kıvrıldı. Onu itti ve Dragos'a ihtiyatla baktı. "Toplandım da ne demek?"

"Yani, topladım. Her şeyi. Benim ve senin eşyalarını." Düzleştirilmiş elini sırtında gezdirerek başıyla kapı aralığını işaret etti.

Kadın bakmak için dirseklerinin üzerinde doğruldu. Bütün bavullar kapının yanına yığılmıştı. "Makyaj mı?"

"Her şeyi tezgâhın üzerine koymuşsun."

Buna inanmakta güçlük çekiyordu. Dragos tanıdığı en az evcimen insandı. Zemini taradığında, bir önceki gece fırlatıp attığı tüm giysilerden arınmış olduğunu gördü. "Tuvalet malzemeleri?"

"Evet, senin tuvalet malzemelerin de. Bu kadar şüpheci bakma. Her gün ne yaptığını izliyorum. Ne kullandığını biliyorum." Kadının sırtını okşamaya devam ederken sesi yeniden derinleşmişti.

Ona dokunmayı seviyordu ama geç de olsa, çiftleşme çılgınlığında tekrar kaybolmayı göze alamazlardı, yoksa Washington'a iki gün geç kalırlar ve Beyaz Saray olayını tamamen kaçıırırlardı.

Onu itmek için eline uzandı ama bir şekilde parmakları onunkine dolandı.

Elini kendine doğru çekerek yanağını elinin üzerine koydu ve "Mücevher" diye mırıldandı.

Bunu söylerken bile, tüm soruları arasında en aptalca olanın bu olduğunu biliyordu. Onu tanıdığı için, muhtemelen mücevherleri önce o paketlemişti ve ancak içindeki mücevherlere hayranlıkla bakmak için çantayı iyice inceledikten sonra.

"Seyahat mücevher çantanızı çıkarmışsınız ve gitmeye hazırsınız," dedi. "Ne düşünüyorsun?"

Güçlü elinin geniş sırtının damarlarında bir tutam siyah saç vardı. Kadın ona bir öpücük kondurdu. "Sana inanıyorum."

"Her şey halledildi. Tek yapman gereken duş almak ve biraz kahvaltı etmek, sonra gidebiliriz," dedi ona.

Yemek yeme düşüncesi beklenmedik bir şekilde midesini bulandırdı. Oturduğu yerden kalkarken bunu bir kenara itti. "Aç değilim ama bir fincan kahve istiyorum."

Şezlonga doğru başını salladı. Tekrar o yöne baktığında, yan masada duran tepsiyi gördü.

"Her şeyi düşünmüşsün." Ona gülümsedi.

Adam gülümsemesine karşılık vermedi. Bakışları kadının çıplak göğüslerine kaydı ve ifadesi keskin ve yırtıcı bir hal aldı. Bir göğsünü avuçlayarak, başparmağını koyu renkli bir emici çürük boyunca okşadı.

Kısık bir sesle, "Biliyorsun, her zaman fikrimizi değiştirebilir ve bir gün sonra gidebiliriz," dedi.

Aralarında parıldayan sıcaklık volkanikti ve teninin altında bir kabile temposuyla çarpıyordu. Kendini kontrol etmek için zorlukla uzanarak onun elini kendi eliyle kapattı. "Ve bu akşam Beyaz Saray'daki zirvenin başlangıç etkinliğini kaçırarak mıyım? Ne kadar istesem de yapamayacağımızı biliyorsun."

Kara kaşları aşağı indi. "Yapabiliriz."

Çiftleşme çılgınlığının hiçbir anlamı yoktu. Ona yan yan gülümsedi. "Ya da uçakta tekrar sevişebiliriz."

Geri dönen gülümsemesi hızlıydı ve beklentiyle parıldıyordu. "Evet. Acele edin."

Üçüncü Bölüm

PIA çabucak ^{duş aldı} ve havluyu gövdesine sardıktan sonra seyahat için rahat kıyafetler seçmek üzere dolabına gitti - rahat bir kot pantolon, sandaletler ve düğmeli bir gömlek.

Kıyafetlerini yatak odasına götürdüğünde Dragos'u ve bavullarını çoktan gitmiş buldu. O duştayken Dragos haber kanalının sesini kapatmış ve televizyonu açık bırakarak kötü alışkanlıklarından birini sürdürmüştü.

Bunu yapması onu deli ediyordu. Doğuştan, önce televizyonu kapatmadan odadan çıkma yeteneğine sahip değildi. Kot pantolonunun içine girerken yatak odasında uzaktan kumandayı aradı.

Haber bölümü değişmişti.

Haber spikeri parlak bir gülümsemeyle, "Bu bahar Kuzey Kaliforniya Nightkind demesindeki korkunç katliamın hemen ardından, Washington DC, Elder Races demesi liderleri ile ABD hükümetinin insan liderleri arasında bir hafta sürecek bir zirve için güvenliği artırıyor," dedi. "Son birkaç yıldır Mürver Irkların şiddet olaylarındaki artış birden fazla insan yetkiliyi duraksattı, ancak Nightkind demesne'nin kıdemli hükümet üyelerinden biri tarafından çoğu insan olan doksan yedi kişinin toplu katliamı Mürver Irk liderleri için bir türlü geçmeyen bir kriz yarattı. En üst düzeydeki federal kanun yapıcılar, eylemleri için hesap verebilirlik çağrısında bulunuyor ve tüm Mürver Irklar buna yanıt verdi ..."

Bu tam olarak doğru değildi.

Pia duraklayarak ilgisiz haber spikerinin görüntüsüne ters ters baktı.

Gerçek şu ki, federal kanun yapıcılar Nightkind demesne'den çok sayıda cinayetin hesabının sorulmasını istemiş, Nightkind naibi Xavier del Torro da buna bir zirve önererek karşılık vermişti.

Bu kadar çok insanın katledilmesi oldukça korkunç olsa da, son birkaç ay içinde, olanlardan duyduğu dehşet, haber kanallarının çoğunun daha doğru hikayeyi bildirmek yerine böylesine korkunç bir suçu Mürver Irklar insanları öldürüyormuş gibi göstermekte ısrar etmeleri karşısında endişeli bir kızgınlığa dönüştü.

Justine adında tehlikeli, güçlü ve psikopat bir Vampir, düşmanlarından biri olan Nightkind Kralı Julian Regillus'la konuşmalarına ve muhtemelen nerede olduğu ve faaliyetleri hakkında değerli bilgiler sızdırmalarına izin vermektense tüm görevlilerini öldürmüştü. Ya da Julian, Justine'in peşine düşerek adaletin yerini bulduğunu bizzat görmüş ve hem onu hem de işbirlikçilerini öldürmüştü.

Ancak haberler bu şekilde çarpıtıldıktan sonra, diğer hikayeler öne çıkarıldı - Karanlık Fae suikastçıları Niniane'i öldürmeye çalıştığında Chicago'daki hasarlar, Carling kaçak olduğunda San Francisco'daki çeşitli mülklere verilen zararlar ve hatta Dragos'un kuruşunu çaldığında kükremesinin neden olduğu New York'taki mülk hasarı tekrar tekrar tartışıldı.

Çarpıtılmış ya da değil, haklı oldukları bir nokta vardı. Hem de ciddi bir noktaya.

Ve Nightkind katliamının ardından medyayı vuran bok fırtınasını izledikten sonra, tüm Mürver Irk liderleri zirveyi kabul etmişti.

"Ama neden her haber bülteni 'biz onlara karşı' zihniyetinde olmak zorunda?" diye mırıldandı. "Durmadan sorunların üzerinden geçmek yerine çözümler hakkında konuşmaya başlamanın zamanı gelmedi mi?"

Sonunda yatak örtülerinin arasından kumandayı bulup kapatma düğmesine zorla bastı ve odayı huzurlu bir sessizlik kapladı.

Saç fırçasını nemli saçlarında gezdirerek banyoda ve dolaplarında hızlı bir tur attı ama Dragos sözünde durmuş ve her şeyi paketlemişti.

Dolabında, mücevher dolabında durakladı. Birkaç dakika düşündükten sonra dolabı açtı.

Hamile kalma ihtimalleri neydi? Genel olarak Yaşlı Irklar için bu ihtimal çok düşüktü ve Dragos'un güçlü spermleri hakkında şaka yapıyor olsalar da, gerçek şu ki hem Dragos'un hem de kendisinin doğası o kadar benzersiz bir şekilde büyüydü ki bunun genel istatistikleri nasıl çarpıtacağını bilmenin bir yolu yoktu.

Son seferinde, sadece birkaç gün birlikte olduktan sonra şiddetli bir şekilde hastalanmıştı. Hamile olduğunun anlaşılması, ardından kaçırılması, kovalanması ve neredeyse öldürülmesiyle yaşanan onca kargaşadan sonra Dragos ona bulantı önleyici bir büyüyle aşılanmış elmas bir kolye vermişti.

hamileliğinin geri kalanı boyunca onun can simidi olmuştu. Yırtıcı ve otçul genler anne karnında pek iyi anlaşamaz.

Peki ya olağanüstü şanslı olsalardı ve bu tekrar gerçekleşseydi?

Birkaç dakika tereddüt ettikten sonra kolyeyi çıkardı, kendi kadife kutusuna yerleştirdi ve çantasına attı. Tedbirli olmak üzmekten daha iyiydi, çünkü aman Tanrım, bu mide bulantısı onu üzgün bir Wyr yapardı ve hasta olmayı göze alamayacağı bir hafta varsa, o da bu haftaydı.

Kararından memnun bir şekilde Dragos'un beklediği alt kata indi.

Liam'a seçenekler sunmuşlardı; ya onlarla birlikte Washington'a gidecek ya da evde kalıp okula devam edecekti. Futbol takımına katılacağı için heyecanlı olan Liam evde kalmayı tercih etmişti ama Dragos o sabah ona veda edebilmek için okula gitmesine izin vermemişti.

Koyu sarı saçlarını parmaklarıyla tararken ve yakasını düzeltirken ona "Beklenmedik büyüme atakları yok," dedi. "Ve yatıya kalmak yok, o yüzden sorma zahmetine bile girme. Seninle her gün Skype görüşmesi yapmak istiyorum, böylece bana gününün nasıl geçtiğini anlatabilirsin."

"Evet, tamam." Sırtarak, annesinin ilgisinden kaçtı. "Hadi anne, kes şunu. Kendime geldim."

"Tamam, bırakıyorum. Seni seviyorum." Adamın omuzlarını tuttu ve sarılmak için onu kendine doğru çekti. Şikâyetlerine rağmen, kolları onu kolayca sardı.

"Ben de seni seviyorum," diye mırıldandı omzuna karşı.

Sevgisini uluorta ya da açıkça göstermesi onu utandırmaya başlamıştı, ki bunu çok sevimli buluyordu, çünkü hâlâ sarılmak istiyordu, ama sarılmak için sinsice davranmaya başlamıştı. Gitmesine izin vermeden önce onu daha sıkı sıkı.

Dragos ona "Döndüğümüzde senin için bir sürprizden bahsedeceğiz," dedi.

Yavru köpek. Kadın sırttı. Olan onca şeyden sonra bunu unutmuştu.

Liam canlandı. "Öyle mi? Ne oldu?"

"Sana söyleseydim sürpriz olmazdı, değil mi?" Dragos gülümseyerek uzun kolunu çocuğa doladı ve onu bir kez daha kucaklamak için kendine çekti. "Uslu dur. Ve sahada dikkatli ol."

Bunun üzerine Liam biraz ayıldı. "Yapacağım" diye söz verdi.

Yaz boyunca Dragos, malikânelerinin sadece bir mil uzağına bir uçak pisti inşa ettirmişti, bu yüzden vedalaştıktan sonra jete yolculuk kısa sürdü.

Dragos'un söylediğine göre, ^{Washington} gezisine katılacak olan güvenlik görevlileri ve ev çalışanları bir gece önce saat on civarında yola çıkmışlardı bile. Buna Eva da dahildi, Hugh ise Liam'ın sağlığını gözetmek için evde kalacaktı.

Koltuğunda mutlu bir şekilde kıpırdandı. Bu aynı zamanda uçağın kabininin kendilerine kalacağı anlamına geliyordu. Daha seksi zamanlar yaklaşıyordu.

Kısa süre içinde jete bindiler. Uçuş öncesi kontroller çoktan tamamlanmıştı, bu yüzden yardımcı pilotlardan Andrew bagajları bölmelere yerleştirip kapıyı kapattıktan sonra kokpite adımını atar atmaz motorlar yüksek ve güçlü bir vınlamaya başladı.

Pia çantasını bir dolaba sıkıştırmış ve kendini koltuklardan birine atmıştı. Uçak pistte yuvarlanmaya başladığında Dragos ona döndü.

Diğer insanların yanındayken takındığı biraz gergin ifade buharlaşmıştı. Yine vahşi görünüyordu ve elleri kenetlenmişti.

Vücudu bu bakışı biliyordu. Tek yapması gereken ona böyle bakmak ve o iki büyük eliyle ona uzanmaktı ve arzu sıvı bir ısı fışkırmasıyla onu sular altında bıraktı.

Ya uçağın hızlanması ya da Dragos'un ısrarı onu deri minderlere doğru itti. Dragos giysilerini yırtıp çıkarırken, kadın kendi isteğiyle geri çekildi. Elbiseler yırtılmıştı -neyin zarar gördüğünü bilmiyordu- daha sonra giyebileceği başka bir şey almak için bavullarından birini çıkarması gerekebilirdi. . . .

Sonra tüm tutarlı düşünceler kayboldu. Giysilerini yırtmayı bitirdikten sonra hızla soyundu. Pencerelerden gelen eğik ışık güçlü vücudunu ortaya çıkarıyordu. Bacaklarının arasına girerken koyu bronz teninin altında ağır kaslar dalgalanıyordu. Onu kavrayan açlık doyumsuzdu. Ellerini adamın geniş göğsünü kaplayan koyu renk saçlarının üzerinde gezdirdi.

Adam onu parmakladığında ve hazır bulduğunda, tören yapmadan içine girdi. Nefes nefese kalan kadın, bu mahrem istila karşısında başını geriye attı. Dragos'un gövdesinde yankılanan alçak, hayvani hırıltısının eşlik ettiği gök gürültüsü gibi bir ses etrafını titretti.

Bazen onunla birlikteyken kendini tanıyamıyordu. O kadar kontrolünü kaybetmişti ki. Birlikte çılgınca çiftleştiler. Kanepe onları içine alacak kadar büyük değildi.

Bir noktada Dragos onları yere çekti, böylece onu becerirken ayak bileklerini geniş tutabildi. Dayanılmaz derecede yoğun zevk, tamamlanma dalgalarıyla paramparça olana kadar doğrudan stratosfere, uçaktan daha yükseğe fırlarken, saldırıya karşı kendini desteklemek için kavrayabileceği her şeye uzandı.

Yolculuğun geri kalanı tutkulu bir sisin içinde kayboldu. Adam onu tekrar aldı, ayakta durdu ve bir eliyle kendini duvara dayadı, kadın ise bacaklarını adamın beline doladı ve can havliyle asıldı.

Sonra hava basıncı hafifçe değişti, bu alçalma anlamına geliyordu ve pilotun sesi interkomdan geldi. "Sadece yirmi dakika içinde ineceğimizi bildirmek için kontrol etmek istedim. D.C.'de güzel bir gün ve Ekim ayı için mevsim normallerinin dışında sıcak, 78 derece ve güneşli. Görünüşe göre hafta boyunca hava güzel olacak."

Dragos başını onun omzundan kaldırdı. İkisi de terliydi ve siyah saçları nemliken daha da koyu görünüyordu.

Güne fazla uyuyarak başlamıştı ve şimdi hiçbir uzvunda güç kalmamıştı. "Yirmi dakika içinde hazır olmamız mı gerekiyor?" diye inledi.

Adam başını eğerek onu hızla öptü. "Ben onlara dışarı çıkabileceklerini söyleyene kadar kokpitte kalacaklar."

Bu, Dragos'la birlikte kabinde ne yaptıklarını çok iyi bildikleri halde kokpitte oturacakları anlamına geliyordu.

Ama kimi kandırmaya çalışıyordu ki? Seks kokuları kabinin havasını ısılatıyordu. Acele etse bile, pilotlar dışarı çıkar çıkmaz ne olduğunu anlayacaklardı.

Yüzünü ovuşturdu. Cildi adamın bıyıkları yüzünden aşınmış gibiydi. "İyi," diye mırıldandı. "Önce ben duş alacağım." Uçak dışında bir yerde olsalardı, birlikte duş almayı önerirdi ama duş, bir jet için lüks olsa da, ikisini aynı anda alamayacak kadar küçüktü.

Adam kaşlarını ona doğru kaldırdı. "Bundan emin misin? Hareket edebilecek gibi görünmüyorsun."

Sesi bu gerçekten son derece memnun gibiydi. Bah, erkekler. Ona kaşlarını çatmaya çalıştı. "Evet, eminim. Duşta benden daha hızlısın. Benim senden daha fazla temizlemem gereken saçım var. Ayrıca, inene kadar işimiz bitmezse, beni değil seni koklamalarını tercih ederim."

Memnun ifadesi kayboldu ve kaşlarını çattı. Belli ki o da bu düşünceden hoşlanmamıştı, her ne kadar pilotları çiftleşmiş bir çift olsa da

erkek Wyr kuzgunlarıydı ve zaten Pia'yla ilgilenmezlerdi. Ejderha son derece kıskanç bir yaratıktı.

Ayağa kalkarak onu kollarına aldı ve arka tarafa, lüks banyoya taşıdı. Sonra onu yeniden ayağa kaldırdı. Ona, "Kıyafetlerini getireyim. Acele et."

Kadın kıkırdadı ve günün ikinci duşu için kabine girdi. Sıcak su yorgun ve yıpranmış kaslarının üzerinden yatıştırıcı bir şekilde aktı ve orada durup suyu içine çekmek istese de, Dragos giyinirken o da duş alabilsin diye kendini çabucak köpürmeye ve durulanmaya zorladı.

Kadın kıyafetlerini incelerken jetin alçalması hızlandı. Yırtılan külotuydu. Yeni bir çift bulacak vakti olmadığından onları çöp kutusuna attı ve onlarsız giyindi, ardından banyodaki banyo malzemeleri stoğundan bir seyahat saç fırçası çıkardı ve ıslak, asi saçlarını taradı. Bu kadarı yeterli olacaktı. Pilotlar yine de ne olduğunu bileceklerdi elbette ama teninde kokusunu hissetmeleri kadar ifşa edici olmayacaktı.

O sandaletlerini giymek için tuvalete otururken, Dragos iki dakika içinde sıvışıp hızlı bir ekonomiyle giyindi ve uzun parmaklarını ıslak saçlarında gezdirdi. Sonra birlikte kabine geri döndüler ve uçak yere inmeden birkaç dakika önce yerlerini aldılar.

Sert bir fren yaptıklarında tekrar midesinin bulandığını hissetti ama son birkaç saat boyunca olağanüstü miktarda enerji harcamıştı. Ağrısı, sızısı ve yorgunluğu vardı ve kahvaltıda sadece bir fincan kahve içmişti.

Muhtemelen hamile kalmanın etkilerini hissetmek için henüz çok erkendi. Mide bulantısı, aç karnına taşıt tutması gibi bir şey olmalıydı.

Yine de bir elini düz karnının üzerine koymaktan ve odağını içine çevirip minik, yeni, değerli bir yaşam kıvılcımı aramaktan kendini alıkoyamadı.

Ama yoktu.

Bunu biliyordu. Daha iyi biliyordu ama yine de kurşuni bir hayal kırıklığı onu aşağı çekti.

Dragos'un iri, güçlü eli onunkinin üzerine geldi ve onu ısıttı. Yavaşça bastırdı. Kadın gözlerini açtı. Yüzünün neyi gösterdiğini bilmiyordu ama adamın ifadesi yumuşamıştı. Bir kolunu ona doladı ve uçak durmak üzere taksi yaparken kadın ona yaslanıp başını omzuna koydu.

Kabin kapısı açıldı. Her iki pilot da dışarı çıkarken Dragos'un nazik ifadesi soldu ama yüzlerini kibar ve kayıtsız tuttular ve müthiş bir ihtiyatlılık sergilediler. Arkadaşı bagaj kutularından bavulları alırken Andrew neşeyle, "Başkente hoş geldiniz, umarım iyi vakit geçirirsiniz," dedi.

"İyi uçtu," dedi Dragos. "Bir uçak için."

"Teşekkürler," dedi Andrew, hızlı ve anlayışlı bir sırıtışla. Dragos ayağa kalktığı anda Pia da kalktı.

Hafif mide bulantısı keskin bir dönüş yaptı.

"Affedersiniz," diye mırıldanarak uçağın arkasına ve tuvalete doğru koştu ve kapıyı çarparak kapattı.

Şiddetli bir şekilde kusmadan önce tuvalete ancak ulaşabildi. Tuvaletin kenarını tutarken, vücudu sarsılırken gözleri doldu.

Ne. Ne. Cehennem.

"Pia." Dragos'un keskin sesi hemen dışarıdan duyuldu. Kapı tıkırdadı.

"Kapıyı kilitlemişsin. Sorun ne?"

Aralarındaki kilitli kapılardan nefret ederdi. Ama bu sefer sineye çekmek zorunda kalacaktı. İnsanın bir ya da iki dakika yalnız kalmaya ihtiyaç duyduğu zamanlar oluyordu, lanet olsun.

"Hiçbir şey," diye homurdandı. "Bir saniye içinde çıkacağım."

Bir mendil kaptı ve işinin bitip bitmediğini görmek için beklerken nemli yüzünü sildi.

Belirsiz bir yalpalamadan sonra midesi huysuzluğunu bırakıp yatıştır gibi oldu. Titrek bacakları üzerinde ayağa kalktı, yüzü kızardı ve bir hayat kıvılcımı olup olmadığını kontrol etti.

Hiçbir şey yoktu. Tabii ki hiçbir şey. Aynadaki yansımasına acımasızca bakarak kendi aptallığına başını salladı.

Kapı tekrar tıkırdadı. Dragos telepatik olarak, "*Eğer önümüzdeki altmış saniye içinde bu kapıyı açmazsan, içinden geçeceğim,*" dedi.

Kadın İKİ SANİYE ortadan kayboldu ve Dragos birden uçağı kırmaya tamamen kararlı hale geldi. Kadın gözlerini devirdi.

Kapıyı kırmak için bir neden yok, dedi test edercesine. *Biraz midem bulandı ve tuvalete gitmem gerekti. Şimdi elimi yüzümü yıkıyorum.*

Bunların hepsi doğrudu, biraz muğlak olsa da. Ellerini ve yüzünü yıkadı ve ağzını çalkalamak için bir seyahat paketi gargara açtı.

Kapının tıkırtısı kesildi.

"Tamam," dedi Dragos. "Çantayı istiyor musun?"

Şimdi ona biraz güvence verdiğine göre, sesi gayet ılımlı ve akli başında geliyordu. Ha. Dragos'u çok iyi tanıyordu ve onun o son derece yumuşak ve akli başında sesi onu bir daha asla kandıramayacaktı.

Ona "Evet, lütfen" dedi.

Uçak pistte olduğuna ve artık hareket etmediğine göre -ve midesi tamamen boş olduğuna göre- gerçekten de kendini daha iyi hissediyordu.

Omuzlarını dikleştirdi ve banyonun kapısını açtı. Dragos koltuklardan birine yaslanmış, onu bekliyordu. Keskin bakışları vücudunda gezinirken çantayı ona uzattı.

Kadın iç çekti. "Önemli bir şey değil. Dün öğle yemeğinden beri mideme indirdiğim tek şey kahve oldu."

"Wyr malikânesine varır varmaz bunu düzelterek." Doğrulurken uçağın baş tarafında bekleyen iki pilota başıyla selam verdi. "İyi bir hafta geçirin. Kalkış zamanımızı kesinleştirdiğimizde sizinle temasa geçeceğim."

"Çok iyi efendim," dedi Andrew.

Bu utanç verici geliş tamamen geride bırakarak, Dragos koridorda yürürken onu takip etti ve güneşli güne doğru uçaktan indiler.

* * *

EVA, zırhlı siyah Cadillac Escalade'e yaslanmış, kamyonet şeridinde onları bekliyordu.

Arabayı kullanmayı tercih eden Dragos anahtarları alıp sürücü koltuğuna otururken, Pia ön yolcu koltuğuna, Eva da arka koltuğa tırmandı.

Aslında yoğun D.C. trafiğinden tamamen kaçınmayı ve doğrudan Wyr'lerin evine uçmayı tercih ederdi ama gidecekleri bölgede uçuş yasağı vardı. Gizlenme yeteneği mükemmeldi ama insan sensörlerinin onun varlığını nasıl algılayabileceğinden tam olarak emin değildi.

Sıradan radar teknolojisi onu gizlenirken tespit edemezdi ama Cuelebre Enterprises'in bu yılki brüt kârı üzerine bahse girerdi ki insanlar başkentlerini mekanik sensörlerden daha fazlasıyla koruyorlardı. Böylesine önemli bir şehri korumakla görevli bir insan olsaydı, şehrin üzerine devasa, görünmez örümcek ağları gibi koruma büyüleri döşeyen cadı filoları kurardı.

Her halükârda, şimdi insan kanunlarını çiğnemenin ve nispeten önemsiz bir şey yüzünden herkesi kızdırmanın zamanı değildi. İnsanlık son iki yılda Yaşlı Irkların neden olduğu düşünülen zararlar yüzünden bu kadar gerginleşmişken olmazdı.

Mürver Irklar çok fazla büyü gücüne sahipti, dünyadaki en fazla büyü gücüne. Ancak insanlar, askeri güçlerinin yanı sıra nüfuslarındaki sayı bakımından da farklı türde bir güce sahipti. Son birkaç yüzyılda sayıları o kadar artmıştı ki, varlıkları neredeyse tüm dünyayı kaplamıştı.

Bir arada yaşamaya devam etmek, ilgili herkes için olabilecek en iyi şeydi. Eğer dostça bir arada yaşamayı başaramazlarsa ...

Eğer böyle bir şey olursa dünya çok daha soğuk ve acımasız olurdu. Bu olasılık onu söylemeyi sevdiğinden daha fazla rahatsız ediyordu.

Bu yüzden sabırsızlığını bastırdı, arabayı vitesine taktı ve sakın bir şekilde kaldırımdan uzaklaşıp trafiğe girdi.

Omzunun üzerinden, "Evdekilere söyle, vardığımızda yemek hazırlasınlar," dedi.

"Tamamdır," dedi Eva.

Adam dikiz aynasına baktı. Eva'nın esmer başı telefonuyla mesajlaşırken eğilmişti. Dikkati, merakla pencereden dışarıyı izleyen Pia'ya yöneldi. Daha önce Washington'a hiç gitmemişti ve ünlü simge yapılardan bazılarını gezmek için zaman bulmayı umuyordu.

Her zamankinden daha mı solgun görünüyor du ? Makyaj yapmamıştı. Kaşlarını çatarak telepatik olarak sordu: *İyi misin?*

Ona gülümsemek için döndü. *Telaşlanma. Ben iyiyim.*

Yaygara mı? O yaygaracı biri değildi. Kaşlarını çatarak, trafiği kesip hızlı şeride geçmek için agresif bir şekilde hızlandı. Manevrayı bitirdikten sonra ona kısaca, "Solgun görünüyorsun." dedi.

Ben hep solgun görünüyorum. Kadın ince elini adamın kalçasına koydu. Hafif dokunuşu adamın öfkesini yatıştırmayı başarmıştı. Yüksek sesle, "Bu akşam Beyaz Saray'a gitmek için yola çıkmamıza ne kadar var?" diye sordu.

"Birkaç saat." Adam ona tekrar baktı ve gözlerinin altındaki koyu gölgeleri fark etti. "Yemek için vaktimiz var ve gitmeden önce biraz kestirebilirsin."

Kadın, kadınsı bir acıma duygusuyla dolu bir gülümsemeyle başını salladı. "Hayır, yapamam. Daha önce hiç Beyaz Saray'a gitmedim. Senin yaptığın gibi temiz kıyafetler giyip parmaklarımı saçlarımda gezdirecek değilim."

Ağzının bir köşesi kalktı. "Eh, bir noktada ben de tıraş olacağım."

Gözleri dans etti. "Ben de öyle. Ayrıca makyaj yapacağım ve saçlarımı toplayacağım, bu yüzden sıcak bigudiler için zaman ayırmam gerekiyor."

Kadının saçlarını altmışların şıklığını andıran bir tarzda iri, dolgun bukleler halinde toplamasına bayılıyordu. Bu, ağzıyla keşfetmeyi sevdiği boynunun zarif çizgisini ortaya çıkarıyordu.

Daha sonra, saçlarını açma zamanı geldiğinde, bu küçük işi yapacak olan kişi o olacak, ensesini öperken ve elbisesinin fermuarını indirirken buklelerin teker teker dökülmesine izin verecekti.

Bir anda yeniden sertleşmiş ve onun için yanıp tutuşmaya başlamıştı. Onu uçakta o kadar çok kez aldığına inanmak zordu. Çiftleşme çılgınlığı onu uzun süre pençesinde tutan tek şeydi.

Eğer bu bir hapishaneyse, ayrılmak istemediği bir hapishaneydi. Pençelerinin derisinin altını kazmasından, onu aşırı uçlara sürüklemesinden zevk alıyordu. Ama artık akşamki törenden sonraya kadar başka bir sevişme nöbetine yenik düşecek zamanları olmayacaktı.

Dürtüsünü geri çekmeye zorlayarak uzun, sabit bir nefes verdi.

Pia'nın parmakları onun kalçasında sıkılaştı. Ya çiftleşme feromonlarının kokusunu alabiliyordu ya da onun kasıklarına bakıyordu.

Ona baktı. Bakışları aşağıdaydı ve yanlara yönelmişti. Adamın kasıklarını izliyordu ve solgun yanaklarında gül rengi bir kızarıklık *vardı*. Dudağını ısırarak bakışlarını kaldırıp ona baktı. Kadın da en az onun kadar çiftleşme çılgınlığının esiriydi ve arzudan çaresiz görünüyordu.

İşte bu.

Kadının çaresiz kalmasına ve dokunması için yalvarmasına bayılıyordu.

"Tanrım," diye mırıldandı Eva. "Burası çok sıcak oldu." Camını indirdi ve temiz hava arabanın içine doldu. "Tanrılara şükür neredeyse vardık."

Kısa bir süre sonra Massachusetts Bulvarı'na saptı. Elçilikler, diplomatik misyonlar ve diğer temsilciliklerin yoğunlaştığı, Embassy Row olarak bilinen bölüme yaklaştıklarında Pia'ya tekrar baktı.

Konaklar daha büyük, daha yaşlı ve daha görkemli, sıra sıra dizilmiş evler ise daha ferahtı. Wyr malikânesinin ön kapısından içeri girdiğinde kadının gözleri doldu.

"Bu bizim mi?" diye fısıldadı.

"Burası bizim," dedi adam. "1895'ten beri Washington'daki Wyr malikânesi."

Arabayı revağın altına park ettiğinde ön kapılar açıldı ve iki üniformalı Wyr hızlı adımlarla merdivenlerden indi. Arkalarından kapılar sessizce kapandı.

Emniyet kemerini çözüp çatıya doğru bakarken, "Kaç odası var?" diye sordu.

"Sekiz yatak odası, on iki banyo, hepsi modernize edilmiş," dedi ona. "Yemek odası, kütüphane, vs."

"Son derece modern bir ev sineması, bowling salonu ve bodrum katında bir şarap mahzeniyle birlikte," diye ekledi Eva. "Mermer bir merdivenin her iki yanında uzanan siyah, ferforje bir korkuluk var. Evi bir de gece ışıklandırılmış haliyle görmelisiniz. Dün gece mahallede bir yürüyüş yaptım. Her yer beyaz mermer ve ışık. Çok zarif."

Mülkte ayrıca, zararsız görünen açıklıklara -sokak olukları, kanalizasyon sistemi, rögarlar ve benzerleri- açılmadan önce farklı yönlerde birkaç blok yeraltına uzanan tüneller vardı.

Kimse Wyr'i burada tuzağa düşüremezdi. Acil bir durumda, uçamayanlar yine de dışarı çıkabilirdi. Her zaman acil durum planları yapmayı severdi, özellikle de pek dost canlısı olmayan yerlerde.

Araba hareket etmeyi bıraktığında Eva dışarı çıkarak korumaları cipin arkasına yönlendirdi, onlar da bagajları çıkarıp içeri taşıdılar.

Pia gözlerini kısarak Dragos'a baktı. "Buraya neredeyse hiç gelmiyorsun. Bu mülkü bakımlı tutmak için çok masraflı olmalı."

Dragos başını eğerek onayladı. "Buraya geldiğimde dünya çapında bir güç olarak geliyorum. Washington'ın bunu hatırlaması iyi olur. Onlara bu gerçeği hatırlatmak için seçtiğim yollardan biri de bu konutun bakımını yapmak."

"Sanırım şehirdeki evlerden birini tutmak aynı etkiyi yaratmazdı, her ne kadar kendi tarzlarında muhteşem olduklarından emin olsam da."

"Ayrıca, duvarları asla bir başkasıyla paylaşmam. İnsanı çok savunmasız bırakıyor." Araçtan indi, keskin yırtıcı bakışları siyah demir çitin dışındaki çevreyi inceliyordu.

Konutta hem insan hem de diğer gözcülerin bulunduğunu biliyordu. İnsanlar arasında dikkatle yetiştirdiği müttefikleri olabilirdi ama burada gerçek bir dostu yoktu. İnsanoğlu ejderhaya karşı en az Yaşlı Irklar kadar temkinliydi. Gözcülerin çoğu düşmanca davranabilirdi ama hiçbiri görünürde değildi.

O bölgeyi incelerken, muhafızlar her şeyi içeri taşıdıklarından emin olmak için geri döndüler. Muhafızlardan biri, uzun boylu, genç ve yakışıklı bir erkek, gülümseyerek Pia'ya elini uzattı.

Dragos'un bedenini şiddetli bir kıskançlık duygusu sardı. Hızla hareket ederek aracın ön tarafına geçti ve Pia uzanan parmakları kavramaya fırsat bulamadan dişlerini göstererek diğer erkeğe tısladı.

Muhafız geri çekildi, beti benzi attı ve Pia'nın bakışları keskin ve temkinli bir hal alınca ifadesi duruldu. Durakladı, ince, sandaletli bir ayağı çoktan kaldırıma basmıştı.

Dragos derin bir nefes aldı ve sakinleşmek için mücadele etti. Muhafıza sessizce, "Eve gir," dedi.

Muhafız başını eğerek kaçtı ve Pia ile Dragos'u birbirlerine bakmaya bıraktı.

Sonunda, "Bir şey söylemek zorunda değilsin. Bunun aşırı olduğunu biliyorum."

"Sen iyi misin?" diye sordu Pia.

İyi miydi? Kadın soruyu ciddiyetle sormuştu, o da bunu düşündü. "Sanırım iyiyim. Sadece şu anda başka erkeklerle fazla yaklaşmamaya dikkat et. Çiftleşme çılgınlığıyla çok fazla iç içeyim."

"Anlıyorum," dedi sessizce. "Belki de her şeyi daha dikkatli düşünmeli ve hamile kalmaya çalışmayı bu hafta bitene kadar ertelemeliydik."

"Duygusal bir karar verdik. Bunda yanlış bir şey yok. Bu işi başaracağız. Bayne'le konuşacağım, böylece personeli uyarabilir ve toplum içindeyken tetikte olacağım." Elini ona uzatmak için hafifçe eğildi. "Evlerinizden birine hoş geldiniz Leydi Cuelebre."

Bu görkemli malikânenin ortak sahibi olduğu fikri Pia'yı ürkütmüştü, gözleri daha da irileşti, ama söyleyebileceği her şeyi yuttu ve elini onun elinin içine koydu.

Pia'nın Cadillac'tan çıkışını destekleyip doğrulurken sahneyi bir kez daha gözden geçirdi.

Ardından Wyr Lordu Dragos Cuelebre, eşi ve dostuna Washington'daki evine kadar eşlik etti.

Dördüncü Bölüm

Şık fuayeye ^{girdiklerinde} Pia Eva'ya, "Her şeyi görmek istiyorum," dedi.

Dragos onun parmaklarındaki tutuşunu sıkılaştırdı. "Yemek yemen gerek."

"On dakika," dedi. "Hızlı bir tur istiyorum. Hemen döneceğim."

Gözleri parlıyordu ve yanaklarına yeniden renk gelmişti, bu yüzden adam isteksizce gitmesine izin verdi. İki kadın mermer merdivenleri koşar adımlarla çıkarken, koridorda yürüyen Bayne görüldü.

Bayne bu haftanın nöbetçi nöbetçisi olarak tüm güvenlik detaylarından sorumluydu. Gryphon, New York'taki tüm nöbetçilerin standart kıyafeti olan kot pantolon, tişört ve çizme yerine koyu gri bir takım elbise giymiş, siyah gömlek ve kravat takmıştı. Bu kıyafet onun iri, uzun boyunu ve kısa, kumral saçlarını vurguluyordu.

Dragos eleştirel bir gözle diğer adamın vücudunu inceledi. Takım elbisenin mükemmel kesimi silahlarını iyi gizliyordu. Bayne en resmi etkinlikler dışında her yerde kabul edilebilir bir eklenti olacaktı ve onlar için de siyah bir smokin getirmişti.

Diğer adam ona ulaştığında Bayne başıyla onu selamladı. "Muhafızlarımdan biri onun adına sizden özür dilememi istedi," dedi nöbetçi, ellerini özel dikim pantolonunun ceplerine sokarak. "Oldukça bolca, diye eklemeliyim. Yani gerçekten çok ama çok üzgün. Ne yaptı?"

Dragos burun deliklerinden duyulamayan bir hırıltıyla nefes verdi. Lanet olası uzun bir hafta olacaktı. "Arabadan inmesine yardım etmek için neredeyse Pia'nın elini tutuyordu, ben de ona çıkıştım."

"Anlıyorum." Bayne'in ses tonu nötrdü.

Düşük kaşlarının altından diğer adama bir bakış fırlattı. "Pia lanet arabadan kendi başına çıkabilir. Erkeklerin ona dokunmak için kendilerini parçalamalarına ihtiyacı yok. Ve her durumda, ona eşlik edecek kişi ben olacağım. Her zaman. Anladın mı?"

Kaşlarını kaldıran Bayne dudaklarını büzdü ve başını salladı. "Evet, seni anlıyorum. Altta yatan bir gerilim olabileceğini de hissediyorum."

Dragos yemek odasına doğru yürüdü ve diğer adam da onun yanına geldi. Telepatik olarak, "*Bunu gizli tutun.*" dedi. Dragos'u

ve evet, çiftleşme çılgınlığını geri getirdi. Bu yüzden herkesin uyarıldığından emin olun.

Bayne gülümsemeye başladı. Ben de bu haftanın sıkıcı geçeceğinden endişeleniyordum.

Herkesi dikkatli olması için hazırlayacağım.

Yemek odasında, uzun, pırıl pırıl antika maun masanın bir ucunda iki yer takımı vardı.

New York'un taşrasında çok resmi olmayan bir hayat yaşıyorlardı. Şehirde Cuelebre Kulesi'ndeki çatı katında kaldıklarında bile çoğu zaman Pia yemek yapmayı tercih ediyordu. Ama burada, Washington'da görünüş her şey demektir. Pırıl pırıl parlayan cilalı gümüşleri, resmi kemik porselenleri ve ağır krem rengi keten peçeteleri onaylayarak not etti.

Üniformalı iki personel mutfaktan sıcak yemek tabakları getiriyorlardı; zeytinyağında kurutulmuş domates ve sarımsaklı makarna, lahana ve enginar salatası, kemiğinden yeni ayrılmış jambon, kızarmış patates ve renkli ve kırmızı bir şeyle, belki de biberle süslenmiş yeşil fasulye.

Dragos garsonlardan birine, "Masaya bir yer daha ayarla," dedi. O da başıyla onayladı ve mutfığa geri döndü. Bayne'e, "Kal ve bizimle ye. Yaptığın her şeyi ve şu ana kadar duyduklarını dinlemek istiyorum."

"Tamamdır."

"Şunu iki yer yapalım," dedi Pia kapı aralığından garsona.

O ve Eva odaya girdiler. Pia önce Bayne'e sarılacakmış gibi yaptı - normal şartlar altında gayet kabul edilebilir bir şeydi bu ve tüm nöbetçilere karşı her zamanki sevecen tavrına çok benziyordu- ama Bayne çevik bir adımla geri çekildi ve Pia sarsılarak durdu ve servis takımlarından birini almaya yöneldi.

Gülünç derecede rahatsız edici olabilirdi ama hassas çiftleşme meseleleri etrafında dans etmek Wyr'ler için bir yaşam biçimiydi, herkes sorunsuz bir şekilde uyum sağladı ve birkaç dakika içinde hepsi masaya oturdu ve gümüş yemek tabaklarından kendilerine hizmet ettiler.

Bayne tabağına jambon doldururken, "Neredeyse tüm diğer demesne liderleri çoktan geldi," dedi.

Tüm ABD demesneleri gelmeyi taahhüt etmişti - Los Angeles'tan Hafif Fae Kraliçesi Tatiana; Charleston'dan yeni Elf Yüce Lordu Ferion; New York'taki Wyr'lerin lideri Dragos; Kentucky'den cadılar demesnesinin başı Isalynn;

Houston'dan Demonkind toplantısı; ve hatta zamanının çoğunu Karanlık Fae diyarı Adriyel'de geçirmesine rağmen Chicago'dan Karanlık Fae Kraliçesi Niniane bile gelmişti.

Dragos başını salladı. Tüm demesne liderleri aynı anda D.C.'de toplanıyordu. Bu daha önce hiç olmamıştı. Dikkatli biri için bu tek başına, demesnelerin insan huzursuzluğunu ne kadar ciddiye aldıkları hakkında her şeyden daha fazla şey söylüyordu.

"Julian geldi mi?" diye sordu.

"Hayır, Julian gelmedi," diye yanıtladı Bayne. "Siyasi sahneden bir yıl uzak kalmak konusunda hâlâ kararlı ama Xavier, Julian'ın naibi ve Nightkind temsilcisi olarak burada. Duyduğuma göre Isalynn de bu öğleden sonra gelecekmiş. Tric-Niniane ve Tiago dün gece geldiler. Eva ve ben onlarla akşam yemeği yedik."

"Bir ton pepperoni pizza sipariş ettik," dedi Eva sırtarak.

Pia'nın yorgun yüzü zevkle aydınlandı. "Onları görmek için sabırsızlanıyorum. Nasıllar?"

"Çok iyiler," dedi Bayne ona. "Adriyel'deki tüm temiz hava ve potansiyel suikastler Tiago'ya iyi geliyor. Niniane de mutlu görünüyor. Ama bundan daha fazlası var."

"Nasıl yani?" Dragos merakla sordu.

Bayne kaşlarını çattı. "Sanırım yerleşmiş görüldüğünü söylemek istiyorum." "Bunu duyduğuma çok sevindim." Pia gülümsedi.

Bayne kendine bir dilim jambon daha aldı. "O kadar da iyi olmayan haber -Beyaz Saray'ın dışında zirveyi protesto eden binlerce insan var. Tüm haberlerde yer aldı. Haberlerde buna da tepki vardı, diğer taraftaki bazı aptallar insan protestocuları dar görüşlü yobazlar olmakla suçluyorlardı." Nöbetçi Pia'ya baktı. "Vakit bulabilirsen biraz gezmeyi dört gözle beklediğini biliyorum, ama bunu tavsiye etmiyorum. Bu yolculuk için değil."

Pia'nın ifadesindeki zevk kayboldu ve tekrar yorgun ve solgun göründü. Sessizce, "Elbette, bunun bir önemi yok," dedi.

Önemi vardı. Yüzündeki gülümsemeyi yok eden her şey önemliydi. Muhtemelen olası bir gezintide tehlikeli bir şey olmayacaktı ama bazı tatsızlıklar olabilirdi.

Dragos ona, "Sivil huzursuzluk her zaman olur. Altmışlı yıllara ve Vietnam Savaşı'na bakın. Ortalık sakinleştiğinde geri geleceğiz. Seni gezmeye ben götüreceğim."

"Bu hoşuma gider," dedi ona. Aniden çatal bıçak takımını bir kenara bıraktı. "İzin verirsiniz, akşam için hazırlanmaya gidiyorum."

Adam onun tabağına baktı. Yemeğinin belki de yarısını yemişti.

Eva da ayağa kalktı. "Elbiseni ütüleyip ütülemediklerini kontrol edeceğim ve ütülemişlerse yukarı getireceğim."

"Teşekkür ederim." Pia yaklaşıp Dragos'un alnına bir öpücük kondurdu. Ona telepatik olarak, "*İstediğimi yedim,*" dedi. *Telaşlanma.*

Telaşlanmıyorum, lanet olsun, diye homurdandı.

Uzaklaşırken onun kafasının içinde kıkırdadı. *Bunu kendine söylemeye devam et, aşkım.*

Tabağına ters ters baktı ama başka bir şey söylemedi.

* * *

Nefes nefese kalan ^{PIA}, muhteşem merdiveni titreyen bacaklarıyla tırmandı.

Kusmaya başlamadan önce ana süitteki banyoya ulaşmayı başardı. Daha yakın olduğu için tuvalet yerine lavaboya koştu ve vücudu az önce midesine indirdiği her şeyden kurtulmak için mücadele etmeden önce tam zamanında yetişti.

İşi bittiğinde başını eğdi, nefes nefese düşünmeye çalıştı.

Genelde bir at kadar sağlıklıyım. (Heh. At.)

Neden şimdi kusmaya başlayayım ki? Zamanlama son derece şüpheli görünüyor.

Elini karnına koyarak farkındalığını tekrar bedenine gönderdi. Bu sefer jetin inişiyle dikkati dağılmamıştı. Sadece üstünkörü bir tarama yapmadı, daha önce yaptığından daha derine indi.

Yaşam kıvılcımı yoktu. Küçük bir kıvılcımın en küçük, en yeni ipucu bile yoktu.

İstenmeyen yaşlar gözlerini doldurdu. Böyle bir hayal kırıklığı hissetmek aptalcaydı. Biraz duygusal denge bulması gerekiyordu. Hamile kalmayı denemeye daha yeni başlamışlardı. Gerçekçi olmak gerekirse, hamile kalmaları ya da sonunda vazgeçmeleri çok uzun zaman alabilirdi.

Bu konuda bir sorunu yoktu ama... neden birdenbire titremeye ve kusmaya başlamıştı?

"Hasta olamam," diye mırıldandı. "Hem de şimdi olmaz. Bu yolculuk çok önemli."

Onu neyin hasta ettiği sorusu bir yana. Soğuk algınlığı geçirmezdi. Nadiren gribe yakalanırdı ve zaten grip mevsimi daha yeni başlamıştı. Bir uzvunu kırması, bir tür hastalığa yakalanmasından çok daha olasıydı.

Lavaboya bir göz attığında midesi yeniden bulandı. Yatak odasından ayak sesleri gelirken, leğeni durulamak için suyu açtı.

Eva, "Elbiseyi aldım," diye seslendi.

"Harika," dedi Eva, suyun son kanıtları da alıp götürmesini izlerken.

"ok heyecanlı görünüyorsun," dedi Eva ona kuru bir sesle. Pia banyonun kapısını kapatmaya fırsat bulamamıştı ki, Eva açık kapı aralığında belirdi. Diğer kadın kaşlarını çattı. "Sorun nedir?"

Pia lavabodan doğrulup ağzını silerken, "Bir sorun olduğunu düşündüren nedir?" diye sordu.

Eva'nın karanlık bakışları daraldı. "nk bok gibi görünüyorsun."

Eva ona son derece bağlıydı ve Pia'nın bildiği bir durum dışında tamamen sadıktı. Eva, Pia'da bir sorun olduğunu düşünürse, Pia ne derse desin, bunu Dragos'a hemen söylerdi.

Ve eğer Dragos bir an için bir şeylerin ters gittiğini düşünürse, aşırı tepki verirdi.

Zirveyi yarıda keser ve onu şahsen New York'a, bir sürü Wyr doktorunun yanına uururdu.

Ancak Dragos'un sivil kargaşa hakkında söylediklerine rağmen, bu zirve atlatılamayacak kadar önemliydi. İnsanlar pek çok şeyi protesto ediyordu ama bu mesele ABD hükümetinin içine kadar sız mıştı. Milletvekilleri tedirgindi ve ilişkileri onaramazlarsa bu en kötü türden sorun anlamına geliyordu.

Pia en kötü belanın ne anlama geldiğinden tam olarak emin değildi. Hayal gücü yeterince korkunç görünen bir şey yaratacak kadar iyi değildi, ama bölünmenin tüm ülkede ve dünyanın geri kalanında hissedileceğini biliyordu.

Böyle bir şey karşısında bir iki kuma nöbetinin ne önemi vardı? Bu yüzden yalan söyledi. En azından yanlış yönlendirilmişti.

"Bütün gece çılgın maymun seksi yaptım," dedi ve Eva'nın çok keskin bakışlarından uzaklaşıp yatak odasına dönerek çantasını aradı. "Tabii ki bok gibi görünüyorum. Bu yüzden duş aldıktan sonra yüzüme on kilo makyaj yapacağım."

Eva omuz silkti. "Tamam. Başka bir şeye ihtiyacın var mı?"

"Hayır teşekkürler, şimdi gidip hazırlanabilirsin." Dragos şu sıralar çok hassas olduğu için Eva, Pia'nın sadece ana koruması değil, muhtemelen bu hafta için tek korumasıydı.

"Aşağıda görüşürüz."

Eva çıkarken kapıyı arkasından kapattı ve Pia sonunda yalnız kaldı. Masanın üzerinde, mor süsen ve sarı güllerle dolu büyük bir vazanın yanında duran çantasını buldu ve elmas kolyenin bulunduğu mücevher kutusunu çıkardı.

Hasta olmak için zamanı yoktu ama neyse ki şimdilik bu konuda yapabileceği bir şey vardı. Eğer daha sonra hâlâ hasta olursa, gelecek hafta eve döndüğünde bir doktora görünecekti.

Kolyeyi boynundaki yerine yerleştirir yerleştirmeden kendini daha iyi, daha dengeli hissetti. Bu işe yarayacaktı.

Yenilenmiş bir amaç duygusuyla banyoya geri döndü. Artık işe koyulma zamanı gelmişti.

Dragos yatak odasına girdiğinde kadın duşunu almış, saçlarını kurutmuş ve sıcak bigudilerle sarmıştı; kraliyet mavisi sabahlığıyla makyaj masasına oturmuş, gerekli olan on kiloluk makyajı yapıyordu.

Adam ona doğru yürüdü, bir parmağını sabahlığın yakasına soktu ve çıplak omzunu öpebilmek için çekti. Adamın sıcak ve sert ağzı tenine değdiğinde, omurgasından aşağıya doğru bir zevk ürpertisi yayıldı ve kadın gırtlaktan gelen bir mırıltıyla adamın kalçalarına yaslandı. Adam göğsünü avuçlarken rimel çubuğunu tutmayı hatırlamak için bilinçli bir çaba sarf etmek zorunda kaldı.

"Bunun için vaktimiz yok," dedi ona.

"Biliyorum," diye mırıldandı adam, ince ipeğin üzerinden ona masaj yaparak. "Sadece sana dokunmadan edemedim." Kıpırdamadan durdu. Sonra eli elmas kolyeye dokunmak için göğsünden ayrıldı ve altın bakışları aynada onunkilerle buluştu.

"Hayır, dokunmuyorum," dedi ona sormadığı soruya cevap olarak. "Bunu bir önlem olarak takıyorum. Bilirsin, her ihtimale karşı. Bu hafta önemli birinin üzerine beklenmedik bir şekilde kusmak istemiyorum. Ayrıca çok güzel."

Sert ağzı yavaş ve seksi bir gülümsemeye dönüştü. Göğüslerinin çukurunun hemen üzerinde sallanan elmasa dokundu. "Çok güzel, değil mi? Ve dünyada en sevdiğim yerlerden birinde duruyor. Bu akşam onu çıkarmak için sabırsızlanıyorum."

O da daha sonra çıkarmak için sabırsızlanıyordu ama tamamen farklı bir nedenden dolayı. Umarım o zamana kadar bu garip hastalık nöbeti geçmiş ve normale dönmüş olurdu.

Kıvırcık saçlarını ya da makyajını bozmamaya özen göstererek başını çevirdi ve adamın koluna bir öpücük kondurdu. Adamın eli yukarı çıkıp kadının boynunu okşadı. "Bu akşam ne giyiyorsun?"

"Ultra şık olmaya karar verdim," dedi. "Bu yüzden siyah kılıf Dior'da karar kıldım."

"Mükemmel." Gülümsedi. "Duş alıp tıraş olsam iyi olacak, yarım saat içinde yola çıkacağız. Hazırlanman için yeterli zaman var mı?"

"Kesinlikle. Tek yapmam gereken bigudileri çıkarmak, saçlarımı toplamak ve elbisemi giymek." Dikkatini tekrar yansımasına verdi ve rujunu eline aldı. Dudaklarıyla yaptığı *O'nun* etrafında, "Oh, bir de şunu yap" dedi.

"Yemek için yeterince iyi görünüyorsun" diye mırıldandı.

"Sakin buna cüret etme," diye uyardı. "Her şeyi berbat edeceksin ve bunu tekrar yapacak zamanım yok."

Gülerek giysilerini çıkardı. "Oh, cesaret ediyorum. Seni sonra yerim."

Adam çırılçıplak banyoya doğru yürürken, kadın onun güçlü ve kıvrak vücuduna hayranlıkla bakmak için duraklamak zorunda kaldı. Koyu bronz teninin altında şık, ağır kasları dalgalanıyordu. İnsan formunda ya da bir ejderha olarak, şimdiye kadar gördüğü en muhteşem erkekti.

Sesini yükseltti. "Bilmen gerektiğini düşündüm. Beni çok mutlu ediyorsun. Özellikle de çıplak dolaştığında."

Kahkahası duyuldu. "Sen de beni çok mutlu ediyorsun, sevgilim."

Duşun sesi başladı ve ancak o zaman yaptığı işe geri dönebildi.

Makyajında herhangi bir kusur olup olmadığını üç kez kontrol etti. Yere kadar uzanan straplez elbisesinin içine girip yüksek topuklu Prada'larını giydiğinde, Dragos'un elektrikli tıraş makinesi banyoda vızıldıyordu. Hızla sıcak bigudileri çıkardı ve parmaklarını saçlarında gezdirdi. İri, parlak bukleler çıplak omuzlarına döküldü.

Tıraş makinesinin vızıltısı kesildi. Omzunun üzerinden baktı ve onu kapının girişinde donmuş halde buldu. Kalçalarına doladığı havlu dışında hâlâ çıplaktı ve ona öyle çıplak bir açlıkla bakıyordu ki, tenini kavuruyordu.

"Sanırım fikrimi değiştirdim. Bu gece saçıımı açık bırakacağım." Başını eğererek ona küçük bir gülümseme verdi. "Yarım saatimiz dolmak üzere. Acele etmen gerekmiyor mu?"

Keskin nefes alış veriş oduanın her tarafından duyulabiliyordu. Kadın güldü. Geri adım atarak banyonun kapısını çarptı.

Beş dakika sonra tekrar dışarı çıktığında tamamen giyinmişti. Elmas küpelerinin sonuncusunu da kulağına taktıktan sonra makyaj aynasından uzaklaştı ve nefes alma yetisini kaybetti.

Onun kendisini nasıl etkilediğinin günlük gerçeğliğine neredeyse alışacaktı Onu böyle görene kadar -neredeyse- iri, güçlü vücudu ciddi, şık bir siyah smokin giymişti. Resmi kıyafetler onu evcilleştirmek için hiçbir şey yapmamıştı. Aksine, yakışıklı, vahşi yüz hatlarını, simsiyah saçlarını ve delici altın gözlerini öne çıkarırken, tertemiz beyaz gömlek koyu bronz teninin zenginliğini ortaya çıkarıyordu.

Yumuşak hırıltısı odanın öbür ucundan ona ulaştı. "Bana öyle bakma, yoksa bu akşam gerçeğten kapıdan çıkamayız."

Sarsılarak uzaklaştı ve boncuklu siyah el çantasını aldı. Çok fazla bacağı olan bir yıldı atı gibi, tüm uzuvlarını tam olarak kontrol edemediğini hissediyordu. "Tamam," diye mırıldandı. "Kapıdan dışarı."

Sessiz erkeksi kahkahalar kafasının içinde dolaştı. Adam kapıya doğru yürüdü ve kapıyı onun için açık tuttu. Kadın bir şekilde yatak odasından çıkmayı başardı.

Dragos'un ona verdiği yarım saatin bitmesine üç dakika kala aşağıya inmeyi başardılar. Bayne ve Eva ön salonda onları bekliyorlardı. Bayne de smokin giymişti, gece kıyafetleri onun sert yakışıklılığını ortaya çıkarıyordu, Eva ise ipek gri bir Chanel takım elbise giymişti.

"Hâlâ kırmızı elbiseyi giymen gerektiğini düşünüyorum," dedi Pia ona. "Kırmızı sana çok yakışıyor."

Diğer kadın sırtarak başını salladı. "Ben görevdeyken olmaz. O kırmızı elbiseye uygun topuklu ayakkabılarla koşmak çok zor." "Her şey hazır mı?" Bayne Dragos'a sordu.

Dragos başını salladı ve dördü birlikte iki siyah cip ve bir limuzinin beklediği dışarı çıktılar. Güvenlik öndeki ve arkadaki ciplere binerken, Bayne ve Eva, Dragos ve Pia'yla birlikte limuzinin arkasına tırmandılar.

İlk başlarda sohbetleri neşesizdi. Bayne ve Eva konuşurken Dragos onun elini tuttu ve uzun, siyah parmaklarını onunkilere geçirdi

iyi huylu bir şakalaşma içindeydiler.

Pia onları gülümseyerek dinlerken, dalgın dalgın sağ uyluğunu kaşıdı. Duştan sonra losyon sürmeye vakit bulamamıştı, cildi kuru ve kaşıntılıydı.

Şakalaşmalar sona erdi ve Bayne ile Eva Beyaz Saray'a yaklaştıklarında sessizliğe gömüldüler.

Protestocular cadde boyunca dizilmiş, ellerinde pankartlar taşıyor ve geçen arabalara bağırıyorlardı. Pia yüzlerin kayarak geçişini izledi. Zırlı limuzin sesleri engellediği için protestocuların ne bağırıklarını duyamıyordu, ama yüz ifadeleri öfkeli ve çarpıktı.

Rahatsız oldu ve kaşınan kalçasını tekrar kaşıyarak Dragos'a baktı. Dragos'un yüzünde esrarengiz bir ifade vardı; protestocuları izlerken altın rengi bakışları düz ve ifşa edici değildi. Bu onun en tehlikeli ifadelerinden biriydi.

Kalabalığa bakarken ne düşünüyordu acaba? Başlarının üzerinden tek bir geçişle ve ejderha ateşi yağmuruyla hepsini kolayca yok edebilirdi.

Elbette bu, tüm Wyr yaşam tarzını da yok edeceği anlamına geliyordu.

Kafasının içinde mırıldandı: *Tatlım, kimseyi öldürmediğin için seninle gurur duyuyorum.*

Bakışları onunkilere kaydı ve o düz, değerlendirici ifade gülerken kayboldu. Parmaklarını sıkarak ona, "*Hafta henüz bitmedi*" dedi.

Daha ciddi bir şekilde, "*Sence işleri yoluna koymak için ne gerekiyor?*" diye sordu.

Seksi ağzı alaycı bir hal aldı. *Para, iş ve siyasi anlaşmalar, Mürver Irklar'dan daha az şiddet sözü ve bolca cazibe. Senin gibi diğer insanlar cazibeyi sağlamak zorunda kalacak.*

Başını salladı, son söylediğine şaşmamıştı. *Eğer biriyle dans etmem bekleniyorsa, çiftleşme çılgınlığını içine çekmen gerekecek. Buna hazır mısın?*

Gülüştü yüzünü terk etti ve ona ekşi bir bakış attı. *Bunu gerçekleştireceğim. Neyse ki insan erkek politikacıların çoğu yaşlı, çirkin, yalancı piçler. Hiç de senin tipin değiller.*

Gülme sırası ondaydı. *Sen yaşlısın ve tanıdığım herkesten daha iyi yalan söylüyorsun.*

Göz kapakları düştü. *Öyle olabilir, ama benim çirkin bir pislik olduğumu düşünmüyorsun.*

Doğru. Kadın daha sert güldü. Zorunluluktan siyasetle uğraşıyor olabilirdi ama Dragos özünde mükemmel bir politikacı olamayacak kadar kabaydı. Onun gerçek yetenekleri acımasız iş dünyasında yatıyordu.

Ve savaşta. Savaşa girme konusunda rahatsız edici derecede yetenekliydi.

Bu düşünce onu hızla ayılttı. Hâlâ dalgın dalgın kalçasını ovarken, güvenlik kapılarından geçip Beyaz Saray'a yaklaştıklarında tekrar pencereden dışarı baktı.

Limuzin düzgün bir şekilde durduğunda önce Bayne ve Eva, ardından Dragos indi.

Dragos'un elini tutup araçtan inerken yakınlarda yanıp sönen kamera ışıkları gözlerini kamaştırdı. Ünlü, heybetli binaya baktı. İlk başta bu akşamla yüzleşeceği için çok gergin olacağını düşünmüştü ama sürpriz bir şekilde içine sakin bir beklenti duygusu yerleşti.

Yaşlı, çirkin, yalancı heriflerle iyi geçinme zamanı gelmişti.

Dragos'a yan gözle ve gülerek baktıktan sonra kolunu onun kolunun kıvrımına soktu ve onunla birlikte binaya doğru yürüdü.

Beşinci Bölüm

Beyaz Saraydaki davet büyük ve gösterişli bir organizasyondur. Görünüşte amaç, tüm senatörlere ve Kongre üyelerine yedi demesne lideriyle kaynaşma fırsatı vermek, bir hafta sürecek toplantılar için buzları eritmek ve ırklar arası gerginlikleri dağıtmaya yardımcı olmaktır.

Dragos böyle büyük toplantılara girdiğinde kafasında neler olduğunu hiç kimseye anlatmamıştı, Pia'ya bile.

Ejderha ayağa kalkarak insan görünümüne gözlerinden dışarı baktı.

Süslü püslü giyinmiş ve kendi önemlerinin bilinciyle kuşanmış şu kırılğan insanlara bakın. Kadınların taktığı ışıltılı mücevherlere, yumuşak, savunmasız boğazlardaki nabız atışlarına ve gözlerin kendisiyle buluşmaktan nasıl uzaklaştığına dikkat etti.

Başkan ve First Lady onları kibar gülümsemelerle selamladı. Dragos kendisiyle konuşulduğunda sessizce başını eğdi, ejderha ise "Oyunlarınızda oynuyorum çünkü işime geliyor" diye düşündü.

Başkan Ben Johnson altmışlı yaşlarının başında, dayanıklı, atletik görünümüne bir erkekti ve herkes tarafından çekici, dengeli ve zeki bir adam olduğu kabul ediliyordu, ancak o konuştuğunda ejderhanın duyduğu tek şey bir koyun gibi melemesiydi. Eşi hızlı bir cevap verdi ve hem başkan hem de first lady ona gülümsedi.

Hoşbeş bittikten sonra ejderha ve eşi diğer ileri gelenleri selamlamak üzere uzaklaştı. Daha zayıf, kendini beğenmiş avlar.

Bir düşmanla yüz yüze geldiler: Birleşik Devletler Başkan Yardımcısı Sarah Colton ve kocası Victor. Başkan yardımcısı başkandan çok daha gençti. Yale hukuk fakültesinden mezun, kırklı yaşlarının başında, fotojenik bir gülümsemeye sahip, zeki, ince yapılı bir esmerdi.

Dragos, Pia'nın kulağına fısıldadı: *Başkan Yardımcısı Colton, Kongre'deki Yaşlı Irklar karşıtı duyguları körükleyenlerden biri. Senatör Jackson'la birlikte, Yaşlı Irkların yetkilerini kötüye kullandıkları iddialarını araştıran federal alt komitenin kurulmasına öncülük etti.*

Pia'nın gülümsemesi hiç değişmedi. Bu tür etkinliklerdeki iç diyaloglarına alışmıştı. *Senatör Jackson - oğlunu kaybeden o*

Bu yılın başlarında bir tekne kazasında, değil mi? Ölüm haberinin tüm haberlere yansıdığı zamanı hatırlıyorum.

Evet, hatırlıyorum.

Bu sefer, ne kadar samimiyetsiz olursa olsun, hiçbir nezaket gösterisi yapılmadı. Ne başkan yardımcısı ne de kocası el sıkışmayı teklif etti. Dragos da kendi elini uzatmaya tenezzül etmedi, Pia da ona yan gözle bir bakış atarak kendi halinde ve sakin kaldı.

"Bay Cuelebre," dedi başkan yardımcısı, soğuk gözlerle onu izleyerek.

Bu açıkça bir hakaretti. Doğru hitap şekli Lord'du Cuelebre. Ejderha bu küçüklük karşısında neredeyse gülümseyecekti ama bu dişlerini göstermesine neden olabilirdi. Ve eğer bunu yaparsa, önündeki havaya küçük bir şamar atmaktan kendini alamayacağını düşündü.

Bunun yerine, "Bayan Colton" diye cevap verirken başkan yardımcısının onur ifadesini kasıtlı olarak kullandı.

Konuşurken düşmanının kokusunu almak için içgüdüsel bir nefes aldı ... ama ne ondan ne de kocasından hiçbir koku alamadı.

Hiç koku yoktu.

Bunun yerine, aldığı tek koku hafif bir kimyasal kokuydu.

Farkına varmak damarlarında öfkeyle dolaştı. Hem başkan yardımcısı hem de kocası kendilerine KO Kokusuz Koku Giderici sprey sıkışlardı.

Geyik avcıları kokularını maskelemek için bu spreyi kullanırdı. Wyr suçluları da öyle.

Bu kez ejderha çok fazla diş göstermişti. Elini Pia'nın kolunun kıvrımında duran elinin üzerine koydu, kavrayışını o kadar sıkılaştırdı ki Pia'nın sessiz nefes alışını duymak yerine hissetti.

İnsanlara, "Yarın akşam yemeğinde sizi ağırlamak için sabırsızlanıyorum," dedi.

"Orada olacağız." Başkan Yardımcısı kaba bir onaylamayla başını eğdi.

Tavırları, başka seçenekleri olmadığı için orada olacaklarını açıkça gösteriyordu. Adam Pia'yı diğer çiftin yanından uzaklaştırırken, Pia adamın demir pençesinin ağırlığı altında protesto edercesine parmaklarını oynattı.

"Onları akşam yemeğinde ağırlamak için sabırsızlanıyor musun?" diye sordu sessizce, ona azarlayıcı bir bakış atarak. *Gerçekten Dragos, denemiyorsun bile.* Onun yüz ifadesini incelemek için durakladı. *Sorun nedir?*

Dedi, *kokularını aldın mı?*

Hayır, ben- Düşünceli bir şekilde durakladı ve kaşları birbirine yaklaştı. *Hayır. Hiç de bile.*

Çünkü onları maskeliyorlardı. Onun şaşkın yüzüne baktı ve açıkladı: İnsan avcılarını avlanırken kokularını maskeliyorlar. Wyr suçluları da fark edilmemek için kokularını maskeliyor.

Kızın şaşkınlığı yerini huzursuzluğa bıraktı. *Bunu neden yapsınlar ki?*

Bu çok iyi bir soru ve yanıtını almak istiyorum. Zihinsel vites değiştirdi ve Bayne'i aradı. Nöbetçi birkaç metre ötede durmuş Eva'yla konuşuyordu. Dragos ona, *"Başkan yardımcısı ve kocası kokularını maskeliyorlar. Nedenini bilmek istiyorum. Ve aynı şeyi yapan başka biri olup olmadığını da bilmek istiyorum."*

Sert ela gözlerindeki hızlı bir titreşim dışında nöbetçinin ifadesi hiç değişmedi. Bayne sakince, *"İlgileniyorum,"* dedi.

Beyaz Saray Gizli Servis tarafından korunduğundan, bu akşamki etkinliğin protokolü gereği her bir devlet adamı için bir kişi olmak üzere iki güvenlik görevlisi bulunuyordu ve bu da Bayne'in soruşturma kapasitesinin sınırlı olduğu anlamına geliyordu.

Eva'yı da yanına al, dedi Dragos. *Ben Pia'yla kalıyorum.*

Tamamdır, dedi Bayne. Nöbetçi Eva'nın koluna dokundu ve ikili kalabalığın içinde kayboldu.

Pia kalabalığa bakarken bacağını ovuşturdu. Yalnızca Bayne'in duyabileceği kadar alçak bir sesle, *"Birden canım kimseyle iyi geçinmek ya da dans etmek istemedi,"* dedi.

Daha büyük sorulardan uzaklaşan adam, kızın bacağına bakarken kaşlarını çattı. *"Neden kendini böyle ovuşturup duruyorsun?"*

"Kulağa bu kadar edepsiz gelmesine gerek yok." Kız kaşlarını çatarak ona baktı. *"Bacağım kaşınıyor. Yaptığım her küçük şeyi not almak zorunda mısın? Yani her küçük şeyi, Dragos."*

"Evet," dedi basitçe. *"Sana baktığımda, işler cehenneme döndüğünde bile, bir şekilde her şey yolunda gidiyor."*

"Ooh." Huysuz bakışları sıcak bir şefkate dönüştü. Bir kolunu onun beline dolamak ve ona yaslanmak için yaklaştı. Ağzının bir köşesi yukarı doğru çekildi. *"Bir şey yüzünden kendini köpek kulübesine atmak üzereyken bile, bir şekilde doğru şeyi söylemeyi ve kendini tekrar dışarı çıkarmayı başarıyorsun."*

Bir kolunu ona doladı, ağzını alnına bastırırken kısa bir süre ona sarıldı. *"Çünkü beni seviyorsun ve benimle birlikte olmaktan nefret ediyorsun."*

o köpek kulübesi zaten."

"Doğru..." Sonra arkasına odaklandı ve yüz ifadesi öylesine büyük bir sevince dönüştü ki, arkasında kimin durduğunu anlamak için arkasını dönmesine gerek kalmadı. "Niniane!"

Kolunun altından çekilen Pia hızla ileri atıldı. Kollarını minyon, kıvrımlı bir Karanlık Fae kadınına dolamasını izlemek için tek topuğu üzerinde döndü. Niniane, ya da New York'ta Wyr'lerin arasında yaşadığı zamanlardaki adıyla "Tricks", heyecanlı bir çılgık atarak kollarını Pia'ya doladı.

Dragos, ailesini öldüren ve Karanlık Fae tahtını gasp eden amcası Urien'i öldürmeden önce, Niniane Wyr Sarayı'nda Dragos'un koruması altında yaşayan bir mülteciydi.

O zamanlar çok yüksek topuklu ayakkabılara, ışıltılı payetlere, marabulara ve diğer kadınsı frapanlıklara eğilimliydi ama Dragos, Karanlık Fae tahtına oturduğundan beri, en azından toplum içinde, zevklerinin bir şekilde ayıldığını ya da olgunlaştığını gördü.

Bu gece, ince tonlarda zengin işlemeli geleneksel Karanlık Fae kıyafetleri giymişti; ince pantolon üzerine uzun, yüksek yakalı bir tunik. Ayrıca siyah saçlarını uzatmış ve uzun, sivri kulaklarını ortaya çıkaran ve iri, koyu gri gözlerini vurgulayan zarif bir topuz yapmıştı. Şık saç modelinin üzerine yerleştirilmiş, ışıltılı safirlerden oluşan ince bir halka takmıştı ve her santimiyle cep boyutunda bir Karanlık Fae kraliyetine benziyordu.

Çok memnun olmuştu. Tricks gerçekten de gelişiyor gibi görünüyordu. Beyaz Saray'a girdiğinden beri Dragos'un gülümsemesi ilk kez gerçeğe dönüştü. Dikkatini kucaklaşan kadınlardan hemen arkalarında duran devasa Wyr erkeğine çevirdi. Tiago da geleneksel Kara Fae kıyafetleri giyiyordu ama onun kıyafeti tamamen siyahtı.

Bayne haklıydı, diye düşündü Dragos, eğlenerek. Tüm bu temiz hava ve siyasi suikast olasılıkları Tiago'ya çok iyi geliyor gibiydi. Hem rahatlamış hem de ölümcül görünüyordu, koyu teni sağlıklı olmaktan ve güneş ışığından yanmıştı.

Bir zamanlar Dragos'un yedi nöbetçisinden biri olan Tiago, Niniane ile çiftleşmiş ve onunla birlikte Adriyel'in Karanlık Fae diyarında yaşamaya gitmişti.

Dünya oluştuğunda, zaman ve uzay bükülmüş, Dünya'ya ve bazen de birbirlerine boyutsal geçiş geçitleriyle bağlı olan Diğer toprakları yaratmıştı. Bunlar, yanıcı teknolojilerin işe yaramadığı ve zamanın farklı aktığı, büyü açısından zengin yerlerdi.

Bazen Diğer diyarlar Adriyel'de olduğu gibi muazzamdı ve diğer yerlere giden birkaç geçiş geçidi vardı. Bazen de Öteki diyarlar hiçbir yere çıkmayan uzay ceplerinden ibaretti. Adriyel'in Dünya'nın geri kalanından önemli ölçüde zaman kayması vardı, bu yüzden Niniane ve Tiago'nun ziyaretleri nadirdi.

Tiago bir Wyr nöbetçisi olduğu ve Niniane de Karanlık Fae Kraliçesi olduğu için, Karanlık Fae yasalarına göre asla evlenemezlerdi ama ikisi de bunu mutluluklarına engel olarak görmemişti. Tiago onun sarayında güvenlik şefi olarak yaşıyordu.

Dragos'un arkadaşlarının karşısında ejderhanın vahşi iç sesi gölgelere çekildi. Bir adım öne çıkarak Tiago'nun ellerini sıktı. "İyi görünüyorsun."

"Sen de," dedi Tiago, onu onaylayan bir bakışla süzerek. Büyük, kalabalık balo salonunu incelemek için döndü. "Kimseyi öldürmeyerek iyi iş çıkardın."

"Pia da öyle dedi," dedi Dragos ona. "Gece henüz bitmedi."

Niniane Pia'ya, "Bunu hiç tahmin edemeyeceğim kadar çok seviyorum, özellikle de ailemin öldürülmesiyle ilgili çok kötü anılarım olduğu için," diyordu. "Ama abur cubur özlemini bir türlü gideremiyorum. Adriyel'e kadar gönderttim. Reese's Fıstık Ezmesi Bardakları. Doritos. Skittles, ve aman tanrım, Hostess Ho Ho'lar. Ve taze pişmiş pepperoni pizza gönderemezsiniz. Geldiğimizden beri tıka basa yiyorum."

Dragos, Tiago'nun siyah bakışlarıyla karşılaştı. "Adriyel'e Hostess Ho Hos mu gönderiyorsun?"

"Onlar çok önemli," dedi Tiago kayıtsızca. "Aslında, Karanlık Fae çevrelerinde tam bir saray modası haline geldiler. Tek bir Ho Ho şu anda yirmi Karanlık Fae sikkesi değerinde. Çok para kazanıyoruz."

Dragos'tan onu şaşırtan bir kahkaha yükseldi. Pia'yı bırakan Niniane kollarını ona dolamak için döndü. "Dragos! Seni görmek çok, çok, çok güzel! Aşağı gel, seni öpmem gerek."

Dragos, Niniane'nin yanağına bir şaplak atabilmesi için eğildi ve başını çevirdi. Ona tekrar sıkıca sarıldı ve kollarını ona doladığında, ne de olsa o da çiftleşme ateşinde olan Pia'ya baktı.

Yüzü ekşimişti ve bir dişini emiyordu, ama bir şey söylemedi. Hâlâ eğlenen Pia'nın kafasının içinde, "*Tamam mı sevgilim?*" diye sordu.

Eğer Niniane'den başkası olsaydı, emin değilim, dedi ona. Neyse ki çoğu insan için çok ulaşılabilir değilsin.

Bunun üzerine adam alaycı bir tavırla kaşlarını kaldırdı ama kadın haklı olduğu için Geç.buna izin verdi.

Bayne'in insan kümeleri arasında dolambaçlı yollardan ilerlediğini gördü. ve diğerlerine "İzninizle." dedi.

Küçük gruptan uzaklaşarak, "*Ne buldunuz?*" diye sordu.

Bayne başını salladı. Sıradan bir gözlemci için hâlâ rahat görünebilirdi ama Dragos onu çok iyi tanıyordu ve ağzındaki ince sıkışıklığı fark etmişti.

Bayne, *kokularını maskeleyen yetmiş yakın kişi saydım, bunların çoğu kongre üyeleri, diğer yetkililer ve eşleri ile birkaç stajyer. Angela bizimle her zaman dostane ilişkiler içinde olduğu için Beyaz Saray basın sekreterini köşeye sıkıştırdım. Geçen hafta başında Yaşlı Irklarla daha sıcak ilişkiler sürdürmeye karşı olan bir alt grupta başladığını söyledi. Buna Mahremiyet Hakkı hareketi diyorlar.*

Dragos ensesini ovuşturdu. *Çoğu hükümet görevlisi olan yetmiş lanet insan. Bu bir alt grup mu?*

Biliyorum. Bayne onun bakışlarını acımasız bir ifadeyle karşıladı. *Washington şu anda Mürver Irklarla nasıl başa çıkılacağı konusunda oldukça bölünmüş durumda. Söylentilere göre, Angela'nın dediğine göre, bunu Başkan Yardımcısı başlatmış. Bu başkanın görevdeki son dönemi ve Colton'ın bu konuyu seçimlerde kendi platformunda kullanmak için geliştiriyor olabileceğini düşünüyor.*

Lanet olsun. Colton başkan olursa, Yaşlı Irklar ve özellikle de Wyr'lar için dünya gerçekten de çok soğuyacaktı.

Otomatik olarak kalabalığı Colton için taradı. Çoğu insandan daha uzun boylu olduğu için, büyük balo salonunun bir kenarında uzun boylu, zayıf bir adamla birlikte duran Colton'ı kolayca bulabildi. Gergin bir konuşma, hatta belki de bir tartışma yapıyorlarmış gibi görünüyorlardı.

Ne konuşuyor olabileceklerini duymak için kendini zorladı ama belli bir mesafeden belli bir şeyi saptamakta çok iyi olmasına rağmen, çok fazla insan vardı ve orkestra çok gürültülüydü, konuşmalarından herhangi birini yakalayamadı.

Colton'ın yanında duran adam kim? diye sordu Bayne'e.

Diğer adam onun bakışlarını takip etmek için döndü. *Sanırım bu onun personel şefi, Aaron Davis.*

Eğer Colton'ın özel kalem müdürüyse, Davis yarın akşam yemeğe geliyor olmalıydı. Dragos'un gözleri kısıldı. Onunla ilgili bir şey olabilirdi.

ikisi arasındaki gerginliği artırabilirdi. Davis'le konuşarak, diğer adamın sadakatının somut olarak sabitlenmemiş olup olmadığını anlamaya çalışacaktı.

Başka bir şeye ihtiyacınız var mı? Bayne sordu.

Hayır, şimdi değil, teşekkürler. Etrafta dolaşın, bakalım işe yarar bir şeyler duyabilecek misiniz?

Olur.

Bayne tekrar kalabalığın içinde kayboldu.

Derin düşüncelere dalmış olan Dragos, Pia, Niniane ve Tiago'ya katıldı. Garsonlar kalabalığın arasından geçerek insanlara ordövr tabakları sunuyordu.

Dragos sohbete karşılık verirken ve diğerleri gülümserken, aklının bir köşesinde planlar yapmaya başladı.

Colton başkanlık için adaylığını açıklarsa, onun adaylığına karşı faaliyet gösteren bulabildiği her PAC'a para akıtacaktı.

Çünkü her zaman beklenmedik durumları düşünürdü.

Bir süre bütçe rakamlarıyla oynadı ama sonunda tatmin edici olmadığı için bir kenara bıraktı ve diğer seçenekleri değerlendirdi.

Elbette her zaman suikast vardı. Ama suikastı geri tepmeden gerçekleştirmek zordu. Eğer Colton başkanlık için adaylığını açıklar ve herhangi bir ilgi görürse -ki görmese bile- ölümü potansiyel olarak davasını körükleyebilir, bu da sonunda her şeyi daha da kötüleştirebilirdi.

Hayır, suikast en çok tercih edilen hareket tarzı değildi, en azından bu durumda. Onun itibarını sarsmak için çalışabilirdi. İnsan casuslar kiralayıp onun hakkında bilgi toplayabilirdi. Bunun bir faydası olabilirdi ama yine de Yaşlı Irklara ve Wyr'lere karşı uyandırdığı antipatiyi ortadan kaldıramazdı.

Bu özel sorunu çözmek için başka bir şey düşünmesi gerekiyordu. Ve bunun işe yaramaması durumunda ... başka hangi acil durum planlarını devreye sokabilirdi?

Tam o sırada Nightkind malikanesinin naibi Xavier del Torro ve Hafif Fae Kraliçesi Tatiana çıkageldi ve o da bu düşünce zincirini daha sonra devam ettirmek üzere zihnine not ederek bir kenara bıraktı.

Akşam, zoraki hoşbeşler ve gizli gerginliklerin yorucu sisi içinde geçti.

Bazen de o kadar da gizli olmayan gerginlikler.

Görünüşe göre Hafif Fae Kraliçesi Tatiana, Elf Yüce Lordu Ferion'la konuşmayı reddetmiş, hatta onunla şakalaşmayı bile reddetmiş ve yaklaştığında onu öldürmüştü. Bunun nedenini sadece tanrılar biliyordu.

Ve bir noktada Demonkind meclisinin başkanı ve cadılar demesne başkanı yumuşak sesli bir tartışmaya girdi.

Jered ve Isalynn'in birbirlerinden hoşlanmadıkları iyi biliniyordu. Onlar gülümseyerek sessiz bir tartışmaya girerken, Pia Dragos'un kaburgalarını dürttü ve kafasının içinde, *İnsanlar bunu not ediyor*, dedi. *Onları ayırsak iyi olacak.*

Dragos neredeyse gözlerini devirecekti ama etrafına bakınca Pia'nın haklı olduğunu gördü. Diğerleri ikisini izliyordu, bazıları gizliden gizliye, diğerleri ise oldukça açık ve pek de dostça olmayan bir ilgiyle.

Pia ile birlikte hareket ederek Isalynn'in kolunu tuttu ve Pia Jered'in dikkatini dağıtırken onunla birlikte uzaklaştı.

Bir düşünün. Ejderha diplomasi pratiği yapıyordu.

Isalynn nefesinin altında ona tıslarken bile kendi kendine kıkırdadı, "Kolumu bırak, Dragos!"

"Sen ve Jered birbirinizden uzaklaşana kadar olmaz," dedi. Telepatiye geçti ve açıkça dedi ki, *bokunu bir araya getir, Isalynn ve bana ciddi olduğun gibi gülümse, çünkü şu anda yargılandığınızı düşünmüyorsan, dikkat etmedin. Ve sen düşündüğümünden çok daha aptalsın.*

Lanet olsun. En iyi zamanlarda bile çekilmez oluyorsun. Haklı olmandan nefret ediyorum. İki kısa, öfkeli nefes aldı, sonra ona dişlerini göstermek için döndü.

Adamın soğuk bakışları kızın cesur ve çekici yüz hatlarında gezindi. Kadının karanlık bakışlarının hâlâ öfke ve nefretle dolu olması umurunda değildi. Tüm yüz kasları gülümsemeye yakın bir şekilde hareket etmişti ve başkalarının görebileceği tek şey buydu.

Onu açık büfe masaya götürdü ve orada kendilerine içecek bir şeyler aldılar. İki kongre üyesi yaklaşırken, onlarla sohbet etmesi için onu bıraktı ve Pia'yı bulmak için geri döndü.

Pia iki kez dans etti, bir kez Başkan Johnson'la, ikinci kez de Ferion'la. Her ikisinde de Dragos kendini tuttu ve kimsenin kafasını ısırılmayı başardı.

Johnson'ın göreceli yaşı bile yardımcı olmadı. Altmışlı yaşlarında bir politikacı olmasına rağmen Johnson yaşlı, çirkin bir herif değildi. Hâlâ yakışıklı ve formda biriydi.

Orospu çocuğu dans pistinde Pia'nın etrafında dönerken Pia başını geriye atıp birden fazla kez güldü.

Ve onun Ferion'la valsini izlerken, görüş alanının hemen dışında biri kara tahtaya pençelerini geçiriyormuş gibi hissetti. Yakışıklı Elfi cilalı zeminde öğüttüğünü hayal ederken elleri yumruk haline geldi.

"Dragos, burun deliklerinden çıkan bir alev mi o gördüğüm?" Niniane sordu.

Pia'nın dansına kafayı takmışken, küçük Kraliçe tam karşısında duracak şekilde manevra yapmış, gözlerini kısarak ona bakarken başını yana eğmişti.

Ateşi yutarak nefesini içine çekti ve homurdandı, "Neden bahsettiğini bilmiyorum."

"O da öyleydi. Küçücük bir alevdi." Suçlayıcı bir parmakla adamın burnunu işaret etti. "Ne yapmaya çalışıyorsun, genel bir panik yaratmaya ve burada herkesin başarmaya çalıştığı her şeyi yok etmeye mi?"

"Elbette hayır," diye tersledi. "Kendimi kontrol altında tutuyordum, lanet olsun."

Bir süre onu düşündükten sonra telepatik olarak, "*Aslında öyle olduğunu düşündüğüne inanıyorum,*" dedi. *Tiago senin ve Pia'nın çiftleşme evresinde olduğunuzu söyledi.*

Öyleyiz. Lanet olsun, tabii ki Tiago hassas koku alma duyusuyla bunu fark ederdi. Dragos biraz KO Kokusuz Koku Giderici alıp kendisi de Mahremiyet Hakkı hareketine katılabilir.

"Bil diye söylüyorum," dedi Niniane yüksek sesle, kolunu sıvazlayarak, "Ferion ve Pia'nın yarın öğlen için Paradise Motel diye bir yerde bir randevu ayarladıklarını duyduğuma eminim."

Bu, bakışlarını dans eden çiftten ayırmasına neden oldu. Niniane'e ters ters baktı. "Sen neden bahsediyorsun be? Pia asla Ferion'la bir randevu ayarlamaz."

"Biliyorum, değil mi?" Niniane bir kahkaha patlattı. "Akıllı adamlar bile böyle aptal olabiliyor." Adam ona ters ters bakınca biraz ayıldı ve "Aptalca bir şey yapmadan önce şu çiftleşme saçmalığını derinlere göm. Yani, Dragos . . . Pia ve Ferion? Hadi ama."

"New York'ta yaşarken benimle hiç böyle konuşmazdın," dedi, gözleri kısılmıştı.

"Kraliçe olmadan önce pek çok şeyi yapmazdım," dedi gerçekçi bir ifadeyle. Ona küçük, sevimli bir gülümseme verdi. "Ayrıca, sen

Ben de sana beyninin hormonlarına söylemediği hiçbir şeyi söylemiyorum. Bununla başa çıkacaksın."

"Diktatör küçük pislik," diye mırıldandı. "Seni kimseyle dans ederken görmüyorum."

Gülümsemesi soldu ve kollarını kavuşturmuş Bayne ile konuşan Tiago'ya yan gözle baktı.

"Evet, mantıksız davranışları dile getirebilirim ama ille de durduramam, değil mi?" diye mırıldandı.

Bu onun tüm dikkatini çekti. Dans pistindeki Pia'yı izlemekten vazgeçip telepatiye geçerken Niniane'i inceledi. *Her şey yolunda mı, tıfıl?*

Ona hızlı bir gülümseme verdi. *Oh, her şey yolunda. Merak etme. Tiago ve ben, sen ve Pia'dan tamamen farklı bir ilişki dinamiğine sahibiz. Sen ve Pia, yüzükler, herkesin önünde sevgi gösterileri, evlilik ve bir çocuk, vs. Ama Tiago ve ben ilişkimiz konusunda daha ihtiyatlı olmalıyız.*

Kaşlarını çattı ve çenesini ovuşturdu. *Bu bir sorun mu?*

Başını iki yana salladı. *Hayır, şu anki haliyle değil. Karanlık Fae toplumunda iyi bilinen bir sır olduğumuzdan oldukça eminim, ama hiçbir şeyi göstermediğimiz sürece, bunu kabul ediyorlar. Onu kabul ediyorlar.*

Bu iyi, diye mırıldandı.

Öyle, ama her zaman hafif bir gerginlik var, biliyor musun? O beni sahiplendiğine dair herhangi bir açıklama yapmaktan kaçınmak zorunda ve karşılığında ben de toplum içinde diğer erkeklerle dans etmek gibi konularda biraz daha hassas davranmaya çalışıyorum. Aramızdaki dengeyi gayet iyi kuruyoruz.

Dinlerken bakışları vals yapan başkan yardımcısı ve kocasına takıldı. *"Ya denge değişirse?"* diye sordu.

Niniane'nin zihinsel sesi sağlam ve güçlü kaldı. *Değişmesine izin vermeyeceğiz. Şu anda ikimiz de meşgulüz, meydan okuyoruz ve mevcut durumumuzdan memnunuz. Eğer başka bir şey yapmak istediğimize karar verirsek ya da hayatımızı ve ilişkimizi farklı bir şekilde tanımlarsak, ben çekilirim ve başka bir yere gideriz.*

Başka bir yere.

Gitmek zorundaydılar, çünkü her ne kadar Karanlık Fae Tiago'yu olduğu gibi kabul etmiş olsa da, Kraliçeleri ile bir Wyr eski nöbetçisi arasındaki evliliği asla kabul etmezlerdi. Merakla sordu, *artık sahip olduğun tüm o güçten vazgeçebilir misin?*

Tiago ya da benim için, ikimiz için de doğru olan buysa, kesinlikle. Ona hızlı bir gülümseme verdi. Her neyse, demek istediğim, biz senin ve Pia'nın olduğundan farklı bir yerdeyiz. O yüzden ejderha kafanda çiftleşme hormonları dolaşıyor olsa da, sen ve Pia'nın Jered ve Isalynn'i kavgaya tutuşmadan önce neden ayırdığınıza odaklan. Burada tehlikede olan çok şey var.

Anlaşıldı. Kollarını kavuşturdu. Ve ekleyebilirim ki -tekrar ediyorum- henüz kimseyi öldürmedim. Bunun için kredi almalıyım.

Onun omzunu okşadı ve sözlü konuşmaya geçti. "Hepimiz Washington'dayken bu şekilde devam edelim, tamam mı?"

Adam başını sertçe salladı. "Elimden geleni yapıyorum, tıfil."

Kadın homurdandı. "Bence hepimiz en azından iyi geçiniyor gibi görünmek için elimizden geleni yapıyoruz. Düşündüğünüzde bu oldukça acınası bir durum. Eğer gerçekten birini yemen gerekiyorsa, en azından Tiago ve ben eve dönene kadar bekle lütfen."

Zihni vites değiştirdi. "New York'taki Masque'a katılmayacak mısınız?"

Yaşlı Irklar her yıl kış gündönümünde Tanrıların Maskesi'ni kutlardı. Dragos bu etkinlik için şehirde her zaman gösterişli bir parti düzenlerdi ve Niniane onlarla birlikte yaşarken katılmayı çok severdi.

İç çekti. "Hayır, korkarım olmaz. Gündönümüne daha iki ay var ve Dünya ile Adriyel arasındaki zaman kayması yüzünden o kadar uzun kalamayız. Evde yapmamız gereken işler var."

"Anlaşıldı." Kollarını kavuşturdu. "Pia hayal kırıklığına uğrayacak ama bu konuda yapılabilecek pek bir şey yok."

Kadın ona sırtıttı. "Bir gün bizi Adriyel'de ziyarete gelmen gerekecek."

Adam bir kaşını kaldırdı. "Bu ilginç bir yolculuk olurdu."

"Bunu şimdi görebiliyorum," dedi iki elini açarak. "Ejderhanın Karanlık Fae topraklarına gelmesi için herkes altına sıçardı. *Muhteşem* olurdu."

Orkestra nihayet o cehennem valsini çalmayı bıraktığında bir kahkaha attı ve Ferion eşine geri dönmesi için eşlik etti.

Her zamanki gibi güzel görünüyordu, ama makyajının parlak canlılığının altında yorgun da görünüyordu. Bir kolunu ona doladı. "Bu gecelik işimiz bitti."

"Emin misin?" diye sordu. Bakışları dans pistinin üzerinde gezindi. "Henüz kimse ayrılmadı, sanmıyorum."

"Birinin her zaman ilk olması gerekir," diye cevap verdi. "Ayrıca, saat neredeyse on bir oldu. Yeterince saygıdeğer bir gösteri yaptık."

"Tamam." Kadın rahatlayarak ona yaslandı.

Uzun ve sıkıcı bir süreç olan iyi geceler dileme faslına başladılar ve sonunda limuzinin arkasına geçip iç çekerek rahatlayabildiler. Eva ve Bayne karşılarındaki koltuklara yerleştiler.

Bayne mini içki dolabına en yakın olandı. Dragos ona, "Bana bir duble viski doldurur musun?" dedi.

"Elbette." Bayne içkiyi ona uzatırken Pia'ya, "Bir şey ister misin?" diye sordu.

"Sadece su," dedi Pia. Sözleri geniş bir esnemenin içinde kayboldu. "Sanırım oldukça felaket bir olay için çok da kötü geçmedi?"

Dragos kehribar rengi sıvıyı yutarken homurdandı ve boğazında keyifli bir ateşin yandığını hissetti. "Sanırım öyle de denebilir."

Bayne'nin kendisine uzattığı soğuk su şişesini açarak ayakkabılarını çıkardı ve Dragos'un yanına kıvrıldı. Vücudunun yumuşak, sıcak ağırlığı Dragos'unkine yaslanınca rahatladı ve bütün akşam kaslarını geren gerginlikten kurtuldu.

Ona telepatik olarak sordu: "*Eğer işleri yoluna koyamazsak ne yapacağız?*"

Bütün akşam acil durum planları düşündüm, diye itiraf etti. İçkisini bitirince, Bayne'e uzatarak sessizce bir tane daha istedi. Az önce Niniane ile yaptığı konuşmayı düşündü. *Her zaman benim pozisyonumdan ayrılmamız gerekirse ayrılacağımızı söyledik ama bu diğer Wyr'lerin hiçbiri için sorunu çözmezdi.*

Hayır, diye iç geçirdi. *Aslında bu, diğer herkes için işleri daha da kötüleştirebilir. Eğer çekip gitseydik, hepsini yanımızda götürmek isterdim.*

Bunun üzerine kafasında bir fikir filizlendi ve üzerinde düşünürken hareketsiz kaldı.

Çok kapsamlı ve sert bir fikirdi ama aynı zamanda bütün akşam boyunca tedirginliğini azaltan ilk fikirdi.

Eğer en kötüsü olursa, diye söz verdi, *tüm Wyr'leri yanımıza alacağız. En azından gelmek isteyen tüm Wyr'ler.*

Altıncı Bölüm

PIA ona bakmak için başını kaldırdı. Zihni hızla çalışırken her zaman yaptığı gibi tetikte ve odaklanmış görünüyordu.

Eğlenmeli miydi, yoksa belki de biraz eğlenmeli miydi bilemiyordu. korkmuş. Kararsızca, *"Dünyadaki tüm Wyr nüfusuyla birlikte kaçmanın fiziksel olarak imkânsız olduğunun farkındasın, değil mi?"* dedi. *Değil mi? Yani, öyle değil mi? Hepsini bir araya toplayabilsek bile. Tanrım, bu binlerce kediye aynı anda gütmeye çalışmak gibi olurdu.*

Kıkırdayarak onu öptü. *Merak etme, en kötüsü olmayacak.*

Ama gelirse, diye ısrar etti.

Eğer olursa, bence Karanlık Fae'leri örnek almalıyız, dedi ona. Onlar hiçbir zaman tamamen insan toplumuna entegre olmaya yatırım yapmadılar, bu yüzden Adriyel'de böylesine gelişen bir kültürleri var.

New York'tan ayrılmayı mı kastediyorsun? Gözlerinin açıldığını hissetti. Tamamen mi?

Adam parmaklarını onunkilerle birleştirdi. *Öteki Diyar'daki evimizi biliyorsun, Dünya'dan hangi teknolojilerin getirilebileceğini denemekten hoşlandığım ev?*

Tekrar düşündü. *Bana bundan bahsetmiştin ... geçen Mayıs'ta, sanırım, ama o zamandan beri bahsetmedin.*

O projeye uğraşamayacak kadar meşguldüm, dedi. Ama o arazi çok büyük. Kabaca Grönland büyüklüğünde, ancak Grönland'dan farklı olarak, çok sayıda ekilebilir tarım arazisi, çok sayıda temiz su ve berrak, taze gökyüzü var ve neredeyse hiç insan yok. Burayı bu kadar çok sevmemin nedenlerinden biri de bu. Daha da önemlisi, en azından şu anda, Diğer topraklara ana erişim New York'taki malikânemizin yakınında. Onun bakışlarına karşılık verdi. O arazi benim ve sınırlı giriş noktalarına sahip olduğu için kolayca savunulabilir ve çok sayıda doğal kaynağa sahip.

Bu düşüncüyü zihninde evirip çevirirken dik oturdu. Evet, muazzam bir olasılık vardı ama aynı zamanda büyük engeller de vardı.

Yavaşça, *"Modern Dünya teknolojisi olmadan nasıl yaşayacaklarını bilmeyen pek çok insanı nakletmekten bahsediyorsunuz"* dedi. *Birçoğu*

Şehirlerde yaşıyorlar ve market alışverişlerinin yanı sıra ihtiyaç duydukları diğer her şeyi de mağazalardan alıyorlar.

Ben bunun kolay olacağını ya da çabucak gerçekleşeceğini söylemedim, diye cevap verdi. Ya da hiç olmayacağını bile söylemedim. Ama en kötüsü olursa ve insanlarla barış içinde yaşamaya devam etmenin bir yolunu bulamazsak, gidecek güvenli ve sürdürülebilir bir yerimiz olacaktı. Sadece bir inşaat mühendisi ekibi ve belki de bazı Karanlık Fae danışmanları tutmam gerekiyor, böylece tamamen savunmasız ve hazırlıksız yakalanmayız.

Oh yaşasın, boş zamanlarımızda yepyeni bir ütöpik toplum mu inşa edeceğiz? Yine esnedi.

Potansiyel olarak, dedi kıkırdarak. Yepyeni bir potansiyel ütöpik toplum. Eğer en kötüsü olursa.

Dürüst olacağım, diye itiraf etti. Bu büyüklükteki bir fikri gerçekten özümseyemeyecek kadar yorgunum. Binlerce insanı desteklemek için nasıl bir altyapı kurmanız gerektiğini hayal bile edemiyorum, böylesine farklı bir yaşam tarzına alışmalarına yardımcı olmak için ihtiyaç duyacağınız eğitim programlarını bir kenara bırakın.

Sorun değil. Bir kolunu ona doladı ve onu kendi tarafına çekti. Çünkü en kötüsü en kötüsü olmayacak. Her şey yoluna girecek.

Kız ona inanmadı. Belki işler yoluna girebilirdi ama Dragos hiçbir zaman körü körüne iyimserliği geçerli bir hareket tarzı olarak görmemişti. Hâlâ hayatta olmasının ve bu kadar başarılı olmasının nedenlerinden birinin de bu özelliği olduğundan hiç şüphesi yoktu.

Ağırlaşan göz kapakları daha fazla açık kalmayı reddetti ve kapandı. *Yine de o inşaat mühendisleri ve danışmanlar kadrosunu işe alacaksın, değil mi?*

Evet.

Sadece on sekiz aydır birlikte olabilirlerdi ama bazı açılardan birbirlerini zaten çok iyi tanıyorlardı. Gülümsedi ve limuzinin motorunun yumuşak ritmi onu uyuttu.

Tekrar uyandığında Wyr'lerin evine varmışlardı ve adam onu muhteşem merdivenlerden yukarı taşıyordu. Yüksek topuklu ayakkabılarını çıkarmış ve karnının üzerine koymuştu.

"Rhett Butler'ın gölgeleri," diye mırıldandı, kayıp yere düşmemeleri için elini ayakkabıların üzerine koydu.

"O da ne?" Başını ona doğru eğdi. "Uyandırdığım için özür dilerim."
"Mmph. Özür dileme." Tekrar esnedi. "Hazırlanmam gerek yatakta."

Yanağını kızın başının üstüne yasladı. "Fermuarını çekip elbiseni çıkaracaktım."

Yorgun bedeni bu fikir karşısında titredi ama çiftleşme içgüdüğü onu avucunun içine aldığı anda ne kadar güçlü olursa olsun, canlanmak yerine kendini hasta hissetti. Kalçasını kaşırken, kaşınan cildine biraz losyon sürebilmek için Dior'dan kurtulmayı dört gözle bekliyordu.

"Ne kadar istesem de," diye mırıldandı, "bu gece çok yorgunum." "Bir şey yapmamızı önermiyordum." Kadının ayaklarını kullanarak yatak odasının kapısını açtı ve onu içeri taşıdı. "Yarın ve bu haftanın geri kalanıyla yüzleşmek için ikimizin de iyi bir gece uykusuna ihtiyacı var."

Onu nazikçe yatağın ucuna yatırdı ve iki elini şiltenin üzerine koyarak vücudunu dikleştirdi. "Bütün o korkunç insanlar akşam yemeği için buraya geliyor. Aslında birçoğundan ayrı ayrı hoşlanıyorum. Sadece birçoğu birbirinden hoşlanmıyor ve hepsi bir araya geldiğinde kavga çıkıyor." Colton'ları düşünürken alnını ovuşturdu. "Sadece bazıları düpedüz korkunç."

"Şu anda bunu düşünme." Ceketini çıkardı ve iç çekerek kravatını çıkardı. "Güzel, serin çarşafların arasında sürünmeyi ve ışığı kapatmayı düşün."

Zaten Colton'ları düşünürken aklı daha önce olanlara gitti ve kıs kıs gülmeye başladı.

"Ne?" Adam gömleğini çıkarırken merakla ona baktı.

Onu taklit etmek için sesini kalınlaştırdı. "*Yarın akşam yemeğinde seni ağırlamak için sabırsızlanıyorum.*"

Hınzır bir sırıtış sert yüzünü aydınlattı. "Yüzlerindeki ifade bu akşamki tek zevkimdi."

Adam dişlerini fırçalamak için banyoya girerken, o da makyaj masasına oturup yüzüne temizleyici krem sürdü. Kremi ve makyajını mendille silerken gerçek teni ortaya çıktı. Ölü balık beyazı görünüyordu, cildini ovuşturduğu yerlerde lekeler ve gözlerinin altında koyu halkalar vardı.

Aynada yüzünü buruşturdu. Dragos yorulduğunda daha sert ve tehlikeli bir şekilde seksi görünüyordu, korsanca bir karanlık

Sakalları zayıf yanaklarını gölgeliyordu. Bitkin düştüğünde, bir kedinin kusabileceği bir şeye benziyordu.

Adam çırılçıplak banyodan çıkıp yatağa girdiğinde banyoyu kullanma sırası ona gelmişti. Kendini zorlayarak ayağa kalktı ve dişlerini fırçalayıp yüzündeki son kremi de temizledi. Cildi, mendille ovduğu yerlerden dolayı hâlâ lekeler içindeydi. Yansımasına bakarak kaşlarını çattı ve elbisesini çıkardı.

Sonra vücut losyonuna uzandı ve tahriş olmuş cildine losyon sürmek için ayağını küvetin kenarına dayadı.

Büyük, parlak, kızgın kırmızı bir leke kalçasının genişliğini kaplamıştı. Donmuş bir halde bacağına baktı. Sonra omzunun üzerinden hâlâ lekeli olan yüzünün yansımasına tekrar baktı.

"Oh, Tanrım," diye iç geçirdi. İhtiyacı olan son şey buydu.

Bunu çok yüksek sesle söylememişti ama eşinin kulakları şimdiye kadar şahsen tanıştığı tüm diğer yaratıklardan daha keskindi. Dragos yatak odasından, "Ne oldu?" diye sordu.

"Her tarafım leke içinde," diye yakındı.

Dragos kapıda belirdi, kızın görünüşüne bakarken kaşlarını çattı. "Ordövrlerden hiç yedin mi?"

"Evet, ama önce vegan olup olmadıklarını sorduğumdan emin oldum. Her zaman sorarım."

Bir işaret parmağıyla bacağına dokunduğunda kaşları daha da çatıldı. Şişeyi işaret etti ve kız şişeyi ona uzattığında, bacağına hafifçe vücut losyonu sürmeye başladı. "Tarifler sinsî olabiliyor. Belki de garsonlar bir hata yapmıştır ve içinde et, balık ya da süt ürünü kalıntısı vardır. Hiç mideniz bulanıyor mu?"

Sadece tercihen değil, doğası gereği de vegandı. Sindirim sistemi hiçbir et, balık ya da süt ürününü gıda olarak kabul etmiyordu.

"Hayır, ama hala elmas kolyeyi takıyorum." Yüzünü ona doğru çevirdi. "Bu hafta lekeli olmak istemiyorum, hele de dünya cehenneme dönmüşken."

Adam daralmış gözlerle onu inceledi. "Kolyeyi çıkar."

Kadın iç geçirerek kabul etti. Kolye teniyle teması keser kesmez midesi kalktı. Kolyeyi bir takırtıyla yakındaki tezgâha fırlatarak tuvalete doğru atıldı.

Midesindeki her şeyden kurtulmak için mücadele ederken, güçlü eller üzerine indi, biri alnını kavradı ve diğeri sırtını destekledi. Öz-bilincine kapılamayacak kadar hasta hissettikten sonra

Kusmayı bitirdiğinde, titreyen bedenini onun iri ve sabit gövdesine yasladı.

"Bu tamamen iğrençti," diye mırıldandı.

Adam onun yüzündeki nemli saçları okşadı. "Kusmak, vücudunda uzun bir yol kat etmesinden daha iyidir. Umarım iyi bir gece uykusundan sonra sabaha kendini daha iyi hissedersin."

"Doğru."

Adam ayağa kalkmasına yardım ettikten sonra dişlerini tekrar fırçaladı ve onu yatağa kadar takip etti. Adam ona kollarını açtı, o da emekleyerek adamın uzun ve gergin gövdesine sarıldı. Rahatlık derinlere gömüldü. Omzunun çıplak, sıcak tenine sokularak gözlerini kapattı.

Uykuya dalmadan hemen önce zihnindeki yorgunluk sisi dağıldı ve hatırladı.

O akşam ordövrleri yemeden çok önce midesi bulanmıştı ve cildi de tahriş olmaya başlamıştı.

Eve döndüklerinde Dr. Medina'yı görmek için randevu alma zamanı gelmişti.

Sonra karanlık çağırdı ve onun amansız çekimine karşı koyamadı.

Bilinç uyanığında yan yatmış olduğunu ve Dragos'un onu arkadan kucakladığını fark etti. Oda derin bir gölge içindeydi, ancak perdenin kenarındaki bir ışık şeridi şafağa yakın olduğunu gösteriyordu.

Sıcak ağzı ensesinde gezinirken, göğsünden kalçasına kadar gövdesini okşadı. Büyük, sıcak ereksiyonu kalçalarına baskı yapıyordu.

"Günaydın sevgilim," diye fısıldadı kulağına. "Nasıl hissediyorsun -Daha iyi misin?"

"Mmm," diye mırıldandı, uzun, tüm vücudunu saran bir esnemenin tadını çıkarırken, aynı zamanda vücudunun tüm uzunluğu boyunca fırçalamasını da sağlamış olabilirdi. Adamın vücudunu kendi vücudunun yanında hissetmeye bayılıyordu, koyu bronz teni şık, demir gibi sert kasları örtüyor ve siyah, ipeksi saçlarla serpiştirilmişti. Sabahları uyanmak için şüphesiz en iyi yol buydu. Sırt üstü dönerek yüzünü onun göğsüne sürttü. "Hâlâ yorgunum ama iyiyim."

Adam onun göğsünü avuçladı ve meme ucunun çıkıntısına nazik bir öpücük kondurdu. "Bunun için yeterince iyi misin?"

Kadın durumu değerlendirdi. Kasları ağrıyordu ve kalçası hâlâ kaşınıyordu ama bunların hiçbirisi ona karşı giderek artan açlık hissini bastıramıyordu. "İstiyorum," diye itiraf etti. "Ama kendimi pek hareketli hissetmiyorum."

"Bu sefer yavaş ve sakın gideceğiz," diye söz verdi. "Bütün işi ben yapabilirim. Sen arkana yaslanıp *pows*'larını sayabilirsin."

Memnuniyetle, öpücüğü için yüzünü yukarı kaldırırken kıs kıs güldü. "O kadar iyi bir pazarlık öneriyorsun ki karşı koyamıyorum."

Başının arkasını kavradı, boynunu destekleyerek ağızını onunkinin üzerine eğdi ve onu nazikçe, derinden öptü. Altın bir esenlik duygusu onu sardı, fiziksel zevk duygusal olanla karıştı.

Çok iyiydi, çok iyiydi. Şimdiye kadar tanıdığı herkesten daha sert ve talepkârdı ama aynı zamanda aşıkların en şefkatlisiydi ve ona kıyaslanamayacak kadar değerli bir hazineymiş gibi davranıyordu.

Onun kollarındayken endişelenmeye devam etmek, olumsuz ya da yalnızlaştırıcı herhangi bir şeye tutunmak imkânsızdı. Birlikte olduklarında, kendilerini tamamen birbirlerine kaptırıyor, aralarında geliştirdikleri bu soyut, temel şeye tamamen yatırım yapıyorlardı. Başka hiçbir şey yoktu.

Kadının vücudu boyunca hafif öpücükler bırakarak göğüslerini nazikçe ısırdı ve meme uçlarının sert, hassas tepelerini emdi. Adam onu okşar ve yalarken, kadın bir eliyle adamın vücudunu aşağıya doğru araştırdı ve parmaklarını adamın ereksiyonunu bulana kadar dar, düz karnının altındaki ipeksi tüylerin arasında gezdirdi.

Parmaklarını sikinin etrafına kapatarak uzun, kalın boyuna masaj yaptı. Teni demirin üzerine gerilmiş ipek gibi hissediliyordu. Başparmağının topunu kullanarak penisinin geniş ucu boyunca daireler çizdi.

Buna karşılık olarak sertçe nefes verdi ve kalçalarını esneterek avucunun içine doğru itti, bu sırada ağız dudaklarını tekrar okşamak için boynunun hizasında gezindi.

Yumuşak kelimelerle ya da şiirle dolu bir adam değildi ve onu sevdiğini söylemesi nadirdi. Ama bunu o kadar farklı şekillerde söylüyordu ki, yumuşak sözcüklerin ve şiirselliğin eksikliği hiçbir zaman önemli olmamıştı, en ufak bir şekilde bile.

Ona dudaklarının dokunuşuyla ve o nasırlı, güçlü ellerin her okşayışında ifade edilen duygu derinliğiyle söyledi. Ona, hayatının her ayrıntısına gösterdiği ilgiyle ve ne zaman bir odaya girse sert yüzünün ışıldamasıyla anlattı.

Kolunu ona her doladığında ya da onun yokluğundan her şikâyet ettiğinde bunu ona söylüyordu. Bu, genel olarak başkalarının varlığına pek tahammül edemeyen bir erkekten geliyordu.

Binlerce farklı şekilde, ona değer verildiğini ve değerli olduğunu hissettirdi ve bu sevişme de farklı değildi. Adam sözünün eri biriydi ve kız onun yükselen sıcaklığını ve açlığını hissedebilse de, derisinin altından lav gibi akıp büyük, sert gövdesini sertleştirse de, kendisi için belirlediği nazik tempoyu bir kez bile bozmadı.

Sadece parmaklarını kullanarak onu doruk noktasına kadar okşadı ve ancak tamamlanmışlığın titreyen nabzından kurtulduğunda bacaklarının arasına gelip kalçalarını onunkilere yerleştirdi ve girişine kolayca, dikkatlice itti.

Adamın sikinin içine girdiğini hissettiğinde içinden sıcak bir duygu dalgası geçti. Hem fiziksel hem de duygusal zevk onu tamamen aydınlattı. Kollarını ve bacaklarını onun etrafına doladı, tüm vücuduyla onu kucakladı ve ona kendisi için de ne kadar önemli olduğunu kelimelerle anlatmaya çalıştı.

Bu tek yerde, aralarındaki konuşma hiç değişmiyordu.

İşte buradayım, diyordu kucaklayan bedeni ona. Ben senin evin olacağım.

Gözlerinin derinliklerine bakarak hareket etmeye başladı. İşte buradayım, dedi bedeni ona. Seni koruyacağım ve güvende tutacağım.

Bu tek yerde, normal sahiplenici doğası değişti. Başka herhangi bir zamanda, ona bir düzine şekilde, sen benimsin dedi.

Ama burada, bu tek yerde, ona dedi ki, ben seninim.

Kendi doruk noktası onu ele geçirdi ve bunu ona verdi. Kadın gözünü kırpmadan, nefes almadan onu izledi, adam ona sahip olduğu her şeyi verirken yüzünü okşadı.

Uzun süre onunla birlikte kaldıktan sonra, rahatladı, komodinin üzerindeki mendillere uzandı ve kalçalarını temizlemesine yardım etti. Sonra onu da yanına çekti, böylece bacakları birbirine dolanmış bir şekilde dinlendiler. Tamamen tükenmiş ve olabilecek en iyi şekilde tatmin olmuş bir halde yüzünü onun göğsüne gömdü ve tekrar derin bir uykuya daldı.

Uyandığında yatakta yalnızdı. Yuvarlanarak yakın çevresini gözden geçirdi. Oda hâlâ derin bir gölge içinde olsa da, perdelerin kenarlarından sızan parlak sarı güneş ışığı günün epey ilerlediğini gösteriyordu.

Dragos odanın hiçbir yerinde değildi. Banyonun açık kapısından boş ve sessiz olduğu anlaşıyordu. Onu uyuması için bırakmıştı.

Kısmen öfkeyle ama çoğunlukla memnuniyetle usulca *tısladı*. O gün yapacak o kadar çok şey vardı ki... ama uykusunu almanın gerçekten iyi hissettirdiğini de inkâr edemezdi.

Yatağın kendi tarafına döndüğünde komodinin üzerinde duran bir kağıt parçası gördü. Kâğıdı eline aldığıında Dragos'un kalın karalamalarıyla kaplı olduğunu gördü.

Bu öğleden sonra benimle gelmene gerek yok. Bugün rahatlamaya çalış. Personel bu gece için her şeyi halledebilir. - D

Başkan, başkan yardımcısı, Meclis Başkanı, Senato'nun çoğunluk ve azınlık liderleri ve tüm demesne liderleri, eşleri ve kişisel güvenlik maiyetleriyle birlikte akşam yemeği için Wyr konutuna gelirken rahatlamaya mı çalışacaktı?

"Seni seviyorum," dedi nota. "Ama bazen çok aptal bir adam oluyorsun. Yine de çok yakışıklı ve seksi olduğun inkar edilemez."

Kağıdı öpüp bir kenara bıraktı, mutfığa seslenip bir fincan kahve ve bir kase taze meyve istedi ve sonra yataktan kalktı.

Ayağa kalkar kalkmaz mide bulantısı her zamankinden daha sert, daha kötü ve daha güçlü bir şekilde onu yumrukladı. Hemen banyoya koştu ve vücudu sefil spazmlar geçirdi.

Sonunda yere oturup derin bir nefes alabildi.

İçgüdüsel olarak vücudunu tekrar taradı. Hâlâ bebek yoktu.

İçindeki minik yaşam kıvılcımının eksikliğinin yasını tutacak zamanı yoktu. Lanet olsun. Kahretsin, kahretsin, kahretsin. Bacağı öfkeyle kaşınıyordu ve kaşındıkça kaşıntı daha da artıyordu. Kendine baktı.

Kalçası her zamankinden daha kırmızıydı, koyu, kızgın bir renkti ve şişliklerle kaplıydı.

Kapı çalındı. Pia ayağa fırladı. Dönüp duran mide bulantısı boğazını sıktı. Elmas kolyeyi kapıp taktı ve mide bulantısı yatıştı. "Kim o?" diye seslendi.

"Eva. Kahvaltı tepsini getirdim."

Banyo kapısının arkasındaki kancada bornozu asılıydı. Onu kaptı ve giydi. "İçeri gel."

Kapı açıldı ve Eva tepsiyi içeri taşıdı. Diğer kadın tepsiyi komodinin üzerine koyarken, Pia ona doğru yürüdü ve bornozun bir kanadını çekerek kalçasını ortaya çıkardı. "Nedir bu?" diye sordu. "Sen biliyor musun?"

Eva dönüp bacağına baktı ve kaşları kalktı. Bir an düşündükten sonra, "Bana kurdeşen gibi geldi," diye cevap verdi.

"Kurdeşen mi?" Pia bacağına kaşımamaya çalışıyordu, ama kaşıntı onu deli ediyordu. "Bir şeye alerjin olduğunda böyle olmaz mı?"

"Evet. Ne yaptın? Ne yaptın, yememen gereken bir şey mi yedin?"

"Hayır." Kaşlarını çattı. Ayrıca daha önce yememesi gereken bir şeyi yediğinde hiç bu kadar aşırı tepki vermemişti. "En azından ben öyle düşünmüyorum."

"Bir şeye alerjiniz varsa birkaç saat içinde tepki verebilirsiniz ama gıda zehirlenmesinin ortaya çıkması yetmiş iki saati bulabilir, yani üç gün önce yediğiniz bir şeye tepki veriyor olabilirsiniz," dedi Eva. "Bunu atlatman birkaç gününü alabilir."

Pia geçmişi düşünmeye çalıştı, ama üç gün önce ne yediği hakkında hiçbir fikri yoktu. Gerçi o gün evdeki her şeyi yediğinden emindi, yani yiyecekler güvende olmalıydı.

Hayal kırıklığı içinde homurdandı ve yansımasına bakmak için banyoya geri döndü. Cildi hâlâ solgun ve lekeli görünüyordu. Ellerini havaya kaldırdı. Harika, tek kelimeyle harika.

"Belki de bir doktora görünmelisin?" Eva onu banyoya kadar takip etmişti ve endişeli bir ifadeyle onu izliyordu.

"D.C.'de bir Wyr doktoruna mı görüneyim?" Homurdanarak, rahatsız edici aynaya doğru döndü. "Bulma konusunda iyi şanslar. İnsanlar alerjileri için reçetesiz ilaç alırlar. Buna antihistaminik deniyor. Daha önce duymuş muydun?"

Eva yüzünü ovuşturdu. "Evet."

Bakışları Eva'ninkilerle buluştu. "Dr. Medina'yı arayacağım ama bu arada bana antihistaminik getir. Hangi marka olduğu umurumda değil. Beni öldürse bile bu günü atlatacağım."

Ama önce bir duş alıp, en azından Eva ilaçları getirene kadar, kaşıntısının geçip geçmeyeceğini görecekti. Eva duş alıp bacağına losyona boğduktan sonra kot pantolon ve hafif ipek bir kazak giydi.

Tanrılara şükür, Dragos o günkü etkinliklere onsuz katılmak üzere bir süre önce ayrılmıştı. Hızlıca bir fincan kahve içti, birkaç lokma meyve yedi ve doktorun ofisini aradı.

Ofis müdürü, Dr. Medina'nın acil bir ile meşgul olduğunu, ama en kısa zamanda Pia'nın telefonuna döneceğini söyledi. Pia telefonu kapattı, makyaj masasına gitti ve lekeli tenini gizlemek için yüzüne on kilo daha makyaj yaptı, aşağı yukarı normal görünene kadar.

Sonra Eva birkaç farklı antihistaminik paketiyle döndü. Birlikte dozaj talimatlarını gözden geçirdiler.

"Ağır makine kullanmayın, uyuukluğa neden olabilir. . . ." Eva yüksek sesle okudu.

Pia folyodan bir doz çıkardı ve yuttu. "Ya da başka bir deyişle, kahve gelmeye devam etsin."

"Kendini buna hazır hissettiğinden emin misin?" Eva endişeyle dudaklarını büzdü. "Buna tamamen hazırım," dedi Pia suratsızca. "Haydi gidelim."

Bununla birlikte, günün hazırlıklarına daldı. Herkes ona sormak için en az bir düzine soru biriktirmi gibiydi. Taze iek sipariinde bir hata yapılmıştı. Yerlerine yenileri gelecek miydi? Akam yemeği için oturma düzeni ne olacaktı?

Neyse ki yarım saat kadar sonra bacağındaki kaşıntı kesildi. Birkaç saat sonra doktor telefonuna geri dndğinde, o kadar meşguldü ki telefon grmesini telesekretere bıraktı. Dr. Medina'yı sabah tekrar arayabilirdi.

Öğleden sonra çok hızlı geçti. Dragos kötü bir ruh hali içinde eve geri döndü. Pia onu bulduğunda fuayenin ortasında durmuş, elleri kalçalarında, kouturan personeli izliyordu.

"Günün nasıl geçti?" diye sordu.

"İnsanlardan nefret ediyorum."

Sesi huysuz geliyordu, ama bir sürü insanla uğraşmak zorunda kaldığında normalden daha fazla değildi. Yüzünü ona doğru uzattı. Adam onu öpmek için acele etmedi ve öyle güzel öptü ki, sonunda baını tekrar kaldırdığında kızarmış ve gülüyordu. "Burada iler nasıl gidiyor?"

Etrafına bakındı. "Bakarak anlayamayabilirsin ama kontrollü bir panik var. Bugün seninle gelmediğim iyi oldu, burada yapacak çok şey vardı ama sanırım artık kendimi bırakabilir ve akam için hazırlanabilirim. Benimle yukarı gelir misin?"

"Bir dakika içinde geleceğim. Bir viski alacağım ve önce Bayne ile konuşmak istiyorum."

"Tamam." Sitlerine giden merdivenleri koşarak çıkmak için onun yanından ayrıldı.

Dün gece giydiği kıyafet klasik  ıklıktaydı. Bu gece romantik olup gece mavisi bir elbise mi giymeliydi? Ya da belki de ipek boz pantolon takımıyla sofistike mi olmalıydı?

Üst katta, yatak odası temizlenmiş ve düzenlenmişti ve antihistaminik paketleri komodinin üzerine yığılmı tı. Onları görmek ona bir şeyler hatırlattı.

Kalçasını incelemek için kot pantolonunu tekmeledi. Birkaç saattir kaçınmıyordu ama deri parçası hâlâ kırmızı ve kızgın görünüyordu. Yani kurdeşen biraz azalmıştı ama tahri  ge memi ti. Bir semptomu maskeliyordu, sorunu ortadan kaldırmıyordu.

   çekerek açık paketi eline aldı. Talimatları iki kez kontrol ettikten sonra bir doz daha yuttu.

Bu noktada kolyeyi çıkarmaya çalışmasının imk nı yoktu. Bu gece daha sonra çıkarabilir ve gerçekten nasıl olduğunu o zaman görebilirdi.

Çünkü büyük çaplı bir doğal afet dışında hiçbir şey onun bu ak amki yemek davetini atlatmasını engelleyemezdi.

Yedinci Bölüm

AŞAĞIDA, DRAGOS Bayne ile akşam için güvenlik planlarını gözden geçirdi. O gece tüm Wyr'ler tesisin çevresinin sıkı bir şekilde korunduğundan emin olmak için görev başında olacaktı. Yakındaki tüm sokaklar her yönde üç blok boyunca kordon altına alınmış ve yakınlardaki binaların tepelerine nöbetçiler yerleştirilmişti.

Evin içi, duvarlardan geçen modern bir güvenlik sistemine sahip olamayacak kadar eski olsa da, Bayne her odaya küçük gizli kablosuz kameralar yerleştirmişti ve bunlar bodrumda, şarap mahzeninin arkasındaki güvenlik odasında izleniyordu. Evin Wi-Fi ağı kapalı bir sistemdi ve bir elektrik jeneratörü ve ikinci bir sunucu ile destekleniyordu. Modern teknolojinin yapabildiği kadar güvenliydiler.

Bunların hiçbirisi ejderhanın düşmanca bir şehirde kalmaktan duyduğu tedirginliği yatıştırmadı. Dünyadaki tüm güvenlik önlemleri binayı uzun menzilli bir füze saldırısından koruyamazdı.

Bu çok uç, çok düşük ihtimalli bir senaryoydu ama uç şeyler de oluyordu. Farklı insan polis teşkilatlarının yanı sıra diğer demesnelerin de şehir genelinde yüksek alarmda olacağını bilse de, kendisinin veya eşinin güvenliğini başkalarının çabalarına emanet etmekten hoşlanmıyordu.

Son yüz yirmi yılda biriken sandıklar, kutular ve mobilyalar yüzünden her tünele açılan kapıların kazara kapanmadığından emin olmak için zoraki bir şekilde aşağıya indi.

Evet, paranoyaktı ama daha önce de, çağlar boyunca birçok kez avlanmıştı. Paranoyak ve güvenilmez olmak onu hayatta tutmuştu ve bu statükoyu korumakla hayati derecede ilgiliydi.

Sonunda yukarı çıktığında yatak odasını kaos içinde buldu.

Pia yatağın üzerine farklı kıyafetlerle uyumlu takı setleri atmıştı. Masalardan birinin üzerinde küçük karton kutular vardı. Kaşlarını kaldırıp etrafına bakınırken, onu dolabın önünde çömelmiş buldu. Sabahlığını giymişti, saçları yine sıcak maşayla toplanmıştı ve ayakkabılarını çıkarmakla meşguldü.

Bütün ayakkabılarını. Adamın anlayabildiği kadarıyla, ayağa kalktığında, yolculukta getirdiği tüm ayakkabıları kollarında taşıyordu.

Onu görür görmez mırıldandı: "Çok geride kaldım. Ya gece mavisi elbiseyi ya da ipek pantolon takımı giyeceğimi sanıyordum ama şimdi ikisi de doğru gelmiyor ve karar veremiyorum!"

Kucak dolusu ayakkabısını yatağın yanında yere fırlattı.

Adam arkasından yaklaştı ve kollarını ona doladı. Kadının vücudu gerginlikle titriyordu. Adam onu daha sıkı kavradı. Sıcak bigudiler ağzını saçlarına sokma isteğini engelliyordu, bu yüzden onun yerine ağzını boynunun omzuyla birleştiği çukura koydu.

"Biraz gergin görünüyorsun, sevgilim," diye mırıldandı.

"Evet, kusura bakma. Bugün bir kova kahve içtim." Kadın ona doğru yaslandı. "Hepsi burada olacak Dragos, hepsi bizim çatımız altında olacak."

"Biliyorum." Onun sıcak tenine bir öpücük kondurdu. "Bu daha önce hiç oldu mu?"

"Hayır, olmadı. Daha önce de liderlerin çoğunu toplantılarda ağırlamıştık ama Amerika kıtasındaki tüm devlet başkanlarını aynı anda ağırlamamıştık." İsteksiz bir şekilde kıkırdadı. "Bana güven verici bir yalan söyleyebilirdin.

Bu kadar gevşek davrandığım için özür dilerim. On beş dakika öncesine kadar iyiydim, sonra bir sinir yumağına dönüştüm."

"Bu gece harika olacaksın," dedi ona. Pia'nın süslü bir siyaset bilimi diploması yoktu, ama insanlar hakkında iyi içgüdüleri vardı, bu yüzden merakla sordu, "Sana daha önce soracaktım ama unuttum - birlikte dans ettiğinizde Johnson hakkında ne düşündün?"

Vücudundaki gerginlik biraz azaldı. "Biliyor musun, ondan hoşlandım. Elbette çok önemli bir şey hakkında konuşmadık ve onun çekici olmasıyla tanındığını biliyorum, ama yine de gerçek bir dürüstlük özüne sahip gibi görünüyor. Kokusunu gizlemeye çalışmadı ve beni dansa kaldırması bile bize karşı ılımlı bir duruşu olduğunu gösteriyor - sadece Wyr'lere değil, genel olarak Mürver Irklara karşı da, sanırım."

Hafifçe başını salladı, bir yandan da ağzıyla tenine temas etmeye devam ediyordu. "Benim izlenimim de bu yönde. Bence son iki yılda meydana gelen şiddet olaylarından gerçekten endişe duyuyor ve gelecekte daha fazla şiddet riskini en aza indirmek için birlikte çalışmak istiyor. Bir başka olumlu gelişme de, ne kendisi ne de eşi Mahremiyet Hakkı hareketine katılmıyor."

"Bugün verimli bir gün geçirmiştiniz gibi görünüyor," dedi ve uzanıp onun yanağını okşadı.

"Sanırım öyle oldu." Başını kaldırıp yatağın üzerine serpiştirilmiş kıyafetleri inceledi. "Gece mavisini elbiseyi giy. Mavi neredeyse gözlerine uyuyor ve içinde nasıl göründüğünü seviyorum."

Rahatlamış gibi görünen büyük bir iç geçirdi. "Bu hafta tüm kıyafetlerimi senin seçmene izin vermeliyim. Bu bana çok zaman kazandıracak."

Sırıttı. "İç çamaşırlarını da ben seçtiğim sürece, varsın." "Tamam, ama acele etsen iyi olur," diye mırıldandı. "Ciddiyim. Ben gidiyorum. yirmi dakika içinde aşağıda olacağım. Diğer insanlar geç kalmayı göze alabilir ama ev sahipleri alamaz."

İtaatkâr bir tavırla, kadının mahrem kıyafetlerinin bulunduğu şifonyere döndü. Bunu yaparken bakışları yakındaki masanın üzerinde duran küçük kutulara takıldı. "Bu arada, bu kutular ne?" diye sordu.

Kadın sıcak saç maşalarını çıkarmak için makyaj masasına doğru koşarken kutulara ters ters baktı. "Kurdeşenim için antihistaminikler."

"Yani hâlâ geçmedi mi?"

"Hayır," diye iç geçirdi. "Belki yarına kadar geçer."

Koyu mavi bir sütyen ve ona uygun bir külot çıkardı, ipeksi kumaşın verdiği hissin tadını çıkarıyordu. Daha sonra, o ısıltılı elbiseden çıktıktan sonra bunları çıkaracaktı. Bu düşünceyle aleti diken diken oldu ama kadın haklıydı. Dürtülerini tatmin edecek zamanı yoktu.

Daha sonra, kendi kendine söz verdi.

İç çamaşırlarını ona vermek için arkasını döndüğünde, "Antihistaminiklerin bir faydası oldu mu?" diye sordu.

"Sayılır. Kaşıntı biraz daha iyi, en azından meşgul olduğumda görmezden gelebiliyorum, ama kızarıklık geçmedi. Dr. Medina'yı aradım ama acil bir işi çıktı, eğer sabaha kadar kızarıklık geçmezse onu tekrar arayacağım." Kadın adamın elinden iç çamaşırını kaptı, sabahlığını çıkardı ve hızla giyindi.

Kadının dolgun, solgun göğüslerini seksi sütyeninin içine sokarkenki tatlı görüntüsünden gözlerini kaçırmak zorunda kaldı. Onun yerine bacağına odaklanarak, koyu kırmızı kızarıklığın ne kadar çok deriyi kapladığını görünce kaşlarını çatı. "Kızarıklık geçse bile onu yine de ara. Ne söyleyeceğini bilmek istiyorum."

"Tamam." Elbisenin içine girdi ve sırtını ona dayadı. "Fermuarımı çek. yukarı?"

"Zevkle." Fermuarı çekmesine yardım etti ve son bir öpücük kondurdu. boynunun arkasında. Sonra temiz bir takım elbise giydi, daha koyu bir takım.

Akşam için daha uygundu ve yatak odasından çıktıklarında ejderha tekrar zihninde canlandı.

Bir zamanlar çok daha vahşiydi ama yaşı ona iyi pişmiş bir yemeğin üzerine yapılan savaşın daha hassas yönlerini takdir etmeyi öğretmişti.

Çünkü bundan hiç şüphesi yoktu - bu geceki konuklarından bazıları daha ılımlı ve açık fikirli olsa da, diğer konuklar kesinlikle ona karşı savaş açıyordu.

Bu gece, onları yenmenin en iyi yolunu keşfetmek için onları incelemek için en iyi şansıydı.

Bu süreçte onları yok etmek de dahilse, öyle olsun.

* * *

Konukların ^{ilki}, o gün onuncu kez, bir selamlama telaşı içinde gelirken, Pia katılanları bir kez daha zihninden saydı.

Başkan, başkan yardımcısı, özel kalem müdürleri, Senato çoğunluk ve azınlık liderleri, Meclis Başkanı, eşleri ya da eşleriyle birlikte katılan insanlardı.

Yaşlı Irklar tarafında - Isalynn LeFevre insan olmasına rağmen, cadılar demesinin başı olarak, kişisel ve politik olarak Yaşlı Irklardan biri olarak sayılıyordu - demenin liderlerinin yedisi de eşleri veya artılarıyla birlikte hazır bulundu.

Ne Yaşlılar Mahkemesi ne de Yüksek Mahkeme üyelerinden herhangi biri bu haftaki görüşmelere katılmamıştı, sadece aktif yönetimde yer alanlar vardı.

Yani on dört ve on dört kişi vardı. Bir de güvenlik görevlileri vardı ama onlar bardakların doldurulması ve yemek masasındaki oturma düzeni açısından sayılmıyordu.

Malikâne ne kadar büyük ve görkemli olursa olsun, Beyaz Saray'ın sahip olduğu yüksek sayıdaki konukları ağırlayabilecek kadar geniş bir alana ya da kapasiteye sahip değildi ve biraz tartışma ve pazarlıktan sonra, herkesin güvenlik görevlilerinin çoğu onları dışarıda beklerken, her çifte içeride bir kişi izin verildi, bu da toplam kişi sayısı olarak hesaba katılması gereken fazladan on üç kişi anlamına geliyordu.

Dragos ve Pia'nın güvenliği bu sayıya dahil değildi, çünkü güvenlik personeli aynı zamanda garsondu. Konukların arasından geçip kibar gülümsemelerle ordövr, şarap ve karışık içki ikram ettiler.

dikkatli, gülümseyen gözler. Bu akşam için hiçbir masraftan kaçınılmamıştı. Beş yüz dolarlık şarap şişeleri su gibi akıyor, isteyenlere sadece en kaliteli içkiler sunuluyordu.

Birisi -Pia kim olduğunu anlayamadı- Fransız tarzı büyük kapıları açıp dışarıdaki mevsimsiz sıcak akşamın tadını çıkarmalarını önerdiğinde Dragos kapıları açmak için hareket etti ve insanlar geniş terasa döküldü.

Pia, tam da bu beklentiyle, öğleden önce, havanın güzel olacağından emin olduklarında, çalışanlarla birlikte beyaz örtüler, taze çiçek demetleri ve mumlarla kaplı masaları hazırlamıştı. Kapılar açıldıktan sonra Bayne, teras ve yarım dönümlük bakımlı bahçeler yumuşak, altın rengi ışık kıvılcımlarıyla aydınlanana kadar mumları yakarak masadan masaya yürüdü.

Bir kadeh Fransız Bordeaux şarabını ölçülü bir şekilde yudumlayan Pia da etrafta dolaşüyor, bir sonraki masaya geçmeden önce küçük insan gruplarıyla kısa sohbetler yapıyor, bir yandan da bakışlarıyla herkesin ihtiyaçlarının karşılandığından emin olmak için sürekli dolaşıyordu.

Kibar gülümsemeler ve en basit selamlaşmalar dışında, başkan yardımcısı ve kocasından tamamen uzak durdu - Colton'ların hiçbir konuda fikirlerini değiştiremeyecekti ve onlarla iletişim kurma ihtiyacı hissetmedi. Neyse ki onlar Dragos'un sorunuydu, onun değil ve yaptığı işte ona destek olmak için çalışmaktan mutlu olsa da, onunla yer değiştirmeyi dünyada istemezdi.

İlk kırk beş dakikadan sonra, kürek kemikleri arasındaki sıkı düğüm gevşemeye başladı. İnsanoğlu ile Yaşlı Irklar arasındaki ilişkiler bu haftadan sonra düzelmeyebilirdi ama bunun nedeni bu akşamki herhangi bir hata olmayacaktı.

En azından öyle olmamasını umuyordu. Çünkü Dragos'un da dediği gibi, gece henüz bitmemişti.

Sonra baş aşçı Gennita açık Fransız kapılarında belirdi ve Pia'nın kafasının içinde gizlice, *Leydim? Ne zaman servis yapmamızı istersiniz?*

On beş dakikaya ne dersiniz? diye cevap verdi.

Çok iyi olur. Sufleleri şimdi fırına koyacağım ve hazır olacağız.

Gennita sıvışıp gitti.

Pia kulaklarında son derece rahatsız edici, yüksek, sürekli bir uğultu duyuyordu. Sinirden mi yoksa antihistaminiklerden mi olduğunu bilmiyordu ama ikisine de ayıracak zamanı yoktu. Birdenbire elindeki kadehi

Küçük masalardan birinin üzerindeki şarabı bir kenara bıraktı, döndü ve tertemiz, şık ve en azından onun için oldukça korkutucu olan Işık Fae Kraliçesi Tatiana ile yüz yüze geldi.

Tatiana bir kadeh köpüklü şarabını yudumlarken Pia'ya, "Dragos'a bu mülkü hep kıskanmışımdır," dedi. "Dragos araziyi satın aldığı anda ve mimarı işe aldığı anda kesinlikle doğru zamanda doğru kararlar verdi. Elbette burası on milyonlarca dolara satılabilir - tabii satmak için piyasada olduğundan değil. Ama eğer satacak olursa, benimle temasa geçin, olur mu?"

Hafif Fae Kraliçesi bordonun koyu ve zengin rengine, sırtı açık bir elbise giymişti. Elbise altın sarısı tenini, kum saati figürünü ve başının arkasına tutturduğu koyu kıvrık saçlarını vurguluyordu. Güzel, ünlü gözlerinde gizli gölgeler titreyiyor gibiydi ya da belki de bu sadece yakındaki mumlar üzerindeki gece esintisinin etkisiydi.

Tatiana'nın o akşamki tek yoldaşı muhafızlarının kaptanı Shane Mac Carthaigh olduğu için aslında Mürver Irklar tarafında sadece on iki katılımcı vardı. Yoksa onun artı biri miydi? O akşam kesinlikle çifte görev yapıyordu ama Pia onu sosyal olarak nasıl sınıflandıracığından emin değildi.

Hafif Fae Kraliçesi akşamki toplantıda ne güzel, sakın yüzünde ne de kokusunda en ufak bir rahatsızlık belirtisi göstermezken, Pia kollarının altında elbisesini ıslatan nemli ter halkaları hissetti.

Diğer kadının soğukkanlılığına imrenerek Tatiana'ya, "Satmaya karar verirse sana haber vereceğimize emin olabilirsiniz. Sanırım kafamı her odaya ve dolaba en az bir kez soktum ve her şey bu kadar güzel. Detaylara gösterilen özen her yerde."

"Tahmin edebiliyorum." Tatiana onu inceledi. "İlgimi çekiyorsun genç kadın. Dünyayla paylaşmamayı tercih ettiğiniz çok ilginç bir hikâyeniz var. Dragos, doğası bilinmeyen bir otçulda çok özel bir şeyler görüyor olmalı. Eğer çiftleşecek olsaydı, bunun uzun ömürlü yırtıcılardan biriyle olacağını düşünmüşümdür hep."

Pia diğer kadına temkinli bir yan bakış fırlattı. Hafif Fae Kraliçesi kibarca hoşbeş etmek yerine, Cuelebres'in en hassas konularından birine odaklanmıştı.

Ancak Pia daha da gerginleşmek yerine birden rahatladı. Hem kendisi hem de Dragos son on sekiz aydır Wyr'in bu tür sorularından kaçıyorlardı ve eskiden bu tür sorularda çok daha fazla bocalardı.

Başlangıçta, zorunluluktan dolayı bu konuda vurdumduymaz olmayı öğrenmek zorunda kalmıştı.

Tatiana'ya bir gülümseme verdi. "Biliyor musun, ben de öyle düşünürdüm ama işlerin böyle yürümesi çok komik. Lafı açılmışken, sana sormak istiyordum, Yüzbaşı Shane bu akşamki koruman mı, yoksa senin artı birin mi?"

"Biri ya da diğeri olmak zorunda mı?" Tatiana'nın gülümseyen bakışları şampanya kadehinin kenarından onunkilerle buluştu.

"Gerçekte, elbette değil," dedi Pia ona. "Ama akşam yemeği planları için, evet, korkarım öyle. Masada bize katılacak mı?"

"Bana kalırsa hoş gelecektir, ama sanırım nöbet tutmayı tercih eder."

Başını eğerek teşekkür etti. "Benim de bilmek istediğim buydu. İzin verirseniz, masada ufak bir ayarlama yapmam gerekiyor."

"Elbette," diye cevap verdi Tatiana. "Bu akşam sen de görevdesin. Bu arada her şey çok güzel. Umarım bu hafta bir ara daha fazla sohbet etme şansımız olur."

"Çok naziksiniz," dedi Pia ona. Diğer kadını terasta bırakırken kendi kendine sessizce mırıldandı: *"Eğer bu konuda söyleyecek bir şeyim varsa, konuşmayacağız."*

Hafif Fae Kraliçesi kendisini ilgilendirmeyen şeyleri çok merak ediyordu ve bunların peşine düşmekten de hiç çekinmiyor gibiydi. Pia onu şimdilik savuşturmuştu ama Tatiana'nın işine gelirse konuya geri döneceğinden hiç şüphesi yoktu.

Pia sinirli bir şekilde yer ayarını söyleyecek birini aramaya koyuldu, ama garsonlar da konukların çoğuyla birlikte dışarıdaydı, veya ve mutfak personel vardı yarış Çılgınca hakkında, koyarak İlk yemek olarak servis edilecek somon suflelerin son hazırlıkları.

Ya da Pia'nın durumunda, vegan ıspanaklı sufle. Pia'nın nasıl pişirileceğine dair hiçbir fikri olmasa da, görünüşe göre böyle bir şey vardı.

Birkaç dakika sonra vazgeçti. İşleri kendi başına hallederse daha hızlı ve kolay olacaktı.

Ne olursa olsun, birkaç dakika yalnız kalabilirdi. Kendini yorgun hissediyordu, daha önce içtiği kahveden dolayı bitkin düşmüştü ve kulaklarındaki uğultu onu çıldırtıyordu.

Yemek odasına adımını attı ve taze beyaz güllerle süslenmiş, antika yemek takımlarıyla donatılmış uzun masayı hayranlıkla seyretmek için durakladı.

kemik porselen, cilalı gümüş ve kesme kristal İtalyan bardakları. Uzun beyaz mumlar konuklar içeri girmeden hemen önce yakılacaktı.

Hangi tabak takımını çekeceğini düşündükten sonra, mutfağın girişine en yakın taraftaki masanın ortasındaki tabak takımını yavaşça topladı. Her şey -kristal, içinden ışık geçebilecek kadar ince porselenler ve gümüş- evin inşasından kalma, mükemmel durumda tutulan, kırılğan ve yeri doldurulamazdı, bu yüzden parçaları gergin bir dikkatle tuttu.

Diğer servis takımlarını yaymak ve masanın dengesini bozmak yerine, belki boş kalan yere koyacak dekoratif bir şey bulabilirlerdi. Mutfakta daha fazla beyaz gül ya da belki bir mum olabilir.

Bu noktada umurunda bile değildi. Boşluğa bir şeyler atacaklardı.

Elleri kemik porselenler, gümüş takımlar ve kristallerle dolu olduğu halde orada dururken, düşünme gücü tükendi ve kafası karıştı.

Kahyanın kilerinde bir dolap vardı. . . .

Hayır, o kiler New York'taki evlerindeydi. Bu evde değil.

Elindeki güzel, yabancı parçalara gözlerini kırpıştırarak baktı. Hiçbir şeyin nereye gittiğini hatırlayamıyordu.

Kafasının içindeki çarklar durup hareket etmeyi reddederken, "Bunun bir önemi yok," diye mırıldandı acımasızca. "Çöz ve yoluna devam et."

Mutfaktaki biri yer sofrasıyla ne yapılacağını biliyor olmalıydı. Sufleleri hallettikten sonra onunla da ilgilenebilirlerdi. Şimdilik onu bir dolaba tıkabilirdi.

Yemek odasında hiç dolap yoktu, o yüzden aceleyle koridora çıktı. Koridorun arka tarafında, mutfağa yakın bir yerde, eskiden hizmetçinin ev kayıtlarını tuttuğu gömme, gizli bir sekreter masası olan bir dolap vardı. En azından yorgun beyni bu kadarını hatırlıyordu. Şimdilik bu kadarı yeterliydi.

Dolabın kapısına birkaç adım yaklaştığında kan kokusu aldı. Taze kan.

Bu hiç mantıklı değildi. Evin her yerinde açılıp kapanan kapılar vardı ve zaten et yemeği üçüncü yemeğe kadar servis edilmeyecekti. Koridorun bu sessiz köşesinde kan kokusu neden duruyordu ki?

Yemek takımını dikkatlice kolunun altına alarak dolabın kapısını açtı ve içeri girerken ışığı yaktı.

Taze kan vardı. Oldukça çoktu ve yerde büyük bir su birikintisi oluşturmuştu.

Başkan yardımcısının kocası Bay Colton'ın kesik boğazından geliyordu bu kan, en uzaktaki duvarın dibinde hantalca yayılmış, başı bir tarafa doğru eğilmiş bir halde oturuyordu. Beyaz gömleği yerde biriken kanla ıslanmıştı.

İçinde durduğu ıslak, yapışkan kan gölüne gözlerini kırıştırdı.

Sonra sofra takımını yavaşça, çok yavaşça dar sekreter masasının üzerine koydu.

Bay Colton hâlâ şaşkın görünüyordu. Bacaklarının onu daha uzun süre taşıyabileceğinden emin değildi. Kulaklarındaki uğultu daha da arttı.

Dragos, dedi telepatik olarak.

Evet? Neredesin? Zihinsel sesi çok uzaklardan geliyordu. Dışarıda bizimle olduğunu sanıyordum.

Öyleydim, dedi. *Ama şimdi . . .*

Bir insan kocasına, akşam yemeği misafirlerinden birinin cesediyle bir dolapta durduğu haberini tam olarak nasıl verir?

Ona *bir şey* olduğunu söyledi. *İçeri gelsen iyi olur.*

Sekizinci Bölüm

Bir şeyin ortasındayım. Sesi sabırsız geliyordu. Ev yanıyor mu?

Bunu düşündü. Metaforik olarak, bir bakıma öyleydi, gizli bir köşede için için yanan ama diyelim ki önümüzdeki yarım saat içinde hayatlarını mahvedecek olan o sinsi ev yangınlarından biriyle.

Dünya yalpaladı ve masaya sıkıca yaslanmış olan sandalyenin arkasına tutundu. Bay Colton'ın kanının ayakkabılarına bulaşmaya başladığını hissedebiliyordu.

Olay yerini zaten kirletmiş olduğundan daha fazla kirletmek istemiyordu. Sertçe yutkunarak bir ayağını ayakkabıdan çıkardı ve geriye doğru adım atarak dolaptan çıktı. Çıplak ayağının üzerinde yeterince dengede olduğunu hisseder hissetmez diğer ayakkabısından çıktı.

Pia mı?

Evet, dedi ona. Ev gerçekten y a n ı y o r . Bir bakıma.

Bunu söylerken bile, yaklaşan insanların seslerini duydu.

" ... insan davranışlarını açıklamak için yanlış kişiye soruyorsun, Jered," dedi Niniane. "Hepimiz içinde bunu en iyi Pia'ya sorabiliriz; uzun yıllar insan olarak yaşamış olan o. Birkaç dakika önce onu bu tarafa gelirken gördüğüme eminim..."

Aman Tanrım. İçinden çelişkili dürtüler geçti. Ne yapmalıydı?

Dolaba atlayıp onlar geçene kadar saklanmalı mıydı? Hayır!

Neredesin sen? Dragos sordu. Sesi değişmişti. Artık sabırsız değildi, sesi keskin ve tamamen meşguldü.

Niniane, Jered ve Tiago köşeyi döndüklerinde, Dragos dolabın kapısını çarparak onlara doğru koştu.

"Merhaba tatlım," dedi Niniane. Bakışları Pia'n ı n ayaklarına kaydı ve kaşları havaya kalktı. "Ayakkabıların nerede?"

Dolaptaki ölü adamla birlikte.

"Bir kaza geçirdim." Pia titreyen ellerini karnına bastırdı. Jered, uzun boylu, sarışın, elmas gibi gözleri olan erkek bir cin, talep etti,

"Bu insanlardan bazılarının neden burada konuşmak için toplandıklarını açıklayabilir misiniz?"

konuşmayacak mısın?"

PIA, Dragos kafasının içinde gürledi ve onu sıçrattı.

Ona titrek *bir sesle*, "*Bana böyle bağırma!*" diye çıkıştı. Tiago aniden, "Kan kokusu alıyorum," dedi.

Elbette almıştı. Böyle şeyler için Pia'dan daha rafine bir koku alma duyusu vardı.

"Kan mı?!" Niniane haykırdı.

Bu kadar çirkin bir şey üzerinde kontrol kurmaya çalışmak anlamsızdı, ama Pia yine de denedi. "Evet, şey, bir sorun var. Yani, bir sorun buldum. Dragos ve ben bununla ilgilenirken, herhangi birinizi dışarı çıkıp herkesi meşgul etmeye ikna edebileceğimi sanmıyorum?"

Niniane onu kollarından yakaladı. "Yaralandın mı?" "Bu onun kanı değil," dedi Tiago.

Pia koridorun ortasında bir bariyer gibi durmaya çalışmıştı ama adam onu omuzlayarak geçti. Biraz zaman kazanma çabası da buraya kadarmış.

Gözlerini kapatarak dolap kapısının açılmasını dinledi.

Bir süre sonra Tiago, "Bu onun kanı," dedi.

"Sen neden bahsediyorsun?" Niniane'in elleri Pia'nın kollarından kurtuldu.

Pia dönüp Niniane ile Jered'in yanından geçişini izledi. Tiago bir adım yana çekildi ve üçü de gözlerini dolaba dikti.

Dragos köşeyi döndüğünde kaşları çatılmıştı. "Neden bana cevap vermedin?" diye sordu, bir elini onun omzuna atarak. "Beklemeyen lanet olası ateş nerede?"

Sözünü sakınmadan koridorun aşağısını, diğer üçünün durduğu yeri işaret etti. Dragos onun arkasından bakarken, Niniane de dolabı işaret etti. Bir süre sonra Tiago ve Jered de işaret ettiler.

Pia dişlerinin arasından, "Grönland'ın bizim versiyonumuzda yaşamayı gerçekten çok seveceğim. Eminim orası huzurludur. Cinayet oranı Washington'daki gibi olamaz."

Dragos'un eli kızın üzerinde sıkılaştı ve sonra çekildi. Diğerlerine katılmak için ilerledi ve dolaba baktı.

Niniane Tiago'ya, "Bir zamanlar, şu anda olduğumdan çok daha fazla sarsılmış olurdum. Bu yolculukta bu tür şeylere ara vereceğimizi sanıyordum."

Tiago ona, "Güvenlik şefiniz olarak size hemen buradan ayrılmamızı tavsiye etmek zorundayım," dedi.

"Gidemeyiz!" Niniane haykırdı. "Bu bizi saklayacak bir şeyimiz varmış gibi gösterir."

"Neye benzediği umurumda değil, senin tartışmacılığın." Tiago kollarını kavuşturdu. "Birisi öldürüldü. Bu bir güvenlik tavsiyesi."

"Peki." Gözlerini devirdi. "Not edildi."

Dragos'un bakışları Pia'ninkilerle buluştu. Yüz ifadesi sakın görünüyordu ama Pia onun akkor halindeki erimiş bakışlarından öfkeli olduğunu anladı.

Birden aralarındaki mesafe çok büyük göründü. Pia aceleyle ona doğru koştu ve yanına vardığında adam kolunu ona doladı.

"Ayakkabıların neden dolapta?" diye sordu.

Kadın ürperdi. *Fazladan bir sofrta takımımız vardı ve onu koyacak bir yer ararken içeri girdim ve onu buldum. Her yere kan bulaştırmak ya da ortalığı daha fazla kirletmek istemediğim için ayakkabılarımdan çıktım.*

Onun sırtını ovdu. "Tamam. Şimdi Şimdi bodrumdaki güvenlik odasına gitmeni ve orada kalmanı istiyorum. Bunu benim için yapar mısın lütfen?"

Başını salladı. "Hayır."

"Bu iyi bir fikir," dedi Tiago Niniane'ye. "Sen de gidebilirsin."

Dragos ona ters ters baktı. "Pia. Başkan yardımcısının kocası öldürüldü. evimizde."

Ona kızgın bir bakış attı. "Sanki ben bunu zaten bilmiyorum! Aşağıya inmeyeceğim, gerekirse başıma bir nöbetçi koyun ama yardım etmek için burada kalıyorum."

Jered tersledi, "Kimin kaçacağı konusunda bu kadar didişme yeter. Tüm diplomatik şanslarımız mahvolmadan önce katili derhal yakalamanız gerekiyor."

Dragos Cinin üzerine yürüdü. "Katili yakalamam mı gerekiyor? Bunun Wyr ile hiçbir ilgisi yok."

Cin ona kuşkulu bir bakış attı. "Şaka yapıyor olmalısın. İnsan erkeğin boğazı tıpkı bir Wyr'ın yapabileceği gibi kesilmiş. Ve dediğin gibi, bu senin evinde oldu. Bu senin sorumluluğun. Hoşuna gitse de gitmese de bu işin içindesin. Ve diğerleri seni suçlayacak, yine, hoşuna gitse de gitmese de. Kahretsin, kimin yaptığını bile bilmiyorum ve seni suçluyorum."

Pia'nın damarlarında sıcak bir öfke patlaması oldu. "Bu tamamen haksızlık! Bizim insanlarımızdan hiçbirisi böyle bir şey yapmaz!"

Cin ona baktı. "Adaletin bununla hiçbir ilgisi yok. Görünüş her şeydir." Tekrar Dragos'a döndü. "Katili ya hemen bulmanız ya da saklamanız gerekiyor. Eğer birinin cesetten kurtulmasını istiyorsanız, bunu ben yapabilirim."

"Saçmalık," diye mırıldandı Niniane. "O *başkan yardımcısının kocası*, Jered. Cesedi öylece ortadan kaldıramazsın!"

"Bu aptalca bir konuşma," dedi Tiago.

Jered ona doğru döndü. "Görüyorum ki işe yarar bir şey bulamamışsın."

"*Bu kadar yeter,*" diye tısladı Dragos. Hepsi sessizliğe gömülürken, diğerlerine, "Gidin. Diğerlerinin yanına dönün ve kaynaşın." Onlar tereddüt ederken, dişlerinin arasından, "Değerli vaktinizi boşa harcıyorsunuz," dedi.

Niniane Pia'nın eline dokundu ve içinden, *Dragos'un ne kadar hırladığı ya da herkese emir vermeye çalıştığı umurunda değil, dedi. Bana ihtiyacın olursa çağır, gelirim.*

Teşekkür ederim. Pia onun parmaklarını kısaca kavradı.

Yine de Niniane, Tiago onu çekene kadar oyalandı. Ona, "Gidelim," dedi. Ve hiçbir şey için yanımdan ayrılma, peri. Yani benden iki adım bile uzaklaşmayacaksınız."

"Oh, pffft," diye haykırdı Niniane, onunla birlikte uzaklaşırken.

"Bence cesetten kurtulmamakla hata yapıyorsun," dedi Jered. Bu veda cümlesiyle birlikte diğer çiftin peşinden yürüdü.

Dragos, "Bu kadar zeki insanlar olmalarına rağmen bazen cinler son derece cahil olabiliyor," diye mırıldandı. Dikkatini kadına çevirdi. "Bayne yolda. Akşam yemeğinin servis edilmesine ne kadar var?"

Hızla hesaplayarak, "Yakında. Belki beş ya da altı dakika içinde. Gennita biraz önce beni kontrol etti ve ona on beş dakika demiştim. O sırada masadaki fazladan yer takımını almaya gittim ve-ve-ve-"

Beyni yeniden ele geçirilirken kelimeler boğazında düğümleniyor gibiydi.

Ona keskin ve sorgulayıcı bir bakış atan Dragos, destekleyici bir elini tekrar sırtına, tam kürek kemiklerinin arasındaki gergin düğümün üzerine koydu. Onun sessiz dokunuşuna minnettar olan kız kekeleyemeyi bırakmayı başardı.

Bayne köşeyi döndü ve onlara doğru ilerledi, iri vücudu akıcı ve hızlı bir makineydi. Onlara ulaştığında soru sormakla vakit kaybetmedi.

onları. Onun yerine, o sert, ela gözleriyle etrafı hızla taradı, her şeyi içine çekti ve sonra Dragos'a döndü.

Pia, Bayne'i genellikle ellerini kot pantolonunun ceplerine sokmuş, rahat bir tavırla gülümserken görmeye alışkındı. Nöbetçilerin kafalarının içindeki bir düğmeyi çevirip savaşçı moduna geçmeleri onu hep sarsardı.

Dragos ona, "Pia'yı koru. Ne olursa olsun onun gittiği yere git."

"Tamamdır," dedi Bayne.

Pia, Eva'nın gayet yeterli bir muhafız olduğunu söylemeye fırsat bulamadan Dragos ekledi: "Peki Bayne? Gerekirse onu Washington'dan uçuracaksın ve ikiniz de Kule'ye dönene kadar uçmayı bırakmayacaksınız."

Demek Dragos'un onu Eva'nın değil Bayne'nin korumasını istemesinin nedeni buydu. Eva çok iyi eğitilmiş ve etkili bir savaşçıydı ama Wyr formu köpek formuydu. Bayne sadece uçmakla kalmıyor, aynı zamanda Pia'yı uçarken taşıyabilecek güce de sahipti.

"Anlaşıldı." Bayne o sert bakışlarını Pia'ya çevirdi ve Pia'nın vücudundan aşağı, çıplak, lekeli ayaklarına bakarken ifadesi biraz yumuşadı.

Pia öfkeyle her iki adama da, onun kaderine onun katkısı olmadan karar verebileceklerini düşündükleri için çıkışmak istedi, ama sonradan pişman olabileceği bir şey söylemeden önce kendini tutmayı başardı.

Olabildiğince mantıklı düşünmüyordu ve Dragos'un da düşünmediğini biliyordu. Bir ceset görmüş ve aşırı koruma moduna geçmişti ve durum üzerinde bir ölçüde kontrol sağladığını hissedene kadar hiçbir şey onu tekrar aşağı çekmeyecekti.

İşte yine o kavram vardı - durum üzerinde kontrol. Ölü Bay Colton'a tekrar baktı ve neredeyse histerik bir kahkaha atacaktı. Sanki histeri krizine girmesinin kimseye bir faydası olacaktı gibi. Bu dürtüsünü de bastırmayı başardı.

Dragos akkor halindeki altın bakışlarını ona çevirdi. "Yemeği olabildiğince uzun süre ertele. Git hadi."

Başını salladı. "Anladım."

Bayne'i de peşine takarak yalınayak koşar adımlarla mutfığa gitti. Mutfak personeli somon suflesini takip edecek ikinci yemeği hazırlamakla meşguldü; üzerinde hafif yıllanmış parmesan peyniri parçaları ve kağıt inceliğinde Parma jambonu bulunan narin ızgara hindiba salataları.

Diğerlerinin yerine konuşmaya çalışmadı. Onun yerine telepatik olarak, *Gennita, yemeği en az yarım saat daha ertelememiz gerekiyor, dedi. Mümkünse daha da uzun.*

Şef dönüp ona baktı, gözleri dehşet içinde açılmıştı. *Yemeği erteleyemeyiz! Sufleler neredeyse pişmek üzere!*

Normalde Gennita'nın incinmiş duygularına karşı çok daha nazik davranırdı, ama şimdi ne duygusal ne de fiziksel zamanı vardı. Diğer kadına acımasızca şöyle dedi: *Şu anda suflelerden çok daha büyük sorunlarımız var. Dışarıya olabildiğince hızlı bir şekilde bir tur daha ordövr getir.*

Ama hepsi bitmiş! Gennita gözle görülür biçimde titredi.

Pia ellerini havaya kaldırdı. *Salataları gönderin o zaman! Daha fazla alkolle birlikte her şeyi gönderin. Bol bol alkol.*

Gennita personelini topladı ve siparişleri şakırdatmaya başladı.

Pia Bayne'e dönerken Eva mutfağa süzüldü, onu gördü ve yanına geldi. "Yemeğe geçme vaktinin geldiğini ne zaman duyuracaksın?"

"Etmeyeceğim," dedi Pia suratsızca. "Yukarı koş ve bana bir çift ayakkabı getir."

Eva çıplak ayaklarına baktı. "Eskiden giydiklerine ne oldu?"

"Sonra," dedi Eva'ya.

"Ama yanında bu kıyafete uyan sadece bir çift var. Hangisini istersin?"

"Umurumda değil!" diye bağırdı. "Ayakkabı, bana ayakkabı getir. Koyu renk olsun, kimse fark etmesin."

O anda Eva bir şeylerin fena halde ters gittiğini anlamış gibiydi, çünkü ifadesi değişmiş, Bayne'e çok benziyordu, gözleri parlıyordu ve odaklanmıştı. Koşmaya başladı.

"Benim de alkole ihtiyacım var," dedi Pia Bayne'e. Umutsuzca söylemişti bunu.

Bayne onun sözünü dinledi, içki şişelerinin durduğu tezgâha doğru yürüdü, bir şişe konyak alıp ona uzattı.

Kadın uzun bir yudum aldı, öksürdü ve ona geri verdi. O da şişeden içti.

Gennita gözleri yaşlı bir şekilde ona doğru koştu. "Sufleleri ne yapayım?"

Pia'nın bakışları odaksızlaştı. Bir an boşluğa baktı. Sonra, "Yak onları," dedi.

Şefin ifadesi titredi. "Balık Fileto Tsar Nikolaj fûme somondan yapıldılar. Kilosu 360 dolar. Onları öylece yakamayız."

"Evet, yakabiliriz." Diğer kadını iterek fırınlara doğru koştu ve onları en yüksek ayarlarına getirdi.

Gennita da arkasından onu takip etti. "Ne yapıyorsunuz siz?!"

Pia dişlerinin arasından, "Burunları hassas olan çok fazla konuk var. Havayı doldurmak için yanan bir şeyin kokusuna ihtiyacımız var. Ve dışarı çıkıp mutfakta küçük bir kaza olduğunu ve yemeğin düşündüğümüzden biraz daha geç olacağını söylediğimde doğruyu söyleyebilmem gerekiyor."

"Bu gerçek hayatta asla olmaz," diye mırıldandı Gennita. "Benim mutfağında olmaz."

"Wyr dışında kimse bunu bilmiyor," dedi Pia. "En azından ben sanmıyorum."

Bayne konyağı düşürdü ve şişe yerde paramparça oldu. Herkes yaptığı işi bırakıp ona baktı.

"Tüh. Kaza oldu."

Eva elinde yüksek topuklu siyah ayakkabılarla mutfağa geri döndü. Pia onları kaptı ve ayağına geçirdi. Eva'ya, "Dragos'u bul. Ne istiyorsa yap."

"Ama ..." Diğer kadın durakladı. Normalde Eva ne olursa olsun Pia'yı korurdu. Belli ki kafası karışmıştı, Pia'dan Bayne'e baktı.

"Bu gece rolleri değiştiriyoruz," dedi Bayne ona.

"Git." Eva tekrar mutfaktan çıktı.

Pia içki tezgâhına doğru yürüdü, rastgele bir şişe daha kaptı ve bir yudum aldı. İki yudum alkol kulaklarındaki uğultunun azalmasını sağlamış gibi görünüyordu, ta ki başı dönene, kafası pamukla dolana kadar.

Keskin bir kokunun ilk hafif ipucu mutfağı doldurdu.

"Tamam," diye fısıldadı. "Tamam."

Keskin koku güçlenene kadar bir dakika daha bekledi ve ardından Bayne'i takip ederek güçlü, zeki ve pek de dost canlısı olmayan misafirleriyle yüzleşmek üzere özür dileyen bir gülümsemeyle dışarı çıktı.

* * *

DRAGOS, Pia'nın işleri nasıl sürüncemede bırakacağını ^{bilmiyordu} ve umurunda da değildi. Sadece onun bu işi halledeceğini biliyordu.

Konuyu zihninden uzaklaştırarak elindeki soruna odaklandı.

Sorun eşittir ceset tabii ki.

Bir elini kapı eşiğine dayayarak, içeri adım atmadan dolaba eğildi ve Colton'ı inceledi. Artık tek başına olduğu ve diğerlerinin dikkatini dağıtmadığı için bunu yapmak daha kolaydı.

Ejderha tekrar zihninde canlandı, beklenmedik cesetten hiç de rahatsız olmamıştı. Ayrıntıları not etti.

Eskimiş odun kokusuyla birlikte eski kokuların belli belirsiz kokusunu da not etti ve bir kenara bıraktı. Dolaptaki tek yeni koku Pia ve tabii ki Colton'ın bol miktarda kanı ile altta yatan hafif bir kimyasal kokuydu.

Colton yine KO Kokusuz Koku Giderici giyyordu, tıpkı karısı gibi. Dragos, Coltonlar evine adım atar atmaz bunu fark etmişti. Ayrıca bunu giyen diğer tüm gülümseyen konukları da not etmişti.

Hepsi de onun düşmanıydı. Bunu biliyorlardı.

O da biliyordu.

Ve içlerinden biri onun evinde bir adam öldürmüştü.

Hâlâ dolaba doğru eğilerek göğüs cebindeki kaleme uzandı. Ucuyla Colton'ın boynundaki yaraları yokladı. Dördü bir tarafta, biri de diğer tarafta olmak üzere beş yara vardı. Jered'in iğrenç bir şekilde işaret ettiği gibi, en azından yüzeyde bir Wyr cinayetine benziyordu.

Dragos yaraların genel şekline çok aşinaydı. Yaraların tarzı, bir Wyr'in pençeleriyle birinin boğazını parçalamasını andırıyordu. Yüzyıllar boyunca bunu kendisi de defalarca yapmıştı ama o anda hayatını ortaya koyabileceği bir şey varsa o da hiçbir Wyr'in kendi evinde ona ihanet *etmeyeceğiydi*. Bu yolculuktaki herkes ya Bayne ya da kendisi tarafından özenle seçilmişti. Sadece en kalifiye ve en sadık Wyr'lar seçilmişti.

Yani, Colton'ı sadece KO Kokusuz Koku Giderici giyen biri öldürmekle kalmamış, bir şekilde cinayeti bir Wyr işlemiş gibi göstermişlerdi. Bunu çok dikkatli planlamışlardı. Bayne her odaya küçük güvenlik kameraları yerleştirmişti ama koridorlara ve kesinlikle hiçbir dolaba yerleştirmemişti. Katil Colton'ı kör noktalardan birinde öldürmüştü.

Gözlerini kısarak yaralardan birini daha derinlemesine inceledi. Kesiğin iki kenarındaki et temiz bir şekilde parçalanmıştı. Yaraların düzgünlüğü neredeyse ameliyatlıktı. Bıçaklar çok keskindi.

Yine de kan Colton'ın kalbi durana kadar fişkirecekti.
Katil ona ya da kıza kan bulaşmasını nasıl engellemişti?

Cesedin etrafındaki alana, dolabın zeminine ve masanın altına daha yakından baktı. Orada, sandalyenin arkasına sıkıştırılmış ucuz bir cep yağmurluğu buldu. Onu çıkarmaya zahmet etmedi. Çıkarsaydı, kana bulanmış olarak bulacağını biliyordu.

Koridorda bir ayak sesi duyuldu.

Efendim, dedi Eva kafasının içinde. İhtiyacınız olan her konuda size yardım etmem gerekiyor.

Eva arkasından yaklaşmaya çalışmadan önce telepati kuracak kadar akıllıydı. Cesetten uzaklaştı ve ona dönmek için doğruldu.

İki şey söyledi. Birincisi, güvenliği çağırıp evi baştan aşağı arayın ve hızlı hareket edin. Bir silah arıyoruz, parmak uçlarına ve başparmaklarına jilet takılmış bir tür eldiven. Bulduğunuzda bana haber verin. Fotoğraflarının çekilmesini istiyorum. Kimse onu hareket ettirmemeli ya da çıplak elle dokunmamalı.

Ayaklarının üzerinde duran Eva, ayık ve keskin görünüyordu ve o emir vermeyi bitirir bitirmez koşmaya hazırды.

İkinci şey, dedi ona. Konukların geldiği andan -saatine baktı- yaklaşık beş dakika önce, Pia'nın bu koridordan geçtiği ana kadar, buraya en yakın güvenlik kameralarında kaybolan insanların bir listesini çıkar. Onlara çok hızlı hareket etmelerini söyle. Önümüzdeki on beş dakika içinde olası şüphelilerin listesini istiyorum.

Peki, efendim. Kaçtı.

Uzaktan, keskin kulakları Pia'nın dışarıdaki sesini ve ardından gelen iyi huylu bir kahkahayı duydu. Hemen hemen aynı anda, yanık yemek gibi keskin bir koku fark etti ve kendi kendine gülümsedi. Sorunla fevkalade bir şekilde başa çıkmıştı.

Eğer önceden özlenmediyse, Colton akşam yemeği açıklandığında kesinlikle özlenecekti. Dragos'un bir eylem planı bulması gerekiyordu, çünkü şu anda her an kritikti.

Bir karara vararak kapıyı kapattı, kelepçelerini düzelitti ve koridorda ilerlemeye başladı. *Pia, lütfen sessizce başkana benimle kütüphanede buluşmasını söyle.*

Tamam. Zihinsel sesi gergin geliyordu. Zamanımız kısaldı. Başkan Yardımcısı Colton kocasını aramaya başladı.

Er ya da geç bunun olacağını söyledi. Bu arada, mutfakta ne tür taze etimiz var?

Bana aç olduğunu söyleme.

Daha önce o kadar şok olmuş gibi davranıyordu ki, sesinde bir parça kara mizah duyduğuna memnun oldu. Hayır, dedi. Ama çok büyük bir şey olup olmadığını bilmek istiyorum, belki bir rosto ya da kuzu budu. Hindi bile olur. Her ne ise dondurulamaz. Eğer elimizde bir şey varsa, kütüphanede de olmalı.

Kontrol edip başkanla konuşacağım.

Teşekkür ederim. Kısa bir süre için durakladı. Her şey yoluna girecek, biliyorsun. Bunu düzeltmesek bile, iyi olacağız.

Sesi ısındı. Olacağımızı biliyorum. Seni seviyorum. Ben de seni seviyorum, dedi ona.

Bunu ona yeterince söylemediğini fark etti. Hiç şikayet etmedi ya da bundan incinmiş gibi görünmedi ama yine de ona daha sık söylemek için bir not aldı. Ona nasıl hissettiğini göstermeye çalıştı ama o da kelimeleri hak ediyordu.

Kütüphaneye girerek kendine bir viski doldurdu, oturdu, bacak bacak üstüne attı ve beklemeye başladı.

Kısa bir süre sonra mutfak çalışanlarından biri elinde kasap kâğıdına sarılmış büyük, düzensiz şekilli bir şeyin bulunduğu bir tepsiyle hızla içeri girdi. Dragos'un emirlerine uyararak tepsiyi yuvarlak bir Chippendale masanın üzerine koydu ve gitti.

Birkaç dakika içinde Pia ve Johnson'ın yaklaşırken sohbet ettiklerini duydu. Bayne ve başkanın koruması arkalarından gelirken kütüphaneye doğru yürüdüler.

"Siz ikiniz," dedi Dragos Bayne'e ve başkanın adamına. "Dışarıda bekleyin."

Gizli Güvenlik görevlisi Başkan'a baktı ve o da başıyla onayladı. Ancak o zaman Bayne ile birlikte odanın dışına çıktı.

Dragos telepatik olarak Bayne'in kafasına şunu ekledi: "Cesedin bulunduğu alanı kordon altına alın. Ve ben söylemeden kimse bu odaya girmeyecek. Duydun mu? Demek istediğim, ne olursa olsun kimse buraya girmeyecek ve yakında dışarıda işlerin çok tatsız bir hal alacağını umuyorum.

Seni duyuyorum, dedi Bayne, odadan çıkıp salona açılan çift kapıyı kapatırken. Kimse içeri girmeyecek, bu güzel, kendini işine adanmış

asker şu anda yanımda duruyor, umarım onu vurmak zorunda kalmam. George bizimle nöbet tutacak.

George, Bayne'in güvenlik ekibinin bir parçasıydı; iri yarı, uysal bir adamdı ve aynı zamanda nadir bir Wyr filiydi. Bir trol kadar güçlü ve inatçı olan George, Bayne ile birlikte kapıda nöbet tutarsa, Dragos izin vermediğı sürece kimse içeri giremezdi.

Çok iyi, dedi Dragos. Yavaşça ayağı kalktı. "Geldiğın için teşekkürler, Ben. Sana bir içki koyabilir miyim?"

Başkan güldü. "Bu akşam alkol konusunda çok cömert davrandın Dragos. Sanırım akşam yemeğı yiyene kadar daha fazla içmesem iyi olacak."

Dragos, "Akşam yemeğine gelince," dedi.

Konuşurken içki tepsisine doğru ilerledi, içkisini tazeledi ve Başkan için ikinci bir viski doldurdu. Pia'ya hızlı bir bakış atıp kaşlarını kaldırarak sordu. Pia yine gergin ve solgun görünüyordu. Yanaklarında ateş kırmızısı koyu lekeler vardı. Parmaklarını birbirine geçirerek başını salladı.

Johnson yine güldü ama bu kez sesi daha tedirgindi. Dragos ve Pia'ya bir ileri bir geri baktı. "Sakin bana başka bir mutfak kazası daha olduğunu söyleme."

"Hayır, olmadı." Dragos elinde iki içkiyle Başkan'ın yüzüne döndü. "Senden tek bir şey isteyeceğim, sadece tek bir şey, ama bu senin için bir süre zor olacak."

"Neymiş o?" Başkan Johnson'ın zeki ifadesi kapalı ve temkinli bir hal almıştı.

Ona doğru yürüyen Dragos bir viski uzattı. "Seninle açık ve sert bir konuşma yapmamız gerekiyor. Ve ne düşünürsen düşün, ya da biz bunu yaparken nasıl tepki verirsen ver, beni dinlemenı istiyorum."

Dokuzuncu Bölüm

JOHNSON bakışlarını Pia'ya dikti, sonra Pia'nın endişeli figürünü incelemeye koyuldu. Bakışları Pia'nın bükülmüş ellerine kaydı. "Tamam," dedi basitçe, viskiyi almak için uzandı. "Medeni bir konuşma yapabileceğimize inanıyorum. Şimdi, bu ne hakkında?"

İşte başlıyor, diye düşündü Dragos. "Son bir buçuk saat içinde insanların birisi başkan yardımcısının kocasını öldürdü ve bunu bir Wyr yapmış gibi göstermeye çalıştılar," derken Pia'nın bakışlarıyla karşılaştı.

Johnson'ın gözleri kısıldı ve vücudu sertleşti. "Murdered-Victor öldü mü?"

Dragos ona açıkça "Çok ölü," dedi. Viskisini yuttu. "Cesedi koridordaki bir dolapta. Katil, parmaklarının ve başparmağının ucunda jilet ya da bıçak olan bir tür eldiven kullanmış. Ekibim şu anda cinayet silahını arıyor. Kullanılan hareket içe doğru, kesici bir hareketti, sanki katil Colton'ın boğazını tek elle tutmaya çalışmış, ancak onu boğmak yerine parmaklarını kapatıp çekmiş gibi. Colton'ın boğazının her iki tarafındaki şahdamarları kesilmişti. En fazla doksan saniye içinde kan kaybından ölmüş."

Kütüphanenin dışında biri seslendi. Dragos uzaktan başkan yardımcısının sesini duyabiliyordu, "*Victor'u gördün mü?*" diye soruyordu.

Dragos onu duymazdan geldi.

Johnson olduğu yerde durmaya devam etti, uzun boylu, seçkin figürü tepkiyle titriyordu, yüz ifadesi şok ve öfkeyle parlıyordu. "Victor öldü ve sen bunu bir insanın yaptığını mı iddia ediyorsun?!"

"Bu bir gerçek Ben," dedi Dragos. "Bunu kanıtlayabilirim."

Dragos dönerek masaya doğru yürüdü, viskisini bir kenara bıraktı ve tepsideki büyük et parçasını açmaya başladı. Paketi açtığında bunun ince bir beyaz yağ tabakasıyla güzelce kaplanmış bir kuzu budu olduğunu fark etti. Mükemmeldi. Yağ her izi gösterecekti.

Pia kanepenin bir ucuna oturmak için hareket etti. Johnson'la birlikte Dragos'u izliyorlardı, yüzlerinde hayranlık ve tiksintiyle dolu bir ifade vardı.

"Katil kurnazmış," dedi Dragos onlara. "Cinayeti büyük bir plan dahilinde işlemiş. Güvenlik kameralarını atlattı ve bir Wyr'in yeteneklerini taklit edecek bir cinayet silahı yaptı. Ama aynı zamanda aptaldı da. Cinayet silahı bir Wyr'in pençelerini taklit etmedi. Wyr kabzaları insanlardan daha güçlüdür. Belki de insan kabzasının öldürücü darbeyi vuramayacağından endişelenmiştir. Onun yerinde olsaydım, şah damarlarını kesebileceğimden emin olmak isterdim, bu yüzden bıçaklarımın çok keskin olduğundan emin olmaya odaklanırdım. O da öyle yaptı. Şimdi dikkatle izleyin, pençelerim böyle görünüyor."

Johnson ve Pia bakarken, bir elini uzattı ve pençelerini ortaya çıkaran hafif bir hareket yaptı. Parmaklarını açarak diğerlerinin görmesi için yukarı kaldırdı.

Johnson, "Bunu daha önce hiç görmemiştim," dedi. Dragos ona, "Çoğu insan görmedi," dedi.

Başkan Pia'ya baktı. "Senin de böyle pençelerin var mı?"

Pia gergin görünen bir gülümsemeyle başını salladı. "Sadece yırtıcı Wyr'lerin böyle pençeleri vardır. Ben bir otçulum. Bunun için ne doğam ne de kişiliğim var."

Dragos başkana "Tamamen güvendesin Ben," dedi. "İstersen bir adım daha yaklaşabilirsin. Pençelerin nasıl şekillendiğini görüyor musun?"

Johnson'un şaşkınlığı ve öfkesi yerini hayranlığa bıraktı ve Dragos'a doğru birkaç adım attı. "Parmak uçlarından uca doğru kavisli ve bir noktaya doğru açılırlar."

"Aynen öyle. Son derece keskindirler ama aynı zamanda doğaldırlar. Keratin denen sert bir proteinden yapılmışlar - bu da tam olarak tek tip olmadıkları anlamına geliyor, imal edilmiş bir bıçak gibi değil. Colton'ı öldüren yara gibi bir yara açtığımda ne olacağını izle."

Hızla saldıran Dragos kuzu budunu yakaladı. Bir eliyle eti tepsiye sabitlerken, diğer eliyle tutuşunu sıkılaştırdı ve çekti. Pençelerinin altındaki et yırtıldı. Johnson ve Pia irkilerek geri çekildiler, ama adam işini bitirdiğinde tepside ne olduğuna bakmak için yaklaştılar.

Onlara biraz yer açmak için kuzudan uzaklaşan Dragos, bir mendil çıkarıp ellerini silerken pençelerinin geri çekilmesine izin verdi. Dışarısı gürültülü olmaya başlamıştı. Taleplerle birlikte sorular da soruluyordu.

Küçük işine konsantre olarak, "Bu et buzdolabında saklanmıştı, bu yüzden biraz sert ama yine de görmenizi istediğim şeyi size gösterecektir. Az önce yaptığım işaretlere yakından bakarsanız, biraz yırtık olduğunu göreceksiniz. Kenarları pürüzlü. Birini bu şekilde öldürmek zordur. Dağınıktır. Muhtemelen bunu yaparken et parçalarını koparırsınız." Başını kaldırdı ve Johnson'ın keskin bakışlarıyla karşılaştı. "Colton'ın yaraları böyle değil, Ben. Onlar cerrahi. Kesiklerin kenarları keskin. Bıçakla yapılmışlar, pençeyle değil."

"Bunu bana neden şimdi söylüyorsun?" diye sordu Johnson. Şoku ve korkusu azalmıştı ve kollarını kavuşturmuş Dragos'u inceliyordu.

Dragos ona, "Çünkü elimde seni en çok ikna edecek tek kanıt bu," dedi. "Katil kurnaz olabilirdi ama aptal olmasının yanı sıra bağınaz ve aşağılayıcıydı da. Colton'ı gören birinin ilk düşüneceği şeyin onu bir Wyr'in öldürdüğü olacağına inanıyordu. Benim evimde, Ben. Özenle seçilmiş personelikle, yüksek eğitilmiş ve güvenilir güvenliğimle. *Karım da oradayken*. Herkesin Wyr'ların bu kadar aptal olduğunu düşüneceğine inanıyordu. Ve hiçbirimizin bu suçu işlemek için bir nedeni olmadığı gerçeğini görmezden geldi."

Dragos ancak o zaman öfkesinin ortaya çıkmasına izin verdi. Pia sertçe yutkundu ve Johnson'ın bakışları titredi, ama birkaç dakika önce olduğu gibi ürkmeyi ya da geri adım atmadı.

Kapı çalındı ve bir adam seslendi: "Sayın Başkan, iyi misiniz? First Lady sizi soruyor."

Johnson sesini yükseltti. Sesi güçlü ve kararlıydı. "Evet, Brock. Burada hepimiz güvendedeyiz. İşim bittiğinde sana haber veririm." "Çok iyi, efendim."

Johnson Dragos'a şöyle dedi: "Yaraların en ikna edici kanıt olduğunu söylemişsiniz. Elinizde başka ne kanıt var?"

"Colton'ın kanı ve Pia'nın kokusu dışında -bu arada onu bulan oydu-başka koku yoktu. Katil KO Kokusuz Koku Giderici giyiyordu. Bu koku engelleyiciyi sadece geyik avcıları ya da Wyr suçluları takar ve tabii ki artık Mahremiyet Hakkı hareketine dahil olan herkes de takıyor." Dragos ona alaycı bir gülümseme verdi. "Ama bunu sadece Wyr'ler bilir ya da böyle bir iddiada bulunabilirler ve şüpheliler biz olsaydık kimse bizi dinlemezdi. Ve bu gece burada KO Kokusuz Koku Giderici giyen tek kişi insan. Katiliniz de insanlardan biri."

Johnson keskin bir nefes aldı. "Katilin kim olabileceği hakkında bir fikriniz var mı?"

Dragos başını salladı. "Hayır ve umurumda da değil. İlk başta Colton'ın cinayeti ortaya çıkmadan katili bulmam gerektiğini düşünerek kendimi tuzağa düşürdüm ama sonra fark ettim ki bu benim sorunum değil. Katilin bunu benim evimde yapmış olması beni aşağıladı ve kırıldım ama bu insani bir mesele. Ve bunun insanlar ile Yaşlı Irkların iyi ilişkiler sürdürmek için aktif çaba sarf ettiği bir hafta içinde gerçekleşmiş olması rahatsız edici. Katilin Colton'la ne alıp veremediği bir yana, birileri iyi geçinmemizi istemiyor, Ben."

Johnson, "Tanrım, ne lanet bir karmaşa," diye mırıldandı. Yüzünü ovuşturdu ve parmaklarının üstünden Dragos'a baktı. "Tamam, sana inanıyorum."

Dragos hafifçe rahatladı. "Teşekkür ederim," dedi. "Bunu takdir ediyorum. Ekibim cinayet silahını arıyor, ancak sadece fotoğraf çekmeleri ve buldukları takdirde hiçbir şeyi rahatsız etmemeleri konusunda talimat aldılar. Güvenlik de cinayetin işlendiği saatlerde odalara yerleştirilen kameralardan kimlerin gözden kaybolduğuna dair kayıtları inceliyor."

"O listeye ihtiyacım var," dedi Johnson. "Bunu desteklemek için kayıtların görüntüleriyle birlikte." Yüzündeki kasvetli ifade ekşidi. "Ve buraya o koku engelleyiciyi takarak gelen tüm insanların bir listesini rica ediyorum. Şimdiye kadar Mahremiyet Hakkı hareketini görmezden geldim, çünkü işleri daha iyi bir zemine oturttuğumuzda unutulup gideceğini düşündüm, ama artık değil."

Johnson şimdiye kadar görmezden gelme lüksüne sahip olabilirdi ama Dragos, Mahremiyet Hakkı hareketiyle ilgili hiçbir şeyi görmezden gelmeyecekti. Aslında, bu konuyu derinlemesine araştırmayı ve ilgili her önemli kişi hakkında kapsamlı dosyalar oluşturmayı planlıyordu.

"Elbette," dedi Dragos ona. "Not ettiğim herkesin tam listesini alacaksın, böylece güvenlik görüntülerinden derlenen kısa listeye karşılaştırabilirsin. Katiliniz kısa listedeki insanlardan biri olacak. Ve doğal olarak, kapsamlı bir soruşturma için evimizi adamlarınıza açacağız."

"Teşekkür ederim." Johnson bir adım öne çıktı ve elini uzattı. Dragos elini sıktı. "Sakin ve keskin düşünceniz için ve yetkililer bu meseleyi çözerken yardımınız için teşekkür ederim."

Dragos ona "Rica ederim," dedi. Johnson geri çekilecekmiş gibi yaptığında, diğer adam bakışlarıyla buluşana kadar tutuşunu sürdürdü. "Müttefik olarak kalmamız benim için önemli, Ben, tıpkı her insan için önemli olduğu gibi.

diğer demesne liderleri de burada, hepimiz bu yüzden geldik. Ama hata yapmayın, özür dilediğimiz için burada değiliz. Buradayız çünkü tıpkı okul ve tiyatro saldırılarında öldürülen yüzlerce insan ve terör saldırılarında öldürülen binlerce insan gibi, insan istismarları ve şiddetten endişe duyduğumuz gibi, Elder Races şiddeti konusunda da endişeliyiz. Polise yönelik şiddet, polisin bağınazlığı ve gaddarlığı ve Şeytan Kapısı'nda yaşanan trajedi. Bu olayları azaltmak için ortak olarak sizinle birlikte çalışmaya hazırız, ancak hiçbirimiz günah keçisi olmak istemiyoruz."

Başkan'ın ifadesi gerginleşti ama Dragos'a kısa bir baş selamı verdi. "Anlaşıldı."

Dragos diğer adamın elini bırakırken, Pia uzun zamandır ilk kez telepatik olarak konuştu. Kafasının içinde usulca, *"Keskin ve buyurgan olduğunda seksi oluyorsun,"* dedi.

Kafasındaki ejderha geri çekilmedi ve eşinden gelen iltifat karşısında gururlandı. Ona yan yan gülümseyerek şöyle dedi: *"Konuşmanın nasıl gideceğini ya da ne kadar zorlaşacağını bilmiyordum. Tek bildiğim bu odadan müttefik olarak çıkmamız gerektiği idi ama Johnson'ın şunu da bilmesi gerekiyordu: Yaşlı Irklar, sırf bazı insanlar tıslamaya karar verdi diye onun kaltağı olmayacak."*

İşte benim çok iyi tanıdığım ve sevdiğim ejderha politikacı, diye mırıldandı.

Yumuşak bir şekilde güldü. Johnson'ın omuzlarını dikleştirip çift kapıya doğru adım atmasını ve kapıları açmasını izlediler.

Dışarıda, salonda gürültülü bir davetli kalabalığı toplanmıştı. Herkes aynı anda konuşmaya ya da bağırmaya çalıştığından, gürültülü sesler odanın içine doldu. Başkan öne çıktı ve onlara hitap etmek için sesini yükseltti.

Pia gözlerini devirdi ve *"Bu kadar dramla uğraşamam bile,"* dedi.

Dragos ona eğlenen kaşlarını kaldırırken, kadın baygınlık geçirerek yere yığıldı.

* * *

PIA, ejderhanın beyaz bir sıcaklıkla etrafına sarıldığını ve yaklaşmaya çalışan herkese öfkелendiğini RÜYA ETTİ. Tüm protestocular sloganları ve pankartlarıyla dışarıda, kaldırımlarda kalmak zorundaydı.

Hiç yardımcı olmuyorsun, diye anlatmaya çalıştı ona. Yemeği masaya koymalıyız, yoksa sufleler mahvolacak. Bay Colton'a yemekhanede servis yapabiliriz.

Dolap. Masanın üzerinde zaten bir yer sofrası var.

Ama kalın bir pamukla sarıldığı için hareket etmesi ya da kelimeleri yüksek sesle söylemesi imkansızdı.

Sonra ejderha onu kucağına aldı ve ıspanaklı suflesini ararken onunla birlikte etrafta koşuşturdu, böylece düşmeden önce yiyebilecekti. *Aç değilim*, demek istedi ona, mutfakta Gennita hindiba salatasının üzerinde burnunu çekerken.

Cin Soren bir Güç girdabının içinde belirdi ama o Yaşlılar mahkemesinin bir üyesiydi. Demesne liderlerinden biri değildi ve masada onun için bir yer yoktu.

"Wyr doktorlarını getir," dedi beyaz yüzlü ejderha ona. "Ve Soren, tüm tanrılara yemin ederim ki, şu anda benimle pazarlık etmeye kalkarsan, ben-"

"Elimden geldiğince çabuk döneceğim," dedi Cin, yıldızlara benzeyen bakışları Pia'nın üzerinde sabitlenmişti. Fiziksel formu kayboldu.

Ve sonra kan aktı, çok fazla kan. Pia ağladı ve ellerini sıktı, çünkü ayakkabıları mahvolmuştu ve ayaklarını yıkayacak zamanı yoktu.

Bu ejderhanın dikkatini tekrar ona çekti. Her nasılsa tanımadıkları bir yatak odasına gelmişlerdi. Kimin evinde olduğunu anlayamamıştı. Kız yatakta uzanırken, adam onun yüzükoyun yatan bedenine eğildi ve sıcak elini alnına koydu.

"Sus, sevgilim," diye mırıldandı. "Ağlama öyle. Her şey yoluna girecek."

Ejderha aniden ortadan kayboldu ve kızın alnını okşayan Dragos oldu.

Dragos'u daha önce hiç panik içinde gördüğünü sanmıyordu. Bu onu hayal edebileceğinden çok daha fazla korkutmuştu. *Gitme*, dedi, pamukların arasından uzanıp onun elini tutmaya çalışarak. *Beni bırakma*.

Güçlü parmaklar onunkilerin üzerine kapandı. Saçlarını okşayan el kadar sıcaktılar. "Ne saçmalıyorsun sen şimdi?" diye fısıldadı usulca. "Seni asla terk edemem. Pia, halüsinasyon görüyorsun."

Kendine gelen Pia sonunda ağzından sözlü sözcükler çıkarmayı başardı. "Hayır," dedi ona güçlü bir sesle. "Bizim dolabımızda da ölü bir adam var."

Yani, birinin dolabında. Evde olmadıklarından oldukça emindi. Keşke nerede ve neden olduklarını hatırlayabilseydi.

"Sus," dedi ona. "Şu anda bunların hiçbir önemi yok."

Öfkelendi. Onun için söylemesi kolay. Bütün gün deli gibi koşturup hayatının en önemli akşam yemeği partisini kotarmaya çalışan o değildi.

Dr. Medina görüş alanında, Dragos'un omzunun hemen arkasında belirdi. Tamam, belki de gerçekten halüsinasyon görüyordu, çünkü henüz doktoru geri çağırmamıştı bile.

"Çekil yolumdan Dragos," dedi doktor.

Dragos hızla uzaklaştı ve doktor eğilip Pia'ya gülümsedi. "Rahatla canım," dedi Pia'ya giydiği eldiveni göstererek. Parmaklarının ve başparmağının ucunda beş bıçak olan eldiveni. "Hiçbir şey hissetmeyeceksin."

Ağzını açtığı anda, gerçek karanlık ılığını yutmak için yükseldi.

Onuncu Bölüm

BİR SONRA gözlerini açtığında kendini Washington'daki yatak odalarında, yorganın altında buldu. Her yeri ağrıyordu, sanki grip olmuş ya da biri onu her büyük kas grubundan dövmüş gibiydi.

Oda hâlâ dağınıktı, giysiler her yere saçılmıştı. Perdeler çekiliydi, kenarlarında güneş ışığı yoktu ama Dragos'un yatağının başucundaki lamba açıktı ve odayı sıcak bir aydınlık çemberiyle aydınlatıyordu.

Dragos, siyah kot pantolonu ve siyah ipek kazağıyla kadının yanında, yorganın üstünde sırtüstü uzanmıştı. Bir elinin parmaklarını gözlerinin üzerine koymuş, diğer eliyle de onun elini tutuyordu.

Uzaktan birkaç ses ve hem evin içinden hem de dışından hareket sesleri duyabiliyordu. Birisi dışarıda bir arabanın kapısını çarptı.

Kadın Dragos'un parmaklarını sıktı ve Dragos gözleri alev alev yanarak ayağa kalkıp onun üzerine doğru eğildi. "Medina, uyandı." diye seslendi.

Hemen ardından yatak odasının kapısı açıldı ve Dr. Medina içeri girdi. "Buradayım."

Pia kısa bir süre doğrulmayı düşündü, ama bu çok fazla çaba gerektirecek gibi görünüyordu. "Seni bir rüya sandım," dedi doktora paslı bir sesle.

Dr. Medina ona gülümsedi. "Geldiğimde kafan oldukça karışık."

"Bayılmışsınız," dedi Dragos ona. Yüzünde gergin çizgiler belirmişti.

"Seni bir bez bebek gibi yere yığılırken gördüğümde hayatımdan yüzyıllar korktum."

Tersine, geçmişini düşünürken onun parmaklarını sıktı. "Kütüphanede başkanla birlikteydik. Ne kadar zaman önceydi bu?"

"Dün akşam. Şimdi neredeyse şafak söküyor. Müfettişler bütün gece buradaydı." Dragos onun yüzüne dokundu, yanağının kıvrımlarını okşadı. "Nasıl hissediyorsun?"

"Ağrım var" diye itiraf etti.

"Bir şeye ihtiyacın var mı, belki bir bardak suya?"

"Belki birazdan," diye iç geçirdi. Adamın okşaması o kadar rahatlatıcıydı ki, yeniden gözlerini kapatmak istedi.

Dragos sert bir ifadeyle doktora döndü. "Pia uyandığında ikimizle de konuşacağını söylemiştin. Artık uyandı, o yüzden konuşmaya başlayın."

Doktor ona azarlar gibi baktı. "Ben de size onun iyi olacağını söylemiştim." Pia'ya döndü. "Ve sen de iyi olacaksın. Şu anda konuşabilecek durumda mısın, yoksa daha fazla dinlenmeye mi ihtiyacın var?"

Dragos onun yanında kendini çok gergin hissediyordu, sanki patlayacak gibiydi. Rüyasında gördüğü öfkeli ejderhayı hatırlayarak başını salladı. Daha fazla dinlenmeye ihtiyacı vardı ama daha fazla dayanabileceğini sanmıyordu.

"Tamam," dedi Dr. Medina doğrulurken. "Senin için harika ve pek de harika olmayan haberlerim var ve hepsi birbirine bağlı. Unutmayın, en önemli şey sizin iyi olacağınız ve bebeğinizin de iyi olacağı."

"Ne?" dedi Pia. Pia az önce duyduklarına inanamayarak, "Ne?" dedi. Yine halüsinasyon mu görüyordu? Yan gözle Dragos'a baktı, o da en az kendisi kadar şaşkın görünüyordu. "Ben hamile değilim. Hamile olamam."

Dragos büyük bir elini hızla kadının düz karnının üzerine koydu. Kadın, Dragos'un gücünün içinde derinlere işlediğini hissetti. Kendi elini onunkinin üzerine koyarak, farkındalığını bedeninin derinliklerine de gömdü.

"Hiçbir şey hissetmiyorum," dedi

Dragos. Pia, "Ben de hissetmiyorum," diye mırıldandı.

Dr. Medina kollarını kavuşturdu ve ikisine de alaycı, ekşi bir ifadeyle baktı. "Teşhisimi gerçekten sorgulamıyorsunuz, değil mi? Son duyduğumda ikinizin de tıp lisansı yoktu."

"Ama ben hiçbir şey hissetmiyorum." Gözyaşlarına yaklaştığını hissetti. "Bu bir sorun olduğu anlamına mı geliyor?"

"Bekle." Dragos daha yakına eğildi, ifadesi tutuktu. "Hay sikeyim. Anladım."

"Hissetmiyorum! Hiçbir şey hissedemiyorum." Çılgınca daha çok aradı ama hiçbir şey hissedemedi, ta ki Dragos'un Gücü farkındalığını çevreleyip dikkatini ... üzerine çekene kadar.

Derinlerde yuvalanmış, bir gölgeden daha fazlası olmayan hafif bir şey. Nefesini tutarak elinden gelen her şeyi o ince gölgeye doğru uzattı ama daha fazla ayrıntı yakalayamadı.

Dragos onu işaret etmeseydi tamamen gözden kaçıracaktı.

Ve Dragos da doktor söyleyene kadar tamamen gözden kaçırmıştı. "Şimdi hissedebiliyor musun?" Dragos sordu.

"Evet, ama bu ne anlama geliyor?" diye fısıldadı endişeyle. "Liam böyle bir şey hissetmemişti."

İnanılmaz bir gülümseme Dragos'un sert yüz hatlarını aydınlattı ve altın rengi bakışları onunkilere kaydı. "Sanırım o küçük şey kendini gizliyor. Ve gizlenme yeteneği o kadar iyi ki beni bile kandırdı."

Pia'nın bakışları, başıyla onaylayan doktorunkilere kaydı. Yorgun bedeninden şaşkınlıkla birlikte fırtınalı bir sevinç dalgası geçti.

Dragos'a, "Gerçekten de güçlü spermeleriniz var. Karar verdikten sonra, ilk *sevişmemizde* hamile kalmış olmalıyız."

Onu çabucak öptü ama Dr. Medina'nın yüzüne döndüğünde ayıldı. Medina'ya döndü. "Çok iyi haberler olmadığınızı söylemişsiniz."

"Evet, şey." Doktor ayaklarına baktı ve dudaklarını büzdü. "Şunu unutma ve aklından hiç çıkarma; sen de iyi olacaksın, bebek de iyi olacak."

Pia'nın endişesi geri geldi, inanılması güç sevincini bastırdı. Yatakta dümdüz uzanırken bir sonraki cümleyi duymak istemediğinden kendini dikleştirdi. "Ne oldu? Neden kendimi bu kadar hasta hissettim ve bu kadar çok semptom yaşadım?"

Dr. Medina onlara, "Bazen bir yırtıcı ile bir otçul çiftleştğinde komplikasyonlar ortaya çıkabilir," dedi. "Bazen bu komplikasyonlar ciddileşir. Liam'a hamileliğiniz sırasında ne kadar midenizin bulandığını hatırlıyor musunuz?"

Kadın homurdandı. "Bunu asla unutmayacağım. Kolyemi her çıkardığımda midem bulanırdı."

"Bu durumu kabaca bir insan annenin kanında bebeğinden farklı bir Rh faktörü olmasına benzetebilirsiniz." Doktor durakladı. "Bunu daha önce duymuş muydunuz?"

Dragos başını salladı, ama Pia başını salladı. "Duymuştum."

Dr. Medina ona baktı. "Genellikle annenin ilk çocuğunda bir sorun olmaz, ancak hamilelik sırasında fetüsü taşımak için antikorlar geliştirir, bu nedenle ikinci çocukta komplikasyonlar olabilir. Bunlar ciddi olabilir."

"Ne demek istiyorsun?" Pia, Dragos'un elini sıkıca kavrayarak sordu. "Dragos'un fetüslerini taşımaya karşı antikor geliştirdiğimi mi söylüyorsun?"

"Bu çok basit bir ifade ama evet, geliştirdin," diye yanıtladı doktor. "Ve belirtileriniz çok daha hızlı ortaya çıktı ve daha aşırı."

"Ama iyi olacaklarını söylemişsiniz," dedi Dragos sertçe.

"Ve iyileşecekler." Dr. Medina ona döndü ve sert bir sesle, "İyi *olacaksın*. Bundan emin olacağız. Bu konuda paniğe kapılmak için hiçbir neden yok. Liam'ın hamileliği için yaptığınız her şeyi yapacaksınız. Doğru besleneceksin,

Kendinizi iyi hissettiğinizde egzersiz yapın ve mümkün olduğunca stresten uzak durun. Dün gece semptomlarınızı hafifletmek için size büyü tedavisi uyguladım. Ayrıca vücudunuzun bebeği reddetmemesi için antikorlarınızı baskılamayı hedefleyen bir ilaç protokolü de geliştirebilirim. Bu hamileliği çok yakından takip edeceğiz. Bu da her iki haftada bir muayene anlamına geliyor, böylece gerekirse ayarlamalar yapabiliriz."

Pia kol ve bacaklarındaki titremeyi yatıştırmaya çalıştı. "Tamam," dedi kararsızca. Dragos'a gülümsemeye çalıştı. "Bunu yapabiliriz. Her şey yoluna girecek." "Evet," dedi Dragos basitçe. "Başka hiçbir şey kabul edilemez."

Ama Pia anlayabiliyordu, ikisi de kendilerini çok gergin, felakete çok yakın hissediyorlardı, bu yüzden Dr. Medina derin bir nefes aldığı anda hemen ona döndüler.

"Şimdi sıra o kadar da iyi olmayan haberlerde," dedi Dr. Medina.

Pia midesinin dibe vurduğunu hissetti. "O kadar da iyi olmayan haberin *bu* olduğunu sanıyordum," diye fısıldadı.

Doktor ona nazik bir gülümseme verdi. "Bu işin bir parçasıydı. Diğer kısmı ise -Ve bunu söylemenin kolay bir yolu yok-Pia, bu senin son hamileliğin olmalı. Bunu söylediğim için çok üzgünüm ama üçüncü kez hamile kalmaya çalışırsan, bu kadar aşırı tepki verdiğine göre, büyük olasılıkla hemen düşük yapacaksın. Tıbbi yardım almamış olsaydınız, bu hamileliğinizde de önümüzdeki bir ya da iki ay içinde neredeyse kesin olarak düşük *yapacaktınız* - ki aldınız ve siz ve bu bebek *gayet iyisiniz*. Ancak üçüncü bir hamilelik için çabalarsanız, hem kendinizi riske atmış olursunuz hem de Dragos ve siz büyük bir üzüntü yaşarsınız. Bu bebeği dünyaya getirmene yardım edebilirim ama bir başkası için sana yardım edemem."

Pia kıpırdamadan durdu, haberi sindirmeye çalışıyordu. Bir süre sonra, "Hepsi bu kadar mı?" diye sordu.

"Evet, hemen hemen."

Dr. Medina'dan Dragos'a bakarken dudağını ısırды. "Hamile olmadığım için o kadar emindim ki dün birkaç doz antihistaminik aldım. Bu bir sorun yaratır mı?"

Doktor başını salladı. "Hiç de değil. Bazı insan ilaçları Wyr'lerde işe yarıyor ve bu da onlardan biri. Ve insan olmadığınız için, Liam'a hamileyken yaptığınız her şeyin tadını çıkarabilirsiniz, buna şarap ve alkol de dahil, çünkü Wyr anne adayları için plasental alkol transferi söz konusu değil."

Kadın rahat bir nefes aldı ve omurgasındaki sertlik geçti.

Dr. Medina sözlerine şöyle devam etti: "Önümüzdeki iki gün boyunca yatak istirahatinde olmanızı istiyorum, böylece ben protokolünüzü hazırlarken sisteminiz geliştirdiğiniz semptomlardan kurtulabilir. Sonra ilk dozunuzu alabilirsiniz. Gece boyunca diğer hastalarım için düzenlemeler yaptım ve siz Washington'da kalırken Georgetown Hastanesi'nde geçici ayrıcalıklar ayarladım. Protokolünüzü oluşturmak için birkaç saat içinde oraya gideceğim, böylece bana ihtiyacınız olursa yanınızda olacağım. Herhangi bir sorunuz ya da endişeniz olursa beni hızlı aramadan arayabilirsiniz. O zamana kadar sakın olun, stres yapmayın, bol bol güzel yemekler yiyin ve fırınıınızda pişirmekte olduğunuz o çok ilgi çekici gizemle birlikte yeni hamileliğinizin tadını çıkarın." Dr. Medina'nın bakışları Dragos'a kaydı. "Ve kocanızın sizi şımartmasına izin verin."

"Size ne kadar teşekkür etsem azdır," dedi Pia.

Dr. Medina onun omzuna dokundu. "Benim için zevkti, Pia. Şimdi ikinizi yalnız bırakayım."

Kapı arkasından kapandığında, Pia bir süre oturdu, doktorun söylediği her şeyi özümsemişti.

Sonra kollarını Dragos'a dolamak için döndü, yüzü neşeye doluydu. "Aman Tanrım, gerçekten hamileyiz! Bir yanımda bunun asla gerçekleşmeyeceğine o kadar inanmıştı ki!"

Dragos'un kolları ona dolandı, kaburgalarını ezdi, onu öyle sıkı tutuyordu ki. "O şekilde bayıldığın zaman ödümü kopardın."

"Biliyorum, çok üzgünüm." Kadın onun başının arkasını okşadı.

Geri çekilerek onu birkaç kez sertçe öptü, sonra tekrar sıkıca sarıldı ve onu salladı.

Zorla elini karnına götürdü ve bir kez daha o ince gölgeyi aradı. Onu bulduğunda, içinde yeniden bir sevinç uyandı. "Bunun hangi cinsiyete ait olduğunu görme şansın olmadı, değil mi?"

"Hayır. Çok sıkı gizleniyor." Kadının ne yaptığını anlayan adamın ağzının bir köşesi kalkarak, "Adam sinsisi," dedi.

"Ya da kadın ihtiyatlı," dedi ona. "Aman Tanrım, bunu yapabileceğimizi gerçekten düşünmemiştim ve kesinlikle bu kadar çabuk yapabileceğimizi düşünmemiştim."

Dragos'un gülümsemesi kayboldu. "Doktorun bize söylediklerinin geri kalanı hakkında ne hissediyorsun?" diye sordu.

Düşündükçe o da ayıldı. Birkaç dakika sonra, "Biliyor musun, kendimi iyi hissediyorum. Gerçekten hamile *kaldığımız* için hâlâ şoktayım ve

Sadece bebeğin ve benim iyi olduğumuzu bilmek içimi rahatlattı." Adamın yüzüne bir an baktı ve hemen ekledi, "Ve iyi olmaya devam edeceğiz. Geri kalanına gelince... Dragos, bırakın iki çocuğumuz olmasını, bir çocuğumuz olduğu için bile şanslıyız. Yalan söylemeyeceğim, sanırım bu beni bazen üzecek. Ama böyle bir şey olursa, bu çok uzak bir gelecekte olacak ve tek yapmam gereken sahip olduğumuz iki güzel çocuğa bakmak olacak ve kendime ne kadar şanslı olduğumuzu hatırlatabileceğim. Ayrıca, etrafta başka bir bebeğe sahip olmak için çaresiz kalırsak, her zaman evlat edinebiliriz." Onun çatık kaşlı ifadesine gizlice bir göz attı. "Peki ya sen?"

"Sen iyi olduğun sürece, olmadığında bile her şey yolunda." Adam gülümsemeden onun bakışlarına karşılık verdi. "Sen iyi olmadığında dünya cehenneme döner."

Bir elini yumruk haline getirmişti. Halüsinasyonlarındaki öfkeli ejderhayı hatırlayarak elini onun üzerine koydu. Nazikçe, "Ve ben iyiyim. İyiden de öte, mutluluktan uçuyorum."

"Ağrın olmasına rağmen mi?" Bir elini saçlarının üzerinden geçirip omzunun arkasına sıkıştırdı.

"Bu, haftanın her günü ağırlı hissetmeye değer." Bir yerlerde bir kapı tekrar çarparak ona dış dünyayı ve endişelerini hatırlattı. "Ben yokken ne oldu?"

Havayı yaran bir yüz ifadesi ve jest yaptı. "Drama lamaları." "Ne?"

Kadın güldü.

Yüzündeki stres azalmaya başlamıştı ve bunu görmekten memnundu. Ona bir kaşını kaldırdı. "Yere yığılmadan hemen önce ne dediğini hatırlamıyor musun?"

Tekrar düşündü ve sonra başını salladı. "Hayır, korkarım hatırlamıyorum."

"Gözlerini devirdin ve 'Drama lamasıyla bile başa çıkamıyorum' dedin." Kıkırdadı ve sonra gözlerini ovuşturdu. "O zaman hiç komik değildi, lanet olsun."

"Çok özür dilerim." Kadın adama yaslandı, adam da bir kolunu onun etrafında tutarken sırtını yatağın başlığına yaslamak için yana kaydı. Kadın adamın yanına kıvrıldı, bir bacağı adamın kalçalarına dolandı. "Kimin yaptığına dair bir fikirleri var mı? Yani Colton'ı kimin öldürdüğüne dair?"

Bir süre sonra ona şöyle dedi: "Güvenlik kameraların görüntülerini inceledikten sonra şüphelileri üç kişiye indirdi: Aaron Davis, Janice Wilmington ve konuşmacının güvenlik görevlileri. Ve birkaç saat önce cinayet silahını buldular. Tam olarak düşündüğüm şeydi.

Parmakların ve başparmakların uçlarına kaynaklanmış kavisli bıçakları olan bir eldiven. Katil bunu özel olarak yaptırmış."

Bu düşünce onu ürpertti. "Neredeydi?"

"Katil bir tahtayı sökmüş ve banyolardan birinde zeminin altına sokmuş."

"Bu evin bize ait olduğunu biliyorum ama bunun gerçek evimizde olmamasına çok sevindim," dedi ona. "Olsaydı kendimi tecavüze uğramış hissederdim."

Adamın tutuşu sıkılaştı. "O pisliklerden hiçbirini evimizde asla barındırmazdık."

"Doğru." İsimleri unvanlara ve yüzlere yerleştirmek için bir an düşünmesi gerekti. Aaron Davis başkan yardımcısının özel kalem müdürüydü, Janice Wilmington çoğunluk lideriydi. Meclis Başkanı'nın güvenlik ekibinin neye benzediğini hatırlayamıyordu. Merakla, "Sizce kim yaptı?" diye sordu.

"İki adamdan biri olduğuna eminim, Davis ya da güvenlik görevlisi. Colton uzun boylu bir adamdı. Wilmington ona bu yaraları açacak kadar uzun boylu değil, en azından boğazındaki kesiklerin yapıldığı açıyla. Nedenine gelince, gerçekten umurumda değil. Sadece hepsinin evimden gitmesini ve sonsuza dek yok olmalarını istiyorum."

Ağzını kızın alnına bastırdı ve birkaç dakika dinlendiler.

"İki gün yatak istirahati." İç çekti. "Yanımda hiç kitap getirmedi. Bu hafta kitap okuyamayacak kadar meşgul olacağımı sanıyordum."

"Yarın gidip sana okuyacak bir şeyler alırım," diye fısıldadı. Uzun, rahatlatıcı vuruşlarla sırtını ovmaya başladı. Kısa sürede uykusu geldi ve rahatladı.

"Hamile," diye mırıldandı. "Bu konuda o kadar neşeliyim ki patlayabilirim. Hamileyiz ve ne olduğu hakkında hiçbir fikrimiz yok."

"Tekrar tarama yapmayı deneyebilirim ama zorlamak istemiyorum," dedi sessizce. "Hayır, ben de bilmiyorum. O ya da o pelerinin arkasından çıkacaktır.

hazır olduklarında." Uykulu bir şekilde gülümsedi. "Bilmemek eğlenceli bir şey, bir tür Masque ya da Noel hediyesi gibi."

"Ne kadar ilginç bir geleceğimiz olacak," dedi Dragos. "Sakıncası yoksa bu haberi bir süre kendimize saklamak istiyorum. Birkaç hafta tadını çıkaralım, sonra Liam'a ve yakın çevremize söyleyebiliriz. Senin için de uygun mu?"

"Kulağa mükemmel geliyor."

Bu kez huzur içinde uykuya daldı ve bir daha kötü rüya görmedi.

Ertesi sabah geç saatlerde uyandığında Dragos'un hâlâ yatakta olduğunu gördü, gerçi Dragos duş almış ve giyinmişti. Bir tür daktilo raporu okumakla meşguldü, kız ona uykulu bir gülümseme verince bir kenara bıraktı.

"Burada ne yapıyorsun?" diye sordu uyku sersemi bir sesle, gerinirken. Tüm kas ağrıları hafiflemiş ve hareket özgürlüğü kazanmıştı. "Bu sabah ne olması gerekiyordu, neden orada değilsin? Şimdi hatırlayamıyorum."

Kaşlarını ona doğru kaldırdı. "Dün gece bayılmıştın, hatırladın mı? İyileştikten emin olmak için bugün evde kalacağım."

"Hmm." Öpücük için yüzünü kaldırırken memnuniyetle mırıldandı.

"Aç mısın?"

Başını salladı ve adam ona kahvaltı sipariş etmek için mutfığa seslendiğinde, yatakta doğrulup oturdu. Odanın diğer ucunda, masanın üzerinde paketlenmiş bir yığın hediye duruyordu. "Bunlar ne için?"

"Bunlar yeni hamile olan ve iki gün boyunca yatağından çıkamayan biri için." Yatak başlığına yaslanmış, seksi ve hınzır görünüyordu. "Onları almaya gidene kadar bakmak eğlenceli olacak, değil mi?"

Tam bir ihanet ifadesiyle ona doğru döndü. "Yapamazsın!" Adam güldü. "Hayır, yapmazdım."

"Peki, tamam o zaman," diye homurdanarak yatıştı. "Ayrıca, iki gün boyunca hiç kalkmadan yatakta kalamam. Banyoya gidip dişlerimi fırçalamam gerekiyor."

Hediyeleri yatağa taşıırken o da öyle yaptı ve dün geceki makyajının kalıntılarını yüzünde yıkadı. Ayakta dururken titrediğini hissetti ve tuvaletini yaptıktan sonra tekrar yorganın arasına girdiğine memnun oldu.

Sonra Dragos hediyeleri ona uzatırken teker teker açtı. Seksi iç çamaşırları, yarım düzine kitap, birkaç dergi ve *ooh* bakın, güzel bir çift akuamarin küpe, vegan çikolatalar, sıcak bir şönil bornoz ve yeni bir tablet.

Evde kullandığı tabletin ekranının kırıldığını fark etmişti.

Adamın ilgisi ve düşünceliliği karşısında yeniden ısınan kadın, onu öpmek için döndü. "Teşekkür ederim."

"Bir şey değil. İstersen sana bir televizyon da alabilirim ve üzerine koymak için bir şifonyer getirebilirim."

Güzel, tarihi yatak odasına baktı. "Teşekkürler, ama hayır, yatak odasını bu şekilde seviyorum. Canım isterse tabletten bir şeyler izleyebilirim."

"Fikrini değiştirirsen bana haber ver." Yüzünü daha da eğerek onu tekrar öptü. "Umarım tüm bunlar yatak istirahatine yardımcı olur."

"Olur," diye söz verdi.

Ertesi gün, o haftaki normal toplantılara ve aktivitelere katılması için onu yalnız bıraktı. O düşündüğünden çok daha fazla uyurken -hâlâ çok yorgundu- ona sık sık mesaj attı, çikolata atıştırdı ve kitap okudu.

Zorunlu yatak istirahati ona doktorun söylediklerini gerçekten düşünme şansı da verdi, ancak bir dizi vicdan muhasebesinden sonra bile, sahip olduğu tek gerçek tepki, gerçekten bayıldığı için derin bir rahatlama oldu, bu da düşük yapmadan önce ihtiyaç duyduğu tıbbi müdahaleyi almasını sağladı.

"Çünkü sen en önemli şeysin," diye fısıldadı içinde yuvalanan minik gölgeye. "Kesinlikle en önemli şey."

Ayrıca, kendi düşüncelerinin mahremiyetinde dürüst olmak gerekirse, haftanın iki gününü kaçıracağı için hiç de üzgün değildi. Sadece Dragos'u endişelendireceği düşüncesi onu hasta numarası yapmaktan alıkoyuyordu, böylece üçüncü günü de kaçırabilecekti.

Şimdilik, Dragos'un mesajlarıyla ve yeni tabletinden haber programlarını izleyerek son gelişmeleri takip etmekten oldukça memnundu; polisin cinayet davasında bir tutuklama yaptığını da bu şekilde öğrenmişti.

İkinci gün akşamın erken saatleriydi. Dr. Medina ona ilaç protokolünün ilk iğnesini yapmış ve sabahleyin normal aktivitelere başlamasına izin vermişti.

Dragos bir akşam yemeğine daha katılırken Eva onunla birlikte yatağa uzanmış, kitap okuyor ve ona eşlik ediyordu. Sıkılan Pia, Victor Colton'ın ölümüyle ilgili bir Google araması yaptı. Eva'yı rahatsız etmemek için bir kulağına kulaklık taktı ve SON DAKİKA haberi vaat eden CNN bağlantısına tıkladı.

Birkaç dakikalık bölümü izledikten sonra dik oturdu ve "Vay anasını" dedi.

"Ne oldu?" Eva gizeminden başını kaldırdı.

Gözleri küçük ekrana yapışmış halde mırıldandı: "Başkan yardımcısının özel kalem müdürü Aaron Davis'i tutukladılar. . . . Başkan yardımcısıyla ilişkisi olduğuna dair iddialar var ama o bunu reddediyor. . . ." Kulağındaki kulaklığı çıkardı ve yuvarlak gözlerle Eva'ya baktı. "Bu Beyaz Saray yönetimi için çok kötü bir haber ama bizim için çok iyi bir haber olabilir."

Daha sonra Dragos yatak odasına girdiğinde gülümsüyordu.

Pia Fruit Ninja oyununu bıraktı ve tabletini bir kenara koydu. "Bir şeyden yakasını kurtarmış bir kedi gibi görünüyorsun."

Kravatını çıkardı, takım elbise ceketini silkti ve bir sandalyeye fırlattı. Ayakkabılarını çıkardı, gömleğinin kollarını sıvadı ve ona bir öpücük vermek için yatağa tırmandı. Ve tüm bunlar o kadar seksiydi ki, sadece onu izleyerek bile orgazm olabilirdi.

Onu gördüğüne sevinen kadın yastıklarına gömüldü ve onu öptü. Adam onun ağzına karşı, "Seni özledim," dedi.

"Ben de seni özledim." Adam geri çekildiğinde, kadın ona gülümsedi. "Aaron Davis'in tutuklanmasıyla ilgili haberleri duydun mu?"

"Oh, evet. Ben ayarlamış olsaydım işler daha iyi gidemezdi."

Onu ne kadar iyi tanıdığını düşünse de, onu şaşırtmak için oldukça iyi bir kapasitesi vardı. Tek gözünü kısarak ona baktı. "Sen yapmadın, değil mi?"

"Hayır, ama neredeyse keşke ben düşünseydim diyeceğim. Başkan Yardımcısı şu anda Gizlilik Hakkı hareketini cinayet için bir tuzak olarak başlatmakla suçlanıyor. İstifa etmek zorunda kalacak ya da Ben ondan kurtulmak zorunda kalacak. Ve bu akşam kimse koku engelleyici takmıyordu."

İç çekti. "Bu büyük bir rahatlama."

"Bu tüm sorunlarımızı çözmiyor." Yüzünü ovuşturdu. "Bu haftaki zirveye hala çok sayıda protestocu var ve toplantılarımızda çok sayıda korumalı hükümet yetkilisiyle karşı karşıyayız. Senatör Jackson çitlerin onarılmasına net bir şekilde karşı çıkıyor ve kamuoyu Nightkind katliamının etkisinden hâlâ kurtulabilmiş değil. Ancak bu son gelişme bize karşı tepkinin ivmesini yavaşlattı ve Niniane ile bazı danışmanlar tutma konusunda konuşmama rağmen henüz Öteki Grönland'ımıza göç etmemiz gerekeceğini sanmıyorum. Adriyel'e döndüğünde birkaç kişi gönderecek." Başını onun karnına koymak için yatakta geriye doğru kayd. "Siz ikiniz nasılsınız?"

"Harikayız." Parmaklarını onun siyah, ipeksi saçlarının arasından geçirdi. "Sabah yatak istirahatine başlayacağım için çok heyecanlıyım."

"Ben de heyecanlıyım." Ona bakabilmek için başını eğdi. "Doktor normal aktiviteler için izin verdi mi?"

"Gerçekten ne demek istediğini biliyorum." Bir parmağıyla onun burnuna dokundu. "Ve evet, sabah normal faaliyetlerime devam edebilirim."

Adam onun parmağını tuttu ve öptü. "Sabırsızlanıyorum. Sen de iğneni oldun. Nasıl hissediyorsun?"

"Yine yorgun hissediyorum ve kolum biraz ağrıyor ama Dr. Medina bunların normal olduğunu söyledi. İğneyi iki haftada bir akşamları yapabileceğini, böylece sonrasında yatabileceğimi söyledi." Yüzünü buruşturdu ve omuz silkti. "Önemli bir şey değil."

"Bunu duyduğuma sevindim." Adam onun elini bırakmadı. Onun yerine parmaklarını ağzına sürttü.

Bu nazik okşayışla kadının içine bir sıcaklık yayıldı. "Bana başka nelerin yeni olduğunu söyle." diye ısrar etti.

"Bu akşamki harika haberleri zaten duydunuz," dedi parmaklarına doğru. "Ama o kadar da harika olmayan haberler de var."

"Oh, hayır." Kalbi sıkıştı. "Şimdi ne oldu?"

"Bugün demesne liderlerinin Yaşlı Irklar tarafından kışkırtılan şiddet riskini azaltacak ne gibi önlemler alabileceğini konuşuyorduk ve Ben'in yönetimindeki lanet olası bir aptal, yedi liderin de bir aile üyesini önümüzdeki altı ay içinde bir haftalığına başka bir demesne'yi ziyarete göndermeyi taahhüt etmesini sağlayarak 'demesneler arasında iyi niyet ve barışı teşvik edebileceğimiz' gibi parlak bir fikre kapıldık."

"Bu çok saçma," diye haykırdı. "Kulağa tam da hükümetin bulacağı aptalca, işe yaramaz bir program gibi geliyor. Eskiden çocuklarını rehine olarak başka soyluların yanına gönderen soylular gibi. Ne sanıyorlar, Orta Çağ'da yaşadığımızı mı?"

Alaycı bir kaşını kaldırdı. "Bu fikri tam olarak nereden aldıklarını söylediler. Birçoğumuz şiddetle karşı çıktı ama uzun bir tartışmadan sonra oylamaya sunuldu. Çoğunluk tedbiri kabul etti." Kaşlarını çattı ve homurdandı, "Oybirliğiyle alınan kararlardan nefret ederim."

"Ama senin aileden sadece iki kişi var, ben ve Liam. Şu anda üç tane var ama en küçüğü uzun bir süre bensiz bir yere gitmeyecek ve sana şimdiden söylüyorum, Dragos-Liam

tek başına ziyaret edemez. Yanına kaç koruma verdiğiniz umurumda değil."

"Elbette değil." Dragos'un kaşlarının çatıklığı azalmamıştı. "Geriye ben kalıyorum," dedi açık açık.

"Elbette."

"Bu toplantıda kabul edildi." Durakladı. "Akşam yemeğimizdeki neredeyse herkes iki gece önce bayıldığını gördü ve gizemli bir rahatsızlıktan dolayı yatak istirahatinde olduğunu biliyor, bu yüzden Niniane Wyr ziyaretinin süresini uzatmak için baskı yaptı ve diğerleri de kabul etti. Şimdi bir yılınız var, ama bu bizim için hiç iyi değil, çünkü o zaman bebeğiniz olacak."

"Ah, bu korkunç bir şey," diyerek ona baktı. "En azından nereye gideceğimi ve kimi ziyaret edeceğimi seçme hakkım yok mu? Chicago'ya Niniane'i görmeye gidebilirim."

Ayağa kalktı ve bir köşeye sıkışmış küçük bir içki arabasına doğru yürüdü. Kendine bir viski doldururken, "Öyle bir şans yok. Şerefsizler kura çekti."

Sol gözünün üzerindeki boşluk zonklamaya başlamıştı. Üç parmağıyla bastırdı. "Sakin bana yine Elfleri ziyaret etmem gerektiğini söyleme."

"Hayır. Los Angeles'taki Light Fae demesne'i ziyaret etmen gerekiyor. Tatiana sana söylememi istedi, çok sevindi."

"Ve bütün bir haftayı onunla geçirmem mi gerekiyor?" Ellerini havaya kaldırdı. "Oy vey."

İçkisini geri attı ve bir tane daha doldurdu. "Bu konuda daha fazla konuşmak istemediğim için sustum. Ama buna uymayacağız. *Kimse* bana ailemi nereye göndermem gerektiğini söyleyemez."

Öfkeyle kendini yastıklarının üzerine bıraktı ve gözlerini tavana dikti. Bunu yaparsa, *demesneler arasında iyi niyet ve barışı teşvik etmesi* gereken bir fikir, *HA!* her zamankinden daha fazla çekişme ve anlaşmazlığa neden olacaktı.

"Durun," dedi. "Eğer ayak diretirsek, tüm bu lanet şeyin hafifletmesi gereken türden bir kızgınlık yaratmaktan başka bir işe yaramaz. Buna değmez. Ben gidiyorum."

Dragos başını eğerek ona baktı. "Hayır, kesinlikle gitmeyeceksin."

Sadece ona baktı. "Hadi ama, sadece bir hafta sürecek. Bunu sineye çeker ve üstesinden geliriz."

Ama "En kötü ne olabilir ki?" demekten daha iyisini biliyordu. Çünkü o yılın başlarında Elfleri ziyarete gittiğinde bunun ne kadar kötü sonuçlanabileceğini görmüşlerdi.

Ne olursa olsun yerinden kımıldamayacağını söyleyen o inatçı ifadesini takınmıştı. "Bensiz hiçbir yere gitmiyorsun. Nokta. Ve ben davet edilmedim."

Gülmeye başladı. "Bu seni ne zaman bir şey yapmaktan alıkoydu ki?"

Kaşlarını çatması biraz olsun azaldı mı? "Şey, bu doğru."

"Şunu açıklığa kavuşturalım, kimse sana gidemeyeceğini söyledi mi?"

Çatık kaşları kayboldu ve gülümsemeye başladı. "İma edildi, ama aslında hayır."

"O zaman işte buradasın," dedi. "Bir hiç uğruna bu kadar uğraştık."

Ejderha büyüklüğünde bir yaratığı demesne sınırlarından gizlice geçirmek kolay olmasa da, bunu başarırlardı. Bir şekilde hep başarırlardı.

Viskiyi bir kenara bırakıp yatağına doğru yürüdü. "Sinsi bir kuruş hırsızıyla evlenmenin bu kadar işe yarayacağını kim bilebilirdi?"

"Hey," dedi kadın. "Sağduyulu."

"O da var." Giysilerini çıkardı, yatağa tırmandı ve ışığı söndürdü. Pia yan döndü, böylece onu arkadan kaşıklayabilecekti. Saçlarını geriye doğru okşadı ve boynunu öptü. "Uyuma zamanı," diye fısıldadı kulağına. "Sabaha kadar dinlendiğinden emin olmak istiyoruz."

Uykulu bir neşe kapladı içini. Hiçbir şeyden haberi yokmuş gibi davranarak, "Sabah ne olacak?" diye fısıldadı.

"Oh, biliyorsun," dedi ona. "'Sen burada oynayırsın, ben orada emerim. Ya da belki sen emersin, ben emerim. Ya da ikisi birden. Birkaç vuruş ve on ya da on beş itme. Oh bebeğim, çok iyisin, dayanamıyorum, *pow*, vesaire, hadi gidip buzdolabını yağmalayalım."

Memnuniyetle başını sallayarak gözlerini kapattı. "Ben de bunu söylemeni umuyordum."

Teşekkür ederiz!

Sevgili Okurlar,

Dragos Washington'a Gidiyor adlı kısa öykümü okuduğunuz için teşekkür ederim. Dragos, Pia ve Liam Cuelebre en sevdiğim karakterlerden bazıları ve bu yeni hikayeyi sizlerle paylaşmaktan mutluluk duyuyorum. Umarım siz de onları ziyaret ederken benim kadar eğlenirsiniz!

İletişimde kalmak ve yeni çıkan kitaplardan haberdar olmak ister misiniz? Yapabilirsiniz:

- Aylık e-posta adresime kaydolun: www.theaharrison.com
- Beni Twitter'da [@TheaHarrison](https://twitter.com/TheaHarrison) adresinden takip edin
- Facebook sayfamı beğenin facebook.com/TheaHarrison

Yorumlar diğer okuyucuların okumak istedikleri kitapları bulmalarına yardımcı oluyor. Olumlu ya da olumsuz her bir yorum için teşekkür ederim.

Dragos Washington'a Gidiyor, Dragos, Pia ve oğulları Liam'ın yer aldığı üç hikâyelik bir serinin ilk hikâyesidir. İkinci öykü *Pia Does Hollywood* (17 Kasım 2015'te yayınlanacak) ve üçüncüsü *Liam Takes Manhattan* (22 Aralık'ta yayınlanacak). Her bir öykü ayrı ayrı keyifle okunabilecek şekilde yazılmış olsa da, üçünü de sırayla okursanız okuma deneyiminiz daha güçlü olacaktır.

İyi okumalar!

Thea

Çok Yakında 17 Kasım'da:

Pia Hollywood'da

(Yaşlı Irkların Hikayesi)

Wyr Lordu Dragos Cuelebre'nin eşi Pia Cuelebre, insanoğlu ve Yaşlı Irkların diğer liderleriyle diplomatik bir anlaşma yaptıktan sonra, Aralık ayında yoğun Masque sezonu New York'u vurmadan önce Işık Fae Kraliçesi Tatiana ile bir hafta geçirmek için gönülsüzce Hollywood'a gider.

Dragos, davet edilmemenin onu istediği her şeyi yapmaktan alıkoymasına asla izin vermemiştir. Eşinin bu yolculuğa onsuz çıkmasına izin vermek istemeyen Dragos, onunla birlikte olmak için gizlice Güney Kaliforniya'ya gider.

Ancak kadim bir düşman Işık Fae'lerine karşı yıkıcı bir saldırı başlattığında, Dragos ve Pia araya girmek zorunda kalır. Yıkım yayılma ve hem insan hem de Mürver Irk olmak üzere sihir yeteneği olan herkese ölümcül bir darbe vurma tehdidiyle karşı karşıyadır.

Tehlikeyi etkisiz hale getirmek için Işık Fae'leriyle birlikte çalışan Dragos ve Pia, en derin zaaflarının sorgulandığını ve en sıkı tutukları sırlarının açığa çıkma tehdidiyle karşı karşıya olduğunu görürler.

Pia Hollywood Yapıyor, Pia, Dragos ve oğulları Liam'ı konu alan üç hikâyelik serinin ikinci bölümü. Her hikâye tek başına okunabilir, ancak hayranları üçünü de okumak isteyebilir: *Dragos Goes to Washington*, *Pia Does Hollywood* ve *Liam Takes Manhattan*.

Çok Yakında, 22 Aralık 2015:

Liam Manhattan'da
(Yaşlı Irkların Hikayesi)

Bu kısa öykü (15.000 kelime veya 50 sayfa) Liam Cuelebre'yi karakter olarak seven Mürver Irklar okurlarına yöneliktir.

Wyr'lerin büyüğü prensi, Dragos ve Pia'nın oğlu Liam Cuelebre derin bir kayıpla sarsılmış, kim olduğuyla ve önündeki zorluklarla yüzleşmeye çalışırken içine kapanmıştır.

Kalp acısını hafifletmek ve onu rahatlatmak isteyen endişeli Dragos ve Pia, ona uzun zamandır arzuladığı bir hediye teklif eder. Liam'ın tepkisi tüm New York'ta dalgalanma etkisi yaratır. Çok geçmeden her türden mucize tam da Noel zamanında gelmeye başlar ve Liam'a umut ve geleceğine dair bir vizyon veren gizemli bir kişinin ziyaretiyle birlikte.

Liam Takes Manhattan, Pia, Dragos ve oğulları Liam'ı konu alan üç hikâyelik serinin üçüncü bölümüdür. Her hikâye tek başına okunabilir, ancak hayranları üçünü de okumak isteyebilir: *Dragos Goes to Washington*, *Pia Does Hollywood* ve *Liam Takes Manhattan*.

Thea Harrison'ın bu kitaplarına göz atın

YAŞLI IRKLAR SERİSİ - TAM UZUNLUKTA ROMANLAR

Berkley tarafından yayınlandı

Dragon Bound

Storm's Heart

Serpent's Kiss

Oracle's Moon

Lord's Fall

Kinked

Night's Honor

Geceyarısı

Öpücüğü

Gölgenin Sonu

YAŞLI IRKLAR ROMANLARI

Samhain Yayıncılık tarafından yayımlandı

Gerçek Renkler

Doğal Kötülük

Şeytanın Kapısı

Avcının

Mevsimi

Kötüler

THEA HARRISON'IN DİĞER ESERLERİ

Dragos Tatile Çıkıyor

Pia Günü Kurtarıyor

Peanut Okula Gidiyor

GÖLGELER OYUNU SERİSİ

Berkley tarafından

yayınlandı Yükselen

Karanlık Düşen Işık

ADI ALTINDA ROMANLAR

AMANDA CARPENTER

*Samhain Yayıncılık tarafından e-yayınlandı
(orijinal yayın Harlequin Mills & Boon)*

Daha Derin Bir
Boyut Duvar
Hasarlı Bir Güven
Büyük Kaçış
Flashback
Rage
Uyanıyor
Gül Renkli Aşk
Pervasız
Mutluluk Hediyesi
Caprice
Gece Geçidi
Ağlayan Kurt
Yalnız Bir Kalp
Kış Kralı

İçindekiler

[Başlık Sayfası](#)

[Kitap Hakkında](#)

[Telif Hakkı](#)

[Sayfası](#)

[İçindekiler Birinci](#)

[Bölüm İkinci](#)

[Bölüm Üçüncü](#)

[Bölüm Dördüncü](#)

[Bölüm Beşinci](#)

[Bölüm Altıncı](#)

[Bölüm Yedinci](#)

[Bölüm Sekizinci](#)

[Bölüm](#)

[Dokuzuncu](#)

[Bölüm Onuncu](#)

[Bölüm Yazar](#)

[Hakkında Ayrıca](#)

[Thea Harrison'ın bu kitaplarına göz atın](#)

- Çeviri Kitapların Olduğu Telegram Kanalımız
 - Çeviri Yedek Telegram Grubumuz
 - Çeviri Kitaplar Sohbet Grubumuz
 - Çeviri Kitaplar Yorum + Öneri
- Çeviri Kitaplar Instagram Sayfamız

Not: Türkiye’de basılmamış kitapların ya da yarım kalmış serilerin yapay zeka çevirisini paylaşan bir topluluğuz. Kitaplarımız paylaşılacak içindir. Ama lütfen emeklerimizi hiçe sayarak kendi oluşumunuz gibi yansıtmayınız. PDF içindeki logo-imza sayfamızı silmeyiniz. Çok fazla zaman ve emek verilerek oluşturulmuş bir arşivimiz mevcut. Lütfen anlayışlı olunuz.

Dip not: Artık Çeviri Kitap isteği alınmayacaktır.

Sevgiler.

Çevirigiller Ekibi

